

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගෙන් ලත් සන්දේශය [නි. 2289]

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු [නි. 2292]

ශෝක ප්‍රකාශය : ඩී. ඒ. රාජපක්ෂ මහතා [නි. 2325]

පළමුවන වර කියවන ලද පනත් කෙටුම්පත් [නි. 2334] :

ලංකා ගුවන් සේවා (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

සාමාන්‍ය හා කාර්මික අධ්‍යාපන පනත් කෙටුම්පත

ව්‍යාපාර ලියාපදිංචි කිරීමේ (අධිකාරයෙන් නිදහස් කිරීම) පනත් කෙටුම්පත

ලංකා (පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ) රාජ්‍යයේ පිළිබඳ විශේෂ කාරක සභාව [නි. 2336]

කල් නැතිවීමේ යෝජනාව [නි. 2365] :

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

மகாதேசாதிபதியிடமிருந்து வந்த செய்தி [ப. 2289]

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் [ப. 2292]

அனுதாபத் தீர்மானம் : திரு. டி. ஏ. ராஜபக்ஷ [ப. 2325]

முதல்முறை மதிப்பிடப்பட்ட மசோதாக்கள் [ப. 2334] :

இலங்கை வானூர்திச் சேவை (திருத்த) மசோதா

பொதுக்கல்வி, தொழில்நுட்பக் கல்வி மசோதா

வியாபாரப் பதிவு (மேலதிகக் கட்டணத்திலிருந்து விலக்களித்தல்) மசோதா

இலங்கை (பாராளுமன்றத் தேர்தல்கள்) அரசவைக் கட்டளை மீதான தெரிஞ்சு [ப. 2336]

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை [ப. 2365] :

பல்கலைக் கழகங்களில் நிலவும் அமைதியின்மை

Volume 75

No. 11

Monday

20th November 1967

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

MESSAGE FROM THE GOVERNOR-GENERAL [Col. 2289]

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [Col. 2292]

VOTE OF CONDOLENCE : MR. D. A. RAJAPAKSA [Col. 2325]

BILLS READ THE FIRST TIME [Col. 2334]

Air Ceylon (Amendment) Bill

General and Technical Education Bill

Business Registration (Exemption from Surcharge) Bill

SELECT COMMITTEE ON CEYLON (PARLIAMENTARY ELECTIONS) ORDER IN COUNCIL [Col. 2336]

ADJOURNMENT MOTION [Col. 2365] :

Prevailing unrest at Universities

අග්‍රාණ්ඩුකාර තුමාගෙන් ලන් සන්දේශය

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය

பிரதிநிதிகள் சபை

House of Representatives

1967 නොවැම්බර් 20 වන සඳුදා

திங்கட்கிழமை, 20 நவம்பர் 1967

Monday, 20th November 1967

අ. හා. 2 ව මන්ත්‍රී මණ්ඩලය රැස් විය. කථානායක තුමා [ගරු එස්. සී. ෂර්ලි කොරියා] මූලාසනය විය.

சபை, பி. ப. 2 மணிக்குக் கூடியது. சபாநாயகர் அவர்கள் [கௌரவ எஸ். சி. ஷேளி கொறியா] தலைமை தாங்கினார்கள்.

The House met at 2 P.M., MR. SPEAKER [THE HON. S. C. SHIRLEY COREA] in the Chair.

අග්‍රාණ්ඩුකාර තුමාගෙන් ලන් සන්දේශය

மகா தேசாதிபதியிடமிருந்து வந்த செய்தி

MESSAGE FROM THE
GOVERNOR-GENERAL

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I have received the following Message from His Excellency the Governor-General :

“අග්‍රාණ්ඩුකාර කායසීලය

රජ වාසල,
කොළඹ,
ශ්‍රී ලංකාව,

1967 නොවැම්බර් 17.

ගරු කථානායක,

1959 අංක 8 දරන පනතින් සංශෝධනය කරනු ලැබූ (40 වෙනි අධිකාරය වන) මහජන ආරක්ෂක ආඥා පනතේ 2 වෙනි වගන්තිය යටතේ 1967 ක්වූ නොවැම්බර් 17 වැනි දානමින් නිකුත් කරනු ලැබූ ප්‍රකාශනය මගින් ඉහත කී ආඥාපනතේ 11 වෙනි කොටසේ විධිවිධාන 1967 නොවැම්බර් 18 වැනි දින ක්‍රියාත්මක විය යුතු බව මිමිසින් ප්‍රකාශ කරන ලදී.

අග්‍රාණ්ඩුකාර තුමාගෙන් ලන් සන්දේශය

ප්‍රකාශනය නිකුත් කිරීමට හේතුව මහජන සාමය ආරක්ෂා කිරීම හා ජනතාවගේ ජීවිතයට අත්‍යවශ්‍ය වූ සැපයීම් හා සේවාවන් පවත්වාගෙන යාම සඳහා වූ 1967 නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය වෙත මම මෙයින් දැනුම් දෙමි.

බබ්ලිවි. ගොපල්ලව,

අග්‍රාණ්ඩුකාරවරයා.

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ
ගරු කථානායකතුමා.”

“மகா தேசாதிபதியின் கந்தோர்

இராணி மானிகை,

கொழும்பு, இலங்கை.

1967, நவம்பர் 17.

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே,

1959 ஆம் ஆண்டின் 8 ஆம் இலக்கச் சட்டத்தினால் திருத்தப்பட்டபடியான (40 ஆம் அத்தியாயமான) பொதுசனப் பாதுகாப்புக் கட்டளைச் சட்டத்தின் 2 ஆம் பிரிவின் கீழ் வெளியிடப்பட்ட 1967 நவம்பர் 17 ஆம் திகதிப் பிரசுரித்ததின் மூலம் மேற்கூறப்பட்ட கட்டளைச் சட்டத்தின் II ஆம் பிரிவில் சொல்லப்பட்ட ஏற்பாடுகள் 1967 நவம்பர் 18 ஆம் திகதி அமுலுக்கு வருமென்று நான் பிரகடனப்படுத்தியிருக்கிறேன்.

இப்பிரசுரித்தத்தை வெளியிட்டதற்கு நியாயம் பொதுசன ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவதற்கும் சமுதாயத்தின் சீவியத்திற்கு அத்தியாவசியமான வழங்குதல் களையும் சேவைகளையும் பாதுகாப்பதற்கு மென்பதை இத்தால் பிரதிநிதிகள் சபைக்கு வெளிப்படுத்துகிறேன்.

டபிள்யூ. கொப்பல்லவ,

மகாதேசாதிபதி.

கௌரவ பிரதிநிதிகள் சபை சபாநாயகர் அவர்கட்கு.”

“Governor-General's Office

Queen's House,

Colombo,

Ceylon,

17th November, 1967.

MR. SPEAKER,

By PROCLAMATION dated 17th November, 1967, and issued under Section 2 of the Public Security Ordinance (Cap. 40), as amended by Act No. 8 of 1959, I have declared that the provisions of Part II of the aforesaid Ordinance shall come into operation on 18th November 1967.

I do hereby communicate to the House of Representatives that the reason for issuing the Proclamation is for the preservation of public order and for the maintenance of supplies and services essential to the life of the community.

W. GOPALLAWA,
GOVERNOR-GENERAL.

The Honourable the Speaker of the
House of Representatives.”

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිගැන්වීම

මාචික පිළිතුරු

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිගැනවීම

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள்

PAPERS PRESENTED

Regulation made under Section 49 of the Registration of Documents Ordinance (Cap. 117).—[*The Hon. D. P. R. Gunawardena on behalf of the Minister of Home Affairs.*]

සහායෙහි මන නිබ්බ සුතුසසි නිසේග කරන ලදි.

சபாபீடத்தில் இருக்க கட்டளையிடப்பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

1. 1967 මාර්තු 31 වැනිදායින් අවසන් වන අවුරුද්දේ ලංකා සංවර්ධන මුදල් සංස්ථාවේ වාර්ෂික වාර්තාව සහ ගිණුම්.

2. ලංකා සංවර්ධන මුදල් සංස්ථාවේ එකොළොස් වන වාර්ෂික මහා සභා රැස්වීමේ වාර්තාව.—[ගරු යූ. ඩී. වත්තිනායක.]

සහායම් සහ මන තිබිය යුතුයයි නිවැරදි කරන ලදී.

சபாபீடத்தில் இருக்க கட்டளையிடப்பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

Estimates of Income and Expenditure of the Ceylon Tea Propaganda Board for 1967 (revised) and 1968.—[Mr. S. A. Peiris.]

සහායෙහි මන නිබ්බ සුතුයයි නිශේෂ කරන ලදී.

சபாபீடத்தில் இருக்க கட்டளையிடப்பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

By-laws made under Sections 152 and 156 of the Town Councils Ordinance (Cap. 256).—[*Mr. R. Premadasa.*]

සහායෙහි මන නිබ්බ සුතුසසි නිශේෂ කරන ලදී.

சபாபீடத்தில் இருக்க கட்டளையிடப்பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

51 (4) වන ස්ථාවර නියෝගය
සටහන් පිළිගන්නා ලද වාර්තාව

நிலையற்கட்டளை இல. 51(4) இன்படி சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கை

REPORT PRESENTED UNDER STANDING
ORDER No. 51 (4)

“ Bill to incorporate the Galle Municipal Staffs Benevolent Association ”
 නමැති කෙටුම්පත් පනත පිළිබඳ වාර්තාව—[ආර්. ප්‍රේමදාස මයා.]

පනත් කෙටුම්පත 1967 නොවැම්බර් 21 වන
අඟහැට්ටා දෙවන වර කියවිය යුතුයයි නියෝග
කරන ලදී.

மசோதா, 1967 நவம்பர் 21, செவ்வாய்க்கிழமை
இரண்டாம் முறை மதிப்பிடப்படக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Bill ordered to be read a Second time
upon Tuesday, 21st November 1967.

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

අලෙවි කර්තෘ පහළහෙවෙස්සට ටෙවද්‍ය
පහසුකම්

பஹுல ஹேவஸ்ஸ, அகலவத்த : வைத்திய வசதி

PAHALA HEVESSA, AGALAWATTA : MEDICAL FACILITIES

1. ආමායනී කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා
(අගලවත්ත)

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா—
அகலவத்த)

(Dr. Colvin R. de Silva—Agalawatta)

සෞඛ්‍ය ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) අගලවත්ත කොට්ඨාශයේ පහළහෙවෙස්ස ගමේ බෙහෙත් දීම කරගෙන ගිය පුරුද්ද මෙයට අවුරුදු 3 කට පමණ පෙර අත්හැරිය බව එතුමා දන්නේද? (ආ) ඉන්පසුව බෙහෙත් ගැනීමට පහළහෙවෙස්සේ ජනයාට සැතපුම් 5 හක් රියක් දුරින් පිහිටි මීගහතැන්නේ රෝහලට යන්ට සිදු වුනු බව එතුමා දන්නේද? (ඉ) මීගහතැන්න රෝහලෙන් බෙහෙත් ගැනීමට සමහර දින වල උදේ සිට සවස් වනතුරු සිටීමට සිදුවී තිබෙන බව පහළහෙවෙස්සේ ජනතාව 25.8.67 දින දරණ පෙත්සමකින් එතුමාට දැනුම්දී තිබේද. (ඊ) පෙර පැවතුනු ක්‍රමයට පහළහෙවෙස්සේ බෙහෙත් දීමට වැඩ පිළිවෙළ ආපසු යොදන්ට එතුමා සූදානම්ද? (උ) එසේ ආරම්භ කරනවා නම් බලාපොරොත්තු වෙන්ට පුළුවන් කවදාද?

சுகாதார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) அகலவத்த தொகுதியில் பஹல ஹேவஸ்ஸ கிராமத்தில் மருந்து வழங்குவதற்குப் பின் பற்றப்பட்டுவந்த வழக்கம், கடந்த 3 ஆண்டு களுக்கு முன் கைவிடப்பட்டதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) அதன் பிறகு பஹல ஹேவஸ்ஸ மக்கள் மருந்து வாங்க 5, 6 மைல் தூரத்திலுள்ள மீகாதென்னை மருத்துவ மனைக்குப்

වෘත්ති පිළිතුරු

එවක පිළිතුරු

ගාමයේ ජයසූරිය මයා. (අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. காமனி ஜயசூரிய—கல்வி, கலாசார விவகார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரிய தரிசி)

(Mr. Gamani Jayasuriya—Parliamentary Secretary to the Minister of Education and Cultural Affairs)

(අ) ඔව්. (ආ) විශ්‍රාම වැටුප් ගෙවා
බේරුම් කිරීමේ ප්‍රමාදවීම් වළක්වාලීම සඳහා
දැනටමත් පියවර ගෙන තිබේ. (ඉ) උද්ගත
නොවේ.

જી.આ.એ. ૩૫૫.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

ඒ ගෙන ඇතැයි කියන පියවරවල්
මොනවාද කියා කරුණාකර කියන්නට
පුළුවන්ද ?

ජයසූරිය මහා.

(திரு. ஜயசூரிய)

(Mr. Jayasuriya)

යම් යම් පියවරවල් අරගෙන තිබෙනවා.
ඒවා දැනගන්නට කැමති නම් හමු
වුණොත් විස්තර කර දෙන්නම්.

શુદ્ધિવૈભવ.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

කරුණාකර ලියවිල්ලකින් එය දැනුම්
දෙන්න පුළුවන්ද ?

ప్రణామములు తెలుసు.

(திரு. ஜயசூரிய)

(Mr. Jayasuriya)

အုဗဲဗဲဗဲ.

පී. බී. එම්. ජෝර්ජ් මයා. (වලපතෝ)

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்—வலப்பனை)

(Mr. T. B. M. Herath—Walapane)

විශ්‍රාම වැටුප් ප්‍රමාද වන ගුරුවරුන්ට
ඒ කාලය තුළ ජීවත්වීම සඳහා පූර්ව
දීමනාවක් දෙන්නට ගරු ඇමතිතුමා
කටයුතු කරනවාද ?

చంపూరీయ తియ్య.

(திரு. ஜயசூரிய)

(Mr. Jayasuriya)

ඒ අන්දමට වැඩ පිළිවෙළවල් ගොඩනඟා
තිබෙනවා.

စုရုဗရုဏ်ဇေ ချဉ်ဗဉ် ဗြဉ်ဗဉ်

ஆசிரியர் : வேதனத் தாமதம்

TEACHERS : SALARY DELAYS

3. නුඹාලේ මග.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු ඇම
තිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) ස්ථාන මාරු
ලැබුණු විට, ගුරුවරුනට තම වැටුප් ලබා
ගැනීමට ඇතැම් විට මාස ගණනක් ගත
වන බව දන්නවාද? (ආ) මෙම ප්‍රමාදයන්
වලක්වා ස්ථාන මාරුව ලැබ යන ගුරුවරු
නට එම මාසය තුළම ඔවුනට නියමිත
වැටුප් ලබාදීමට නොවරදින වැඩ පිළිවෙ
ලක් එතුමා යොදනවාද? (ඉ) නොඑසේ
නම්, ඒ මන්ද?

கல்வி, கலாசார விவகார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) மாற்றம் நிகழும் பொழுது, ஆசிரியர்கள் தமது வேதனத்தைப் பெறுவதற்கு சிலவேளைகளில் பல மாதங் களாகிவிடுகின்றன என்பதை அவர் அறி வாரா? (ஆ) இவ்வித காலதாமதத்தை அகற்றி மாற்றம் பெற்றுச் செல்லும் ஆசிரியர் களுக்கு அந்த மாதத்துக்குள்ளேயே, கிடைக்க வேண்டிய வேதனத்தைப் பெற்றுக் கொடுக்க, பிழையேற்படாத வேலைத்திட்டத்தை அவர் கொண்டு வருவாரா? (இ) அப்படியின்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Education and Cultural Affairs: (a) Is he aware that when teachers are transferred it sometimes takes months for them to draw their salary? (b) Will he introduce a system to prevent this delay and to ensure the payment of their proper salary to teachers who go on transfer within the very month in which the transfer is made? (c) If not, why?

ජයසිරිය මයා.

(திரு. ஜயசூரிய)

(Mr. Jayasuriya)

(අ) මෙවැනි තත්ත්වයක් තිබුණු බව දැනිමි. (ආ) වැඩ පිළිවෙල යොදා ඇත. (ඉ) ඉහත (ආ) පිළිතුර අනුව පැන නොනගී.

වෘත්ති පිළිතුරු

ಲೌಲಿಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ

නාල්ල උප නැපුල් කාර්යාලය : ලිපි
 බෙදීමේ සේවය

நூல் உபதபால் நிலையம் : தபால் விநியோகச்
சேவை

NALLA SUB-POST OFFICE : MAIL DELIVERY
SERVICE

7. ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මයා. (දිවුල පිටිය)

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—திருவ
பிட்டிய)

(Mr. Lakshman Jayakody—Divulapitiya)

රජයේ වැඩ, තැපැල් සහ විදුලි සංදේශ ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ නාල්ල උප තැපැල් කාර්යාලයට ස්වාධීන ලිපි බෙදා දීමේ සේවයක් ආරම්භ කිරීමට 1965 සිට දෙපාර්තමේන්තුවට දන්වන ලදුවත්, එය පැහැර හැර ඇති බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) නාල්ල උප තැපැල් කාර්යාලයට එය නොදෙන්නේ මන් ද? (ඉ) ඉහත සඳහන් සම්ප්‍රදායට පටහැනිව ස්වාධීන ලිපි බෙදාදීම දී ඇත්නම් නාල්ලට නොදෙන හේතු මන් ද?

அரசாங்கக் கட்டுவேலை, தபால், தந்திப் போக்குவரத்து அமைச்சரைக் கேட்ட வினா (அ) கொழும்பு மாவட்டத்திலுள்ள நால்ல உபதபால் நிலையத்திற்கு தனியான தபால் விநியோகிக்கும் சேவையைத் தொடக்கு வதற்கு 1965 ஆம் ஆண்டிலிருந்து திணைக் களத்திற்கு வேண்டுகோள்கள் விடுக்கப்பட்ட போதிலும் அவை புறக்கணிக்கப்பட்டிருப்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) நால்ல உப தபால் நிலையத்திற்கு அச்சேவையை ஏன் கொடுக்கவில்லை? (இ) மேற்குறிப்பிட்ட வழக் கத்துக்கு மாறாகத் தனித்தபால் விநியோக சேவை கொடுக்கப்பட்டிருப்பின் நால்லைக்குக் கொடாதிருக்கும் காரணமென்ன?

asked the Minister of Public Works, Posts and Telecommunications: (a) Is he aware that requests made since 1965 for a separate mail delivery service for the Nalla Sub-Post Office in the Colombo District have been ignored by the department? (b) Why is this not granted to the Nalla Sub-Post Office? (c) If delivery mails has been permitted contrary to practice referred to above, why is it not granted to Nalla?

විජයපාල මෙන් බිස් මයා.

(திரு. விஜயபால மெண்டிஸ்)

(Mr. Wijayapala Mendis)

(අ) නැත. (ආ) දෙපාර්තමේන්තුවේ

අත් දැකීම අනුව, නාල්ලේ දැනට පවත්නා සේවය සතුටුදයක බව සලකා ඇත. එතෙකුදු වුවත්, නගා ඇති ප්‍රශ්නය හේතු කොටගෙන නාල්ල උප තැපැල් කාර්යාල යෙහි තිබෙන සේවය ප්‍රතිශෝධනය කර ලීම අවශ්‍යවේද යනවග සොයාබැලීම පිණිස පරීක්ෂණ කටයුතු කෙරෙනු ඇත. (ඉ) කලින් දුන් පිළිතුරු හේතුකොටගෙන මෙය පැන නොනගියි.

“බැක්විටියා ලිපි බිලසිටි” වී රෝගය

இலைச்சுருள் நெற்பயிர் நோய்

PADDY DISEASE "BACTERIAL LEAF BLIGHT"

8. **ජයබෝධි මයා.**

(திரு. ஜயக்கொடி)

(Mr. Jayakody)

කෘෂිකම් හා ආහාර ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) “ බැක්ටීරියා ලීප් බිලිසිටි ” නමැති ඉතා දරුණු පැළෑටි රෝගයක් ලංකාවේ දේශීය හා දෙමුහුන් විවලට වැළැඳී ගෙන යන බව එතුමා දන්නවාද ? (ආ) එය මර්දනය කිරීමට බලාපොරොත්තු වන්නේ කෙසේ දැයි එතුමා සඳහන් කර තබා ද ? (ඉ) නො එසේ නම් මන් ද ?

விவசாய, உணவு அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) இலங்கையில் உள்ளூர் நெற்பயிரையும் கலப்பு நெற்பயிரையும் நுண்ணிய கிருமியினால் ஏற்படும் இலைச்சுருள் நோய் (Bacterial Leaf Blight) தாக்கிவருவதை அறிவாரா? (ஆ) இந் நோயை எப்படிக்கட்டுப்படுத்தப்போகிறார் என்று கூறுவாரா? (இ) இல்லையெனில், ஏன்?

asked the Minister of Agriculture and Food: (a) Is he aware that a very serious disease known as "Bacterial Leaf Blight" is attacking the Ceylon indigenous and hybrid paddies? (b) Will he state how he intends to control this? (c) If not, why?

වෘත්ති ප්‍රේමය

වෘත්ති පිළිතුරු

පී. සී. ඉබ්‍රාහිම මයා. (කෘෂිකර්ම හා
ආහාර ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. பி. சி. இம்புலான்—விவசாய, உணவு அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. P. C. Imbulana—Parliamentary Secretary to the Minister of Agriculture and Food)

(අ) ඔව්. කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව විසින් නිර්දේශ කර ඇති ඇතැම් දේශීය වී ප්‍රභේද සහ දෙමුහුන් ප්‍රභේද මෙම රෝගයට වඩා ඔරොත්තු දෙන අතර, ඇතැම් විදේශීය ප්‍රභේද අධික ලෙස රෝගයට ගොදුරුවන සුළුය. (ආ) වෙනත් රටවල විකාශනය කරගෙන ඇති රසායනික මර්ධන ක්‍රමවලට ප්‍රතිඵලයක් භාවිත කිරීම ඇතුළත් වන අතර, ඒවා නිර්දේශ කිරීමට නොහැකි තරම් වියදම් අධික වේ. කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවද, මෙම ගොයම් රෝගය පිළිබඳ ගැටළුව පවතින වී වගා කරන වෙනත් රටවල්ද රෝගයට වඩාත් ඔරොත්තු දෙන ප්‍රභේද බෝකර හැකිමෙන් සහ ලාභදායී රසායනික මර්ධන ක්‍රම සොයාබැලීමෙන් මේ රෝගය මර්ධනය කිරීම උදෙසා කටයුතු කරගෙන යත්. (ඉ) අදාළ නොවේ.

పడకొచ్చితిమి.

(திரு. ஜயக்கொடி)

(Mr. Jayakody)

පිටරිත් ගෙන්වන සමහර විවලට මෙ වැනි රෝගයක් හටගෙන තිබෙන නිසා ඒ කුමන විවලටදැයි කියන්න පුළුවන්ද?

ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ଭାଷା.

(திரு. இம்புலான)

(Mr. Imbulana)

පිටරටින් ගෙන්වන විවලින් වැඩි වශ
යෙන් මේ රෝගයට හානි වන්නේ
“තයි-වුන්-තෝට්ටි I” කියන වි වර්ගයයි.

ජයකොට්ඨ මයා.

(திரு. ஜயக்கொடி)

(Mr. Jayakody)

ඒ කොයි රටකින් ගෙනා වි වර්ගයක්ද ?

ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ଭାବେ.

(திரு. இம்புலான)

(Mr. Imbulana)

ඒවා පෙරදිග රටවල තිබෙනවා.

ජෝර්ජ් රූපපිකූෂ මයා. (මුල් කිරීම)

(திரு. ஜோர்ஜ் ராஜபக்ஸ்—முல்கிரிகல்)

(Mr. George Rajapaksa—MulKirigala)

අර 4 දෙනා ගිය රටෙන් ද ?

දුඬුලාන මයා.

(திரு. இம்புலான)

(Mr. Imbulana)

නැහැ. මුළින්ම ගෙනාවේ කොයි රටින්ද
 කියා කියන්න දන්නේ නැහැ.

ලංකා බනිජ් තෙල් සංස්ථාවට අමුතෙල්
සැපයීමේ ටෙන්ඩර් දැන්වීම

இலங்கைப் பெற்றோல்கூட்டுத்தாபனம் : சுத்தி
கரிக்கப்படாத எண்ணெய்க் கேள்விப்பத்திர
விளம்பரங்கள்

CEYLON PETROLEUM CORPORATION : CRUDE
OIL TENDER NOTICES

12. වි. බී. ඉලංගරත්න මයා.

(කොළොන්නාව)

(திரு. ரீ. பி. இலங்கரத்ன—கொலொன்னை)

(Mr. T. B. Ilangaratne—Kolonnewa)

ජනසතු සේවා ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) ලංකා බනිජ් තෙල් සංස්ථා වට අමුතෙල් සැපයීමේ ටෙන්ඩර් දැන්වීම් බටහිර සමාගම් තුන සම්බන්ධ රටවලට හා සෝවියට් රුසියාවට පමණක් සීමාකර ඇති බව එතුමා දන්නේද? (ආ) ඉරාකය, මිසරය, ඉන්දුනීසියාව ආදී රටවල එම දෑත් වීම් ප්‍රසිද්ධ නොකළේ මන්ද? (ඉ) මෙම සංස්ථාවේ විශේෂඥයන් අමෙරිකානුවන් නිසා අමෙරිකා ආණ්ඩුවට ප්‍රතිවිරුද්ධ අදහස් දරණ රටවල ආනයනයන් ඔවුන් හෙළාදකිනිසි බියක් එම රටවල පැතිරී ගොස් තිබෙන බව එතුමා දන්නේද?

தேசியமயச் சேவை அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) இலங்கைப் பெற்றோல் கூட்டுத் தாபனம் சுத்திகரிக்கப்படாத பெற்றோலை வழங்குவதற்கு மேற்கத்திய மூன்று கம்பெனிகள் சம்பந்தப்பட்ட நாடுகளுக்கும், சோவியத் ருஷியாவுக்கும் மாத்திரம் கேள்விப்பட்டிர விண்ணப்பங்களைக் கோரும் உரிமையைக் கட்டுப்படுத்தியுள்ள தென்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) ஈராக், ஐக்கிய அராபியக் குடியரசு, இந்தோனேஷியா ஆகிய நாடுகளில்

பலகை பிடித்தல்

பலகை பிடித்தல்

[ஒருவர் தன் மனம்]

இக்கேள்விப்பத்திர விளம்பரங்கள் வெளி யிடப்படாததேன்? (இ) இக் கூட்டுத்தாபன நிபுணர்கள் அமெரிக்கர்களாகையால் அமெ ரிக்க அரசாங்கத்திற்கெதிரான கருத்துள்ள நூல்களின் இறக்குமதிகளை அவர்கள் எதிர்க் கிறார்கள் என்ற பயம் இந் நாடுகளில் பரவி யிருப்பதை அவர் அறிவாரா?

asked the Minister of Nationalized Services: (a) Is he aware that the tender notices for the supply of crude oil to the Ceylon Petroleum Corpora- tion have been restricted to the countries associated with the three Western oil companies and to Soviet Russia? (b) Why were these notices not published in countries such as Iraq, Egypt and Indonesia? (c) Is he aware that these countries have begun to fear that, since the ex- perts to this corporation are Ameri- cans, they would look down upon im- ports from those countries which are ideologically opposed to the Govern- ment of America?

එස්. ඩී එස්. ජයසිංහ මයා. (කම්කරු, රැකියා සහ නිවාස ඇමතිගේ පාර්ලි මේන්තු ලේකම්—ජනසතු සේවා ඇමති වෙනුවට)

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஜயசிங்ஹா—தொழில், தொழில் வசதி, வீடமைப்பு அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி—தேசியமய சேவை அமைச்சர் சார்பாக)

(Mr. S. de S. Jayasingha—Parliamentary Secretary to the Minister of Labour, Employment and Housing—on behalf of the Minister of Nationalized Services)

(අ) තැන. අමුතෙල් සැපයීමේ ටෙන්ඩර් දැන්වීම් බටහිර තෙල් සමාගම් තුනට සම් බන්ධ රටවලට සහ රුසියාවට පමණක් සීමා කර තුබුනේ නැත. (ආ) අමුතෙල් අපනයනය කරන හා එම වෙළඳාම ගැන සැලකිල්ලක් දක්වන සංවිධානයන්ට නිකුත් කිරීම පිණිස ලංකා තානාපති කාර්යාලයන්ට ටෙන්ඩර් දැන්වීම් යැවූ රටවල් අතර ඉරාකය සහ මිසරයද විය. (ඉ) තැන. ලංකා බතිස් තෙල් තීතිගත සංස්ථාවේ උප දේශකයින් වන සීමාසහිත යුනිවර්සල් ඔයිල් ප්‍රොඩක්ස් සමාගම වනාහි අමුතෙල් විශ්ලේෂනය කිරීම පිළිබඳ ලෝකයේ පිළි ගත් විශේෂඥ සංවිධානයකි. ඔවුන්ගෙන් ලබන උපදෙස් අමුතෙල් හා සම්බන්ධ

විද්‍යාත්මක හා කාර්මික කරුණුවලට පමණක් සීමාවී ඇත.

ஒருவர் தன் மனம்.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ஒரேயரம் தை விசேஷஞயன் பன் கர் திஸ் னைச் சீவாமின ப்ருக சீவிக சංவிதானயன் மகின் தோவெடி? එසේ නම් එය වෙනස් කෙළේ මන්ද?

එස්. ඩී එස්. ජයසිංහ මයා.

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஜயசிங்ஹா)

(Mr. S. de S. Jayasingha)

ඒ ගැන පසුව පිළිතුරු දෙනුමි.

ලංකා බතිස් තෙල් සංස්ථාවට තෙල් ආනයනය

இலங்கைப் பெற்றோல் கூட்டுத்தாபனம் : எண் ணைய இறக்குமதி

CEYLON PETROLEUM CORPORATION :
OIL IMPORTS

13. ஒருவர் தன் மனம்.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ජනසතු සේවා ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) බතිස් තෙල් ආනයනයන් උවමනා තරම් කලට වේලාවට මෙරටට ලගා නොවන්නේ අවශ්‍යතා අනුව සංස්ථාව මගින් කලින් ඇනවුම් නොකරන නිසා බව එතුමා දන්නේද? (ආ) එසේ කලින් ඇනවුම් නොකිරීමෙන් ඇතිවන ප්‍රබ්ධ පිරිමැසීමේ ආවරණයෙන් තෙල් සමාගම් මගින් භාණ්ඩ සැහෙන ප්‍රමාණයක් ආනයන කිරීමට සිදුවන බව එතුමා දන්නේද? (ඉ) තිරිකුණමළේ තෙල් වැන්කිවල හය මාසයක උවමනාවන් ගබඩා කළ හැකි බව එතුමා දන්නේද? (ඊ) ඒ වැංකි මැනවින් පාවිච්චි නොකරන නේ මන්ද? (උ) සංස්ථාවෙන් ආනයන නොකර සමාගම් මගින් ආනයන කිරීමෙන් දරන්නට සිදුවන අධික වියදම සියයට කොපමණද? (ඌ) 1965 මාර්තු මාසයෙන් පසු තෙල් සමාගම් මගින් සංස්ථාවෙන් බෙදා දීම පිණිස ආනයන කරන ලද බතිස් තෙල් භාණ්ඩවල වටිනාකම කොපමණද?

தேசியமயச் சேவை அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) பெற்றோல் கூட்டுத்தாபனத்திற்குத் தேவையான இறக்குமதிகள் காலாகாலத்தில் இந்நாட்டுக்கு வராமலிருப்பது, தேவைக் கிணங்க கூட்டுத்தாபனம், முன்னேற்பாடு செய்யாமலிருப்பதனால் என்பதை அவர் அறி

මාවික පිළිතුරු

මාවික පිළිතුරු

வாரா? (ஆ) அவ்விதம் முன்னேற்பாடு செய்யாமல் விடுவதனால் ஏற்படும் தட்டுப் பாட்டைச் சமாளிக்கும் போர்வையில், பெற்றோல் கம்பெனிகள் மூலமாகப் போதியளவு பொருள்களை இறக்குமதி செய்ய நேரிடுகிற தென்பதை அவர் அறிவாரா? (இ) திருக் கோணமலை பெற்றோல் தாங்கிகளில் ஆறு மாதத்திற்குத் தேவையான பெற்றோல் பொருள்களைச் சேமித்து வைக்க முடியுமென்பதை அவர் அறிவாரா? (ஈ) அத்தாங்கிகளை நன்கு பயன்படுத்தாமலிருக்கக் காரணமென்ன? (உ) கூட்டுத்தாபனம் இறக்குமதி செய்யாது கம்பெனிகள் மூலமாக வரவழைப்பதால் ஏற்படும் மேலதிகச் செலவு நூற்றுக் கெவ்வளவு? (ஊ) 1965 மார்ச் மாதத்தின் பின் பெற்றோல் கம்பெனிகள் மூலம் கூட்டுத் தாபனம் விநியோகிக்க இறக்குமதி செய்யப் பட்ட பெற்றோல் பொருள்களின் பெறுமதியாது?

asked the Minister of Nationalized Services: (a) Is he aware that it is because the corporation does not place orders sufficiently in advance so as to meet its requirements, that imports of petroleum do not reach this country in time? (b) Is he aware that the shortages that occur due to the failure to place timely orders, provide a cover for the import of a considerable volume of goods from the oil companies? (c) Is he aware that six months' requirements of oil can be stored in the storage tanks at Trincomalee? (d) Why are these tanks not properly utilized? (e) What is the extra percentage cost involved in importing through companies, instead of importing directly through the corporation? (f) What is the value of petroleum products imported through oil companies since March 1965, for distribution through the Petroleum Corporation?

එස්. ද එස්. පියසිංහ මයා. (ජනසතු
සේවා ඇමති වෙනුවට)

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஜயசிங்க—தேசியமய
சேவை அமைச்சர் சார்பாக)

(Mr. S. de S. Javasingha—on behalf of the Minister of Nationalized Services)

(අ) නැත. ඇත්ත වශයෙන් මසකට ආනයන කරන තොග ගණන අඩු වශයෙන් දවස 45 කට කලින් අප විසින් බඩ

සපයන්නන්ට දෙනු ලබන්නේය. සැම කල්හිම ආනයන කරනලද බනිජ තෙල් අපේ වැඩ සටහන පරිදි මෙහි ලඟා වී ඇත. එසේ ලඟා නොවූයේ සුවස් අරගලයෙන් ඇති වූ කලබලය නිසා නැව් ගමනාගමනය හුදෙක් කඩාකප්පල් වීම නිසා ජූලි, අගෝස්තු සහ සැප්තැම්බර් මාස වලදීය. (ආ) සුවස් අරගලය ඇතිවූ කල හිඟයක් ඇතිවූයේ නොහෙත් හිඟයක් ඇතිවීමට ආසන්නව තිබුනේ කල්වේලා ඇතිව ඇත වුම් ඉදිරිපත් නොකිරීම නිසා නොවේ. එයට හේතු මෙසේය : (1) එක් නියමිත සපයන්නෙකු විසින් නැව් ගත කරන ලද බඩුතොග කේප් තුඩුව වටා එම නිඟා ද, (2) තවත් නියමිත බඩු සපයන්නෙකු කොන්ත්‍රාත්තුව යටතේ තමා විසින් පිළි පැදිය යුතු යුතුකම් 'ෆේපාස්මැජුවර්' නිසා යැයි පැහැර හැරීම හේතුකොට ගෙන බඩු පැටවීමට නැව් යෙදීමේ කටයුතු ලංකා බනිජ තෙල් සංස්ථාවට පැවරී මය. සුවස් අරගලයෙන් ඇතිවූ දුෂ්කර කාලය මග හැරීමට උවමනා කළ හුදෙක් බඩු ද්‍රව්‍ය මිලයට ගනු ලැබුවේ විදේශ පුද්ගලික සමාගම් වලින් නොවේ. එය මිලයට ගනු ලැබුවේ ඉන්දියානු තෙල් සංස්ථාවෙන්ය (එනම් ලංකා බනිජ තෙල් සංස්ථාව වැනි සංස්ථාව කිත්ය.) (ඉ) ත්‍රිකුණාමලේ පිහිටි ගබඩා වැංකි රෙපයාර් කළ සහ සුද්ධ කළ පසු 6 මසක් නොව 12 මසකට වුවත් උවමනා කරන බනිජ තෙල් ද්‍රව්‍ය ගබඩා කළ හැකි බව මම දන්නෙමි. (ඊ) ත්‍රිකුණාමලේ වැංකි දැන් පාවිච්චි කරණ තරමට වැඩිය පාවිච්චි කළ නොහැකිය. එනම් එහි දැනට ඇත්තේ නැව්වලට සපයන තෙල් තොග ප්‍රමාණ සහ ත්‍රිකුණාමලය අසල පාවිච්චි කරන්නන්ට උවමනා කරන තෙල් ද්‍රව්‍ය පමණය. මෙම වැංකි හුදෙක් පාවිච්චි කිරීමේ ප්‍රශ්නය ලංකා බනිජ තෙල් සංස්ථාවේ ව්‍යාපාරය පටන් ගත් දවස්වලම සම්පූර්ණයෙන් සෝදිසි කරණ ලදී. නමුත් එකළ අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය එය ප්‍රතික්ෂේප කරන ලදී. මම ද එම තීරණයට එකඟ වන්නෙමි. එසේ එකඟ වීමට තවත් හේතුවක් වශයෙන් තෙල් සුද්ධ කිරීමේ මධ්‍යස්ථානය කොළඹ අසල පිහිටුවීමට (1964 දී) ගත්තා ලද තීරණය මතක් කිරීමට කැමැත්තෙමි. (උ) නැව්වලට උවමනා දැව් තෙල් සහ අභස්සානා තෙල් හැර සමාගම්

වෘත්තික පිළිතුරු

[එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.]

මගින් කිසියම් බනිජ් තෙල් ද්‍රව්‍යයක් ආන
යන කර නොමැත. එයට හේතුව අන් සිය
ලුම බනිජ් තෙල් වර්ග ආනයන කිරීමට
හැක්කේ ලංකා බනිජ් තෙල් සංස්ථාවට
පමණක් හෙයිනි. පහත සඳහන් දැඩි

වෘත්ති විලිඳුරු

තෙල් ඡෙල් කොම්පෑනිය මාර්ගයෙන් මිල
යට ගෙන ඇත. එසේ ගැනීමට හේතුව
රුසියාවෙන් ගෙන්වන ලද ගොරෝසු
සහිත දැව්තෙල් සමග ගොරෝසු අඩු තෙල්
මිශ්‍ර කිරීමට උවමනා වූ නිසාය.

දිනය	කොඟ ප්‍රමාණය	මිල ගණන් රු.
1967.4.25	1,001 වොන්	70,398
1966.5.28	3,879 වොන්	2,66,410

මෙම මිළ ගණන් රුසියාවෙන් ගෙන්වන ලද ගෞරෝප්‍ය සහිත දැව්තෙල් මිළ ගණන් වලට වඩා 2%ක් පමණ වැඩි.

(උ෦) ඉහත කී (උ) හේතු කොට ගෙන
පහත සඳහන් ද්‍රව්‍ය විදේශික සංවිධාන

මගින් තැවී ගාස්තු සහ රක්ෂණ ගාස්තු
සහිතව මිලයට ගෙන ආත. එසේ
මිලට ගැනීමට හේතු වූයේ සුවස්
අරගලයෙන් ආතිවූ රුසියාවෙන් එවත
ලද තැවී පැමිණීමේ ප්‍රමාද දෝෂ හේතු
කොට ගෙනය.

දිනය	තොග ප්‍රමාණය	මිල ගණන්
		රු.
67.6.30	... 3,749 ටොන්—කළු තෙල්	... 5,02,410
	3,157 ටොන්—කළු තෙල්	... 4,29,508
67.6.20	... 17,889 ටොන්—සුදු තෙල්	... 18,61,099

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

සුවස් අරබුදය ඇති වන්නට පෙර
 ශ්‍රිස් ඔයිල් සහ ලුබ්‍රිකේටිං ඔයිල් තෙල්
 තොග ගණනාවක්ම කොමිපැති මාර්ග
 යෙන් ගෙන්වා ගෙන තිබෙන බව ඔබතුමා
 දන්නවාද ?

කිරි මණ්ඩලය : කොළඹ කිරි සපයන
නන්ට වැඩි මිලක්

பாற்சபை : கொழும்பு விநியோகத்தர்க்கு
உயர்விலை

MILK BOARD : HIGHER PRICE FOR COLOMBO

14. ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

කෘෂිකර්ම හා ආහාර ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) 1965 මාර්තු මාසයට පෙර, (1) කොළඹ මධ්‍යස්ථානයට කිරි සපයන්නන්ට කිරි පඬින්වි එකකට ගෙවන ලද මුදල කොපමණද? (2) පිටිසර පළාත්වල කිරි සපයන්නන්ට ගෙවන ලද මිල කීයද? (ආ) කොළඹ කිරි සපයන්නන්ට වැඩි මිලක් ගෙවන ලද්දේ ඒ අයට ගව පට්ටි තබන්නු කිරීමට වැඩි වැයක් වන නිසා බව එතුමා දන්නේද? (ඉ) කොළඹ කිරි සපයන්නන්ට නැවතත් විශේෂ මිලක් හෝ ආධාරයක් දෙන්නේද?

விவசாய, உணவு அமைச்சரைக் கேட்ட
வினா : (அ) 1965 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்
திற்கு முன்னர், (ii) கொழும்பு நிலையங்களுக்
குப் பால் கொடுப்பவர்களுக்கு ஒரு பைந்து

එසේ. ද එසේ. ජයසිංහ මයා.

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஜயசிங்க)

(Mr. S. de S. Jayasingha)

දත්තෝ නාම.

දුලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

කරුණාකර ඒ ගැන සොයා බලන්නද ?

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஜயசிங்க)

(Mr. S. de S. Jayasingha)

සෞඛ්‍ය බලතීන්.

[ஒருபுறம் மீ.]

(அ) (1) ம், (2) ம்—

1965 மார்ச்சு மாதத்திற்கு முன் ஒவ்வொரு பைந்து பாலுக்கும் கொடுக்கப்பட்ட விலை பின்வருமாறு;—

		கொழும்பில் வழங்கியோர்				வெளியூர்களில் வழங்கியோர்			
		1962.5.31 க்கு முன் பதிவு செய்யப்பட்டோர் சதங்கள்		1962.6.1 இல் இருந்து பதிவு செய்யப்பட்டோர் சதங்கள்		1962.5.31 க்கு முன் பதிவு செய்யப்பட்டோர் சதங்கள்		1962.6.1 இல் இருந்து பதிவு செய்யப்பட்டோர் சதங்கள்	
4.5%	வெண்ணைச் சத்தும், அதற்கு மேலும்	45	..	35	..	35	..	30	..
3.5%	வெண்ணைச் சத்தும், அதற்கு மேலும்	40	..	30	..	30	..	25	..
3.25%	3.5% வெண்ணைச் சத்து ..	30	..	25	..	25	..	20	..
3.0%	3.25% வெண்ணைச் சத்து ..	25	..	20	..	20	..	15	..

(ஆ) கொழும்பு வட்டாரத்திலுள்ள பால் வழங்குவோருக்குக் கொழும்பு கூட்டுறவுப் பால் சங்கத்தினால் கொடுக்கப்பட்ட அதே வீதத்தைப் பால் சபையும் தொடர்ந்து அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டி இருந்தது. இவ் வதிகப்படியான வீதங்கள் கொடுக்கப்பட்டது, கொழும்பு வட்டாரத்தில் பண்ணைகளைப் பராமரிப்பதற்கு அதிக செலவாகும் எனக் கருதியதாலல்ல. 1962.6.1 இல் இருந்து பதிவுசெய்யப்பட்ட பால் வழங்குவோருக்கு எல்லாத் தரப் பாலுக்கும் கொடுக்கப்பட்ட விலையில் பைந்துக்கு 5 சதம் வீதம் 1962 ஆம் வருடத்தில் குறைக்கப்பட்டது.

(இ) பாலுக்கு அதிக விலை கோரி பால் உற்பத்தியாளர்கள் பொதுவாக வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டதால், திரு. ஆர். எச். டி மெல் அவர்களின் தலைமையில் கால்நடை உணவு, பால் ஆகியவற்றின் விலைகளை ஆராய்ந்து அறிவிக்க 1965 இல் ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டது. இக்குழு, தீவு பூராவிலும் பாலுக்கு ஒரே நிலையான விலையைக் கொடுக்குமாறு ஆலோசனை கூறிற்று. இந்த ஆலோசனைகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு கொழும்புத் தொழிற்சாலைக்குப் பால் வழங்குவோர், புது விலைகளை ஏற்றுக்கொள்ள, அல்லது தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பழைய விலைகளைத் தொடர்ந்து பெற அனுமதிக்கப்பட்டனர். மற்றப் பால் உற்பத்தியாளருக்குக் கொடுக்கப்படும் உதவியைத் தவிர்த்து வேறு எந்த உதவியோ விசேட விலையோ கொழும்பில் பால் வழங்குவோருக்குக் கொடுக்கப்படமாட்டாது.

(a) The prices paid per pint of milk before March 1965 were as follows :

		COLOMBO SUPPLIERS			OUTSTATION SUPPLIERS		
		<i>Those registered prior to 31.5.1952 Cents</i>		<i>Those registered from 1.6.1962 Cents</i>		<i>Those registered prior to 31.5.1962 Cents</i>	<i>Those registered from 1.6.1962 Cents</i>
4.5 per cent fat and above	..	45	..	35	..	35	.. 30
3.5 per cent fat and above	..	40	..	30	..	30	.. 25
3.25 per cent-3.5 per cent fat	..	30	..	25	..	25	.. 20
3 per cent to 3.25 per cent fat	..	25	..	20	..	20	.. 15

(b) The board had to continue to pay the milk suppliers in the Colombo area the same rates they had been paid by the Colombo Co-operative Milk Union. This higher rate was paid not because it was considered that the costs of maintaining dairies in the Colombo area were higher. In 1962, an all round reduction of 5 cents per pint was made in the price paid to suppliers registered from 1.6.1962.

(c) As there was a general agitation from milk producers for a higher price for milk, a committee headed by Mr. R.

H. de Mel was appointed in 1965 to examine and report on the prices of cattle feed and milk. The committee recommended the payment of a standard price for milk all over the Island. In implementing these recommendations the suppliers of milk to Colombo Factory were given the option of accepting the new prices or continuing to receive the earlier prices paid to them. No special price or assistance other than the assistance given to other milk producers will be given to the suppliers of milk in Colombo.

වංචික පිළිතුරු

શુભાચેતી મહા.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

මේ පාඨශාලා 194 සම්බන්ධයෙන් අනු
ගමනය කරන ප්‍රතිපත්තිය මොකක් ද?
ඒවා රජයට ගන්නවා ද නැද්ද?

ජයසූරිය මයෝ.

(திரு. ஜயசூரிய)

(Mr. Jayasuriya)

ඒ පාසල් 194 රජයට ගෙන ඉවරයි.

શુભ, ૧૯૩૬ ૩૧.૫૦.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ මෙතෙක් රජයට පවරා නොගත් පාඨශාලා ගැනයි. උත්තර දෙන්නේ වෙන එකකට.

ప్రయత్నరీతి తియ్య.

(திரு. ஜயசூரிய)

(Mr. Jayasuriya)

සම මත. ඒ පාසල් 194 රජයට
ගෙන නැහැ.

ප්‍රයෝජනමය මයා.

(திரு. ஜயசூரிய)

(Mr. Jayasuriya)

(අ) 194 සී. (ආ) මෙම පාසැල් දෙපාර්තමේන්තුවේ රෙගුලාසිවලට අනුකූල වේ නම් ඒවා අයත් කර ගැනීම සඳහා සලකා බලනු ලැබේ.

ଉଦ୍ଧୃତେ ଓଷା.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

අප අහන්නේ ඒ පාසල් 194 රජයට
ගන්නවා ද නැද්ද කියයි.

ଭୂମିପତି ଭାଷା.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

අතුරු ප්‍රශ්නයක් අහන්නට තිබෙනවා.
“මෙම පාසල්, දෙපාර්තමේන්තුවේ
රෙගුලාසිවලට අනුකූල වේ නම්” කියන
තේ, ඉදිරියටත් මෙවැනි පාඨශාලා මේ
රටේ ඈති විමට අනුබල දීමක් වශයෙන්
ද?

ගරු අයි. එම්. ආර්. ඒ. ඊරියගොල්ල
(අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ
ඇමති)

(கௌரவ ஐ. எம். ஆர். ஏ. ஈரியகொல்ல—
கல்வி, கலாசார விவகார அமைச்சர்)

(The Hon. I. M. R. A. Iriyagolle—
Minister of Education and Cultural
Affairs)

ව්‍යවස්ථානුකූලව කරුණු සැලකී ඇත්
නම් රජයට ගන්නවා; එහෙම නැත්නම්
නැහැ.

ప్రయశ్చర్యేతి యో.

(திரு. ஜயசூரிய)

(Mr. Jayasuriya)

ප්‍රශ්නය නිබේන්තෝ, මිට පෙර
යෝජනා කළ පාසල් ගැනයි.

શ્રીમદ્વેદી ભાગ.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

කවද්ද ද ගන්නේ ?

මාවික පිළිතුරු

ගරු ජයගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(Mr. Iriyagolle)

මෙකෙ නිබෙන ඒවා කීවොත් ඔන්ත්
නමා පදම වේවි.

කාර්මික උසාවි සාමාජික ඇන්ඩෲ ද සිල්වා
මහත්මා

திரு. அன்று த சில்வா, கைத்தொழில் நீதிமன்ற
அங்கத்தவர்

MR. ANDREW DE SILVA, MEMBER,
INDUSTRIAL COURTS

5. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා. (පානදුර)
(ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා—යටියන්
තොට—වෙනුවට)

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன—பாணந்
துறை—கலாநிதி என். எம். பெரேரா—யட்டி
யாந்தோட்டை—சார்பாக)

(Mr. Leslie Goonewardene—Panadura—
on behalf of Dr. N. M. Perera—Yatiyan-
tota)

කම්කරු, රැකිරිණි හා නිවාස ඇමති
ගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) කොළඹ නාග
රික සභාවේ මට්ටක් කුලිය කොට්ඨාශය
වෙනුවෙන් සිටි එක්සත් ජාතික පාක්ෂික
නාගරික සභිකයකු හා එක්සත් ජාතික
පක්ෂයේ ක්‍රියාකාරී සාමාජිකයකුද වූ
ඇන්ඩ්‍රූ ද සිල්වා මහතා, කාර්මික උසාවි
සාමාජිකයකු වශයෙන් පත්කර තිබෙන
බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) “වැවිලිකරු
වකු සම්බන්ධයෙන් අවශ්‍ය සහගත ප්‍රකාශ
යන්” කළේය යන චෝදනාව උඩ සීමා
සහිත ජෝර්ජ් ස්ටුවට් හා සමාගම නමැති
සේවා යෝජකයා විසින් සේවකයකු සේව
යෙන් පහ කිරීම සම්බන්ධයෙන් ඇතිවූ
නඩුවක් විනිශ්චය කිරීමෙහි මොහු යෙදී
සිටින බව එතුමා දන්නවාද? (ඉ) ක්‍රියා
කාරී දේශපාලනඥයකු අධිකරණ විනිශ්
චය මණ්ඩලයක සාමාජිකත්වය දැරීම
ඉතාම නුසුදුසු හෙයින් කාර්මික උසාවි
සාමාජික මණ්ඩලයෙන් මොහු ඉවත් කිරී
මට එතුමා ක්‍රියා කරනවාද?

தொழில், தொழில் வசதி, வீடமைப்பு அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் உறுப்பினரும், கொழும்பு மாநகரசபையின் மட்டக்குழி வட்டாரத்தின் ஐக்கிய தேசியக்கட்சியைச் சார்ந்த முன்னை நாள் மாநகரசபை உறுப்பினருமான திரு. அன்றா

වංචික පිළිතුරු

த சில்வா, கைத்தொழில் நீதிமன்றத்தின் அங்கத்தவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டிருப்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) ஜோர்ஜ் ஸ்டுவர்ட் கம்பெனியின் முதலாளி “ஒரு தோட்டத்துரையை பழித்துரைத்ததாக” குற்றஞ் சாட்டி ஒரு தொழிலாளியை வேலை நீக்கஞ் செய்ததன்பேரில் எழுந்த வழக்கில், தற்பொழுது தீர்ப்பளிக்கும் நீதவாகை இவா இருக்கிறாரென்பதையும் அவர் அறிவாரா? (இ) ஓர் அரசியல்வாதி நீதிவழங்கும் ஒரு நீதிமன்றத்தில் உறுப்பினராகவிருப்பது மிகவும் முறையற்றதாகையால், கைத்தொழில் நீதிமன்ற நீதவான்கள் பட்டியலிலிருந்து இவரை அகற்ற அவர் நடவடிக்கை எடுப்பாரா?

asked the Minister of Labour, Employment and Housing: (a) Is he aware that Mr. Andrew de Silva, ex-U.N.P. M.M.C. for Mattakkuliya and an active member of the United National Party has been appointed a member of Industrial Courts? (b) Is he also aware that at the moment, he is sitting in judgement in a case where the employer, George Steuart & Co., Ltd., dismissed an employee for allegedly making certain "disparaging remarks regarding a planter." (c) In view of the fact that it is most improper for an active politician to be a member of a judicial tribunal, will he take steps to have him removed from the panel of Industrial Courts?

చిజ్ఞ. ౧ చిజ్ఞ. పదజ్ఞంబు మియ.

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஜயசிங்க)

(Mr. S. de S. Jayasingha)

(අ) ඇන්ඩෆ්ෆ් ද සිල්වා මහතා දැනට ඇති කාර්මික අධිකරණ විනිශ්චය මණ්ඩලයේ සාමාජිකයෙකි. 1960 වර්ෂයේ සිට ඔහු දේශපාලන කටයුතු අතහැර දමා ඇත. (ආ) කාර්මික ආරාමුල් පනතේ 3 (1) (ඩී) වගන්තිය යටතේ ලංකාවෙහිද සේවක සංගමය සහ සීමාසහිත ජෝර්ජ් ස්ටුවට් සහ සමාගම වෙනුවෙන් ලංකා සේව්‍යයන්ගේ සම්මේලනයන් එක්ව කරන ලද නාම යෝජනාවක් අනුව සේවකයෙකුගේ සේවය හමාර කිරීම පිළිබඳ කාර්මික ආරාමුල් බේරුම් කිරීම

මාචික පිළිතුරු

වෘත්ති පිළිතුරු

සඳහා ඇන්ඩෲ ද සිල්වා මහතා බේරුම් කරුවකු හැටියට දැනට කටයුතු කරයි. (ඉ). (අ) සහ (ආ) හි දී ඇති පිළිතුර අනුව මෙම ප්‍රශ්නය පැන නොනඟී.

ඉංගිරිසෝ බෞද්ධ පාසල : ගොඩනැගිලි

இங்கிரிய பௌத்த பாடசாலை : கட்டடங்கள்

INGIRIYA BUDDHIST SCHOOL : BUILDINGS

9. එම්. පී. ද සොයිසා සිරිවඩිත මයා.
(මිනුවන්ගොඩ) (රත්නසිරි වික්‍රමනායක
මයා.—හොරණ—වෙනුවට)

(திரு. எம். பி. டி. சொய்சா சிறிவர்தன—
மினுவாங்கொட—திரு. ரத்னலிரி விக்ரம
நாயக்க—ஹொறன—சார்பாக)

(Mr. M. P. de Zoysa Siriwardena—
Minuwangoda—on behalf of Mr. Ratnasiri
Wickramanayaka—Horana)

අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු ඇමති
ගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) ක/ඉංගිරිසේ
බෞද්ධ පාසැලට අක්කර 5 ක ඉඩම් ප්‍රමා
ණයක් අත්පත් කරගෙන ඇති බව එතුමා
දන්නවාද? (ආ) මෙම ස්ථානයට මෙම
පාසැල ගෙනයාම පිණිස අවශ්‍ය ගොඩ
නැගිලි තවම ඉදිකර නැති බව එතුමා දන්
නවා ද? (ඉ) මෙම ගොඩනැගිලි ඉදිකිරීම
පිණිස අවශ්‍ය මුදල් තව මුදල් වසීයේදී
වෙන් කරනවා ද? (ඊ) නැතහොත්, ඒ
මන් ද?

கல்வி, கலாசார அமைச்சரைக் கேட்ட
வினா: (அ) க/இங்கிரிய பௌத்த பாட
சாலைக்கு 5 ஏக்கர் காணியைச் சுவீகரித்திருப்
பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) அந்தக்
காணிக்கு இப்பாடசாலையைப் புடைபெயரச்
செய்வதற்கு, அவசியமான கட்டடங்கள்
இன்னும் எழுப்பப்படவில்லையென்பதை அவர்
அறிவாரா? (இ) இக்கட்டடங்களை எழுப்பு
வதற்கு அவசியமான பணத்தை புதிய நிதி
ஆண்டில் ஒதுக்குவாரா? (ஈ) இன்றேல்
ஏன்?

asked the Minister of Education and Cultural Affairs: (a) Is he aware that five acres of land have been acquired for the Ingiriya Buddhist School? (b) Is he aware that the necessary buildings have not yet been erected for the school to be shifted to this place? (c) Will he provide during the new financial year the funds necessary for constructing these buildings? (d) If not, why?

ජයසූරිය මහා.

(திரு. ஜயசூரிய)

(Mr. Jayasuriya)

(a) Extent of land acquired is four acres. (b) Yes. (c) Will be considered with the other priorities. (d) Does not arise.

කුලියාපිටිය නගර සභාව : ජල යෝජනා
ක්‍රම කොන්ත්‍රාත්තුව

குளியாப்பிட்டி, பட்டினசைப : தண்ணீர் விநியோகத்
திட்ட ஒப்பந்தம்

KULIYAPITIYA TOWN COUNCIL : CONTRACT
FOR WATER SCHEME

10. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා. (ආචාර්ය
එන්. එම්. පෙරේරා වෙනුවට)

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன—கலாநிதி என்.
எம். பெரேரா சார்பாக)

(Mr. Leslie Goonewardene—on behalf of Dr. N. M. Perera)

පළාත් පාලන ඇමතිගේ සහ ප්‍රධානති හා ගුවන් විදුලි ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්ගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) කුලියාපිටිය නගර සභාව සඳහා ජලයෝජනා ක්‍රමයක් පිළිබඳ කොන් තරාත්තුවක් වැන්ඛර මගින් දුන් බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) එසේ නම්, වැන් ඩර බාරගත් අවසාන දිනය කවදා ද? (ඉ) අඩුම වැන්ඛරකරුව කොන්තරාත්තුව දෙන ලද්දේද? (ඊ) අවසානයේදී කොන් තරාත්තුව දෙන ලද්දේ කාටද?

உள்ளுராட்சி அமைச்சரினதும், தகவல், ஒலி பரப்பு அமைச்சரினதும் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியைக் கேட்ட வினா : (அ) குளியாப் பிட்டி பட்டின சபைக்கு ஒரு தண்ணீர் விநி யோகத்திட்டத்திற்கான ஒப்பந்தம் கேள்விப் பத்திர முறையில் கொடுக்கப்பட்டதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) அப்படியாயின், கேள்விப் பத்திரங்களை ஏற்பது எப்போது முடிவுற் றது? (இ) ஆகக் குறைந்த கேள்விப்பத்திர தாரருக்குத்தான் இந்த ஒப்பந்தம் கொடுக்கப் பட்டதா? (ஈ) இறுதியில் யாருக்கு இவ் வொப்பந்தம் கொடுக்கப்பட்டது?

asked the Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and to the Minister of Information

මාසික පිළිතුරු

2. Kuliyaipitiya Water Supply Scheme—Supply and Installation of Purification Plant.

- (a) Yes.
- (b) Tenders closed on 18.6.66.
- (c) No. It was awarded to the lowest satisfactory tenderer.
- (d) This contract has been awarded to Messrs. Walker & Greig Ltd.

3. Kuliyaipitiya Water Supply Scheme—Intake Chamber and Pump House, Water Tower and Quarters.

- (a) Yes.
- (b) Tenders closed on 13.5.66.
- (c) Yes.
- (d) The contract was awarded to Messrs. Equipment & Construction Co. Ltd.

4. Kuliyaipitiya Water Supply Scheme—Pile Foundation for Water Tower, Tower Zone No. 1.

- (a) Yes.
- (b) Tenders closed on 26.2.67.
- (c) Yes.
- (d) This tender was awarded to Messrs. Colombo Commercial Co. Ltd.

5. Kuliyaipitiya Water Supply Scheme—Pile Foundation for Water Tower.

- (a) Yes.
- (b) Tenders closed on 24.12.64.
- (c) Yes.
- (d) Tender has been awarded to Messrs. Colombo Commercial Co. Ltd.

ජාඇල ලංගම ඩිපෝට් ඉදිකිරීමේ ටෙන්ඩර්

ஜாளையில் இ. போ. ச. சாலை : கேள்விப்பத்திரங்கள்

C. T. B. DEPOT FOR JA-ELA : TENDERS

11. ලෙස්ලි ගුනවර්ධන මයා. (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා වෙනුවට)

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன—கலாநிதி என். எம். பெரேரா சார்பாக)

(Mr. Leslie Goonewardene—on behalf of Dr. N. M. Perera)

ජනසතු සේවා ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) ලංගම. ඩිපෝට්ට් ජාඇල ඉදිකිරීමට යෝජනා කර තිබේද?

මාසික පිළිතුරු

(ආ) ලංගම. ඩිපෝට් ඉදිකිරීම සඳහා වත් ඩර් කැට්ටන ලද්දේද? (ඉ) වත්ඩර් හාර ගැනීම අවසන් කරන ලද්දේ කවදාද? (ඊ) අඩුම වත්ඩරය පිළිගන්නා ලද්දේද? (උ) වත්ඩරය දෙන ලද්දේ කාටද?

தேசியமயச் சேவை அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) ஜாளையில் இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபைச் சாலை ஒன்றைக் கட்டுவதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளதா? (ஆ) இச்சாலையைக் கட்டுவதற்குக் கேள்விப் பத்திரங்கள் கோரப்பட்டனவா? (இ) கேள்விப் பத்திரங்கள் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய கடைசி நாள் எது? (ஈ) மிகக் குறைந்த கேள்விப் பத்திரம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதா? (உ) ஏற்கப்பட்ட கேள்விப் பத்திரம் யாருடையது?

asked the Minister of Nationalized Services : (a) Is it proposed to build a C.T.B. depot at Jaela? (b) Were tenders called for the building of this C.T.B. depot? (c) When were the tenders closed? (d) Was the lowest tender accepted? (e) To whom was the tender awarded?

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා. (ජනසතු සේවා ඇමති වෙනුවට)

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஜயசிங்ஹ—தேசியமய சேவை அமைச்சர் சார்பாக)

(Mr. S. de S. Jayasingha—on behalf of the Minister of Nationalized Services)

(අ) ඔව්. (ආ) ඔව්. (ඉ) මේ සඳහා ටෙන්ඩර් දෙකක් කැට්ටන ලදුව, (i) ගොඩනැගිලි, පාරවල් සහ අංගන තැනීම සඳහා වූ අංක ඊ.සී/204 දරන කොන්ත්‍රාත්තුව සම්බන්ධයෙන් 1966.6.15 වැනි දිනද, (ii) ආපනශාලාව, විවේක කාමරය සහ ඩිපෝ අධිකාරීගේ කාර්යාලය තැනීම සඳහා වූ අංක ඊ.සී/221 දරන කොන්ත්‍රාත්තුව සම්බන්ධයෙන් 1966.8.31 වැනි දිනද ටෙන්ඩර් බාරගැනීම අවසන් කරන ලදී. (ඊ) ඔව්. දෙවැනි ටෙන්ඩරය සම්බන්ධයෙන් මිල ගණන් කැට්ටන ලද අතර, පිළිගන්නා ලද ටෙන්ඩරය පදනම් වූයේ ටෙන්ඩර්කරුවන් විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද අඩුම ඊට් ප්‍රමාණයත් මතය. (උ) සීමාසහිත “ඉක් විප්මන්ට් ඇන්ඩ් කන්ස්ට්‍රක්ෂන්” සමාගම.

වෘත්ති පිළිතුරු

වෘත්ති විලිතුරු

අත්‍යන්ත්‍ර රෙදි මධ්‍යස්ථානවලට නූල්
නිකුත් කිරීම

கைத்தறி நிலையங்களுக்கு நூல் வழங்கல்

ALLOCATIONS OF THREAD FOR HANDLOOM CENTRES

16. ද සොසිසා සිටිවර්ධන මයා. (ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.— දොම්පේ—වෙනුවට)

(திரு. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தன—திரு. எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க—தொம்பே—சார்பாக)

(Mr. de Zoysa Siriwardena—on behalf
of Mr. F. R. Dias Bandaranaike—Dompe)

ස්වදේශ කටයුතු ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) නූල් නිකුත් කිරීම 1965 ඔක්තෝබර් මාසයට පෙර ලියාපදිංචි කරනු ලැබූ මධ්‍යස්ථානවලට පමණක් සීමා කිරීමට අමාත්‍යාංශය සහ ග්‍රාම සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව ප්‍රතිපත්ති තීරණයක් ගෙන ඇතැයි යන හේතුව මත, පූගොඩ, කුමාරිමුල්ලේ ඒ. එල්. එම්. මුසින් මහතාට ස්වකීය අත්යන්ත්‍ර මධ්‍යස්ථානය සඳහා නූල් ලබාගැනීමට බල පත්‍රයක් දීම ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලැබීද? (ආ) වෙනත් අවස්ථා කීපයකදී අමාත්‍යාංශය සහ දෙපාර්තමේන්තුව මෙම ප්‍රතිපත්ති තීරණය අනුව කටයුතු නොකරන ලද බව එතුමා දන්නවාද? (ඉ) 1965 ඔක්තෝබර් මාසයට පෙර ලියාපදිංචි වී නොසිටියදී, යන්ත්‍ර 24 කින් යුත් අත්යන්ත්‍ර මධ්‍යස්ථානයක් පවත්වා ගෙන යන නුගේගොඩ, පරණ පාරේ අංක 153 දරන ස්ථානයේ ඩබ්ලිව්. දිසානායක මහතාට 1967 දී නූල් දීම අනුමත කරන ලද බව එතුමා දන්නවාද? (යොමු අංකය: OF 9/6/67) (ඊ) අත්යන්ත්‍ර මධ්‍යස්ථානයක් පවත්වාගෙන යන නාවානේ, හරවත්තේ ඇසිලින් තෝනා මහත්මියට කලින් කිසිම ලියාපදිංචි විමකින් තොරව, 1-7-67 දින නූල් කොටස් ප්‍රමාණයක් අනුමත කරන ලද බවත් එතුමා දන්නවාද? (උ) මේ ගැන එතුමා පරීක්ෂා කරනවාද?

உள்நாட்டு விவகார அமைச்சரைக் கேட்ட
வினா : (அ) 1965 ஆம் ஆண்டு ஒக்ரோபருக்கு
முன்னர் பதிவு செய்யப்பட்ட கைத்தறி நிலை
யங்களுக்கே நூல் வழங்க வேண்டுமென்ற
கொள்கைத் தீர்மானத்தைக் கிராம அபிவிருத்
தித் திணைக்களமும் அமைச்சம் எடுத்த
தாலா, பூகொட, குமாரிமுல்லையில் வசிக்கும்
ஜனாப் ஏ. எல். எம். முகினுக்கு அவரது கைத்
தறி நிலையத்திற்கு நூல் பெறுவதற்கான

அனுமதி மறுக்கப்பட்டது? (ஆ) இக்கொள்கைத் தீர்மானம் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் அமைச்சராலும் திணைக்களத்தாலும் கடைப்பிடிக்கப்படவில்லையென்பதை அவர் அறிவாரா? (இ) 1965 ஆம் ஆண்டு ஒக்ரோபருக்கு முன்னர் பதிவு செய்யாதிருந்தபோதிலும், 24 இயந்திரங்களைக் கொண்ட கைத்தறி நிலையத்தை நடாத்தும், நுகேகொடை, 153, பழைய தெருவில் வசிக்கும் திரு. டபிள்யு. திசாநாயக்கவுக்கு 1967 ஆம் ஆண்டிலும் நூல் பெற அனுமதியளிக்கப்பட்டுள்ளதை அவர் அறிவாரா? (ஈ) ஒரு கைத்தறி நிலையத்தை நடாத்தும் நாவன, ஹறவத்தையில் வசிக்கும் திருமதி அஸ்ஸின் நோனா முன்னொரு போதும் பதிவு செய்திராதபோதிலும், 1.7.67 அன்று ஒரு பங்கு நூல் பெற அனுமதி வழங்கப்பட்டதையும் அவர் அறிவாரா? (உ) இவ்விடயம்பற்றி அவர் கவனம் செலுத்துவாரா?

asked the Minister of Home Affairs : (a) Was Mr. A. L. M. Mushin of Kumarimulla, Pugoda, refused a permit to obtain thread for his handloom centre on the ground that the Department of Rural Development and the Ministry have taken a policy decision to restrict the issue of thread to those centres that were registered prior to October 1965 ? (b) Is he aware that in several other instances this policy decision is not being observed by the Ministry and the department ? (c) Is he aware that Mr. W. Dissanayake of No. 153, Old Road, Nugegoda, who runs a handloom centre with 24 machines was allowed thread in 1967 without being registered prior to October 1965 ? (Ref. No. OF 9/6/67) (d) Is he also aware that Mrs. Asilin Nona of Hara-watte, Nawana, who runs a handloom centre was allowed an allocation of thread on 1.7.67 without any prior registration ? (e) Will he look into this matter ?

විජයපාල මෙත්තිස් මයා. (ස්වදේශ
කටයුතු පිළිබඳ ඇමති වෙනුවට)

(திரு. விஜயபால மெண்டிஸ்—உள்நாட்டு விவகார அமைச்சர் சார்பாக)

(Mr. Wijayapala Mendis—on behalf of the Minister of Home Affairs)

(අ) ඔව්. ඒ. එල්. එම්. මුසින් මහතාගේ අත්යන්ත්‍ර වැඩපොල පටන්ගෙන ඇත්තේ 1967 තේ ජනවාරි මාසේ

ශෝක ප්‍රකාශය: සී. ඒ. රාජපක්ෂ මහතා

බැවින් කළු නූල් නිකුත් කිරීම සඳහා ලියා පදිංචි කර නැත. (ආ) නැත. (ඉ) නැත. (ඊ) නැත. (උ) වැඩිදුර විස්තර ලබෙන්නේ නම් මම තවදුරටත් පරීක්ෂා කර බලන්නෙමි.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩ. සොය්සා සිරිවර්ධන)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

ලියාපදිංචි වූ ස්ථානවලටත් තුල් නොලැබෙන බව දන්නවාද?

විජයපාල මෙන්ඩිස් මයා.

(තිரு. විජයපාල මෙන්ඩිස්)

(Mr. Wijayapala Mendis)

ගරු ඇමතිතුමාට ඒ ගැන මම දැනුම් දෙන්නමි. මා නම් එය දන්නේ නැහැ.

ශෝක ප්‍රකාශය:

ඩී. ඒ. රාජපක්ෂ මහතා

அனுதாபத் தீர்மானம்:

திரு. டி. ஏ. ராஜபக்ஷ

VOTE OF CONDOLENCE:

MR. D. A. RAJAPAKSA

අ. හා. 2.21

ගරු සී. පී. ද සිල්වා (ඉඩම්, වාරිමාර්ග හා විදුලිබල ඇමති හා සභානායක)

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா—காணி, நீர்ப் பாசன, மின்விசை அமைச்சரும் சபை முதல்வரும்)

(The Hon. C. P. de Silva—Minister of Land, Irrigation and Power and Leader of the House)

ගරු කළානායකතුමනි, ඔබතුමාගේ අවසරය ඇතිව බෙලිඅත්තේ මහජන මන්ත්‍රී වශයෙන්ද නියෝජ්‍ය කළානායක වශයෙන්ද සිටි සී. ඒ. රාජපක්ෂ මහතාගේ අභාවය ගැන සඳහන් කිරීමට සිදු වී ඇත.

රාජපක්ෂ මහතා පළමුව විරකූටියේ ගමේ පාසලේ මූලික අධ්‍යාපනය ලබා උසස් අධ්‍යාපනය සඳහා ගාල්ලේ රිච් මන්ඩ් විද්‍යාලයට ඇතුළු විය. එහිදී එතුමා දක්ෂ ක්‍රීඩකයකු වශයෙන් බැඳුණි. එතුමා විද්‍යාලීය ක්‍රිකට් හා පාපන්දු කණ්ඩායම්වල නායකයා වශයෙන් ක්‍රීඩා කළේය. එතුමා සාර්ථක වැවිලිකරුවෙක්

ශෝක ප්‍රකාශය: සී. ඒ. රාජපක්ෂ මහතා

විය. මුල් අවධියෙහිදී එතුමා දේශපාලනය ගැන උනන්දුවක් නොදැක් වූවත්, “රුහුණේ සිංහයා” නම් ලත් එතුමාගේ ආදර සොයුරු සී. එම්. රාජපක්ෂ මහතාගේ ඇවෑමෙන් දේශපාලනයට බලෙන්ම ඇදී ගියේය. 1945 දී පැවැති අතුරු මැතිවරණයෙන් ජයගෙන හම්බන්තොට ආසනය වෙනුවෙන් රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවට ඉදිරිපත් විය. එවකේ පටන් 1960 සුළු කාලයක් හැර 1964 තෙක් එතුමා මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ පෙනී සිටියේය. එක් කලෙක එතුමා ඉඩම්, වාරිමාර්ග හා විදුලි බල අමාත්‍යාංශයේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් වශයෙන්ද තවත් කලෙක මෙම ගරු සභාවේ නියෝජ්‍ය කළානායක ධුරයේද සේවය කළේය.

ගරු කළානායකතුමනි, සී. ඒ. රාජපක්ෂ මහතා අවංකව සිත් ඇති මන්ත්‍රී තුමකු වශයෙන් සිටි බව කියන විට ඔබතුමා එකඟ වෙනවා ඇති. එතුමාගේ කාරුණික පරහිතකාමී ගතිගුණ නිසා පළාතේ ඉඩම් නොමැති අසරණ ගැමියන්ගේ තත්ත්වය නඟා සිටුවීමට කටයුතු කරන්නට එතුමාට හැකි විය.

ගරු කළානායකතුමනි, එතුමාගේ අභාවය ගැන මෙම මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ සියලු දෙනා වෙනුවෙන්ම අපගේ බලවත් ශෝකය ප්‍රකාශ කරමු. ශෝකයට පත් එතුමාගේ පවුලේ අයට මෙම වාර්තාවේ පිටපතක් යැවීමට මෙම මණ්ඩලයේ සංවිධායකට නියෝග කරන මෙන් ඉල්ලා සිටිමි.

අ. හා. 2.24

මෙමත්‍රීපාල සේනානායක මයා. (මැද වච්චිය)

(திரு. மைத்திரிபால சேனநாயக்க—மதவாச்சி)

(Mr. Maithripala Senanayake—Medawachchiya)

ගරු කළානායකතුමනි, හිටපු පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයෙකු වූ සී. ඒ. රාජපක්ෂ මැතිතුමාණන්ගේ අභාවය ගැන ගරු සභානායකතුමා දැන් ඉදිරිපත් කළ යෝජනාව විරුද්ධ පාර්ශ්වය වෙනුවෙන්

ශෝක ප්‍රකාශය: ඩී. ඒ. රාජපක්ෂ මහතා

ශෝක ප්‍රකාශය: ඩී. ඒ. රාජපක්ෂ මහතා

[මෙම ප්‍රකාශය සේනානායක මයා.]

අනුමත කරන අතරම අපගේ ශෝකය මේ අවස්ථාවේදී පළ කරන්නට සිද්ධවෙලා තිබෙනවා.

අභාවප්‍රාප්ත ඩී. ඒ. රාජපක්ෂ මැතිතුමා දකුණේ වැදගත් පවුලක උපන් කෙනෙකු වශයෙන් මෙන්ම පොදු මහජනතාවගේ නායකයා වශයෙනුත් පළමුවන වරට එතුමාගේ සහෝදරයා වූ, එවකට තිබුණු මන්ත්‍රී මණ්ඩලයෙහි සේවය කළ මන්ත්‍රීවරයකු වූ ඩී. එම්. රාජපක්ෂ මහත්මයාගේ අභාවයෙන් පසු 1945 දී පත් වූ බව අප කවුරුත් දන්නවා. එවකට පටන් ගත වූ ඒ දීර්ඝ කාලය තුළ මාස තුනකට පමණක් සීමා වූ කෙටි කාලයක් හැරෙන්නට 1965 මාර්තු මාසයේදී පවත්වන ලද මහා මැතිවරණය තෙක් නොකඩවාම වාගේ අවුරුදු විසි ගණනක කාලයක් තිස්සේ මේ ගරු සභාවේ මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් එතුමා සේවය කළා. 1960 මාර්තු මාසයේදී පවත්වන ලද මහා මැතිවරණයේදී ලත් පරාජය හැරෙන්නට 1965 දක්වා එතුමා මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් සේවය කළා. මේ කාලය තුළ එතුමා උප ඇමතිවරයකු—පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරයකු—වශයෙනුත් කලක් සේවය කළා. ඒ වාගේම එතුමා නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ නියෝජ්‍ය කථානායක වශයෙන්ද කලක් සිටියා.

ඩී. ඒ. රාජපක්ෂ මැතිතුමා තමන්ගේ ප්‍රදේශයේ ජනතාවට ලොකු සේවයක් කළ බව එතුමාගේ ආදාහන උත්සවය තිබුණු දවසේ රැස්ව සිටි මහජනයාගෙන් ඔප්පු වන්නට ඇතැයි මා හිතනවා. මගේ ආරංචියේ හැටියට මට වඩා හොඳට එදා පැමිණ සිටි අය ඒ ගැන දන්නවා ඇති. එතුමා පොදු මහජනතාව සමග ඉතාමත් කිව්වුවෙන් ආශ්‍රය කළ බවත් පොදු මහජනතාවගේ ඕනෑම චාපකම් ගැන ඉතාමත් ඕනෑකමින් සහ උනන්දුවෙන් ක්‍රියා කළ බවත් කියන්නට පුළුවනි. මහජන මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් එතුමා කළ උදාර සේවය ගැන අපට මේ අවස්ථාවේ මතක් කරන්නට, සිහිපත් කරන්නට පුළුවන්වෙලා තිබෙනවා. එතුමාගේ අභාවය, එතුමා සමග කිව්වුවෙන් ආශ්‍රය කළ මන්ත්‍රීවරුන් වශයෙන් අපට ලොකු දුකක් ඇති කළා පමණක් නොව කාලයක් තිස්සේ එතුමා

නියෝජනය කළ ප්‍රදේශයේ පොදු මහජනතාවටත් බලවත් ශෝකයක් පහළ කළ සිද්ධියක් වූ බව අපට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා.

එතුමාගේ ජීවිතයේ විශේෂ සිද්ධියක් ගැන මා සඳහන් කරන්නට කැමතියි. 1951 වර්ෂයේදී එවකට තිබුණු ආණ්ඩුවේ පළාත් පාලන හා සෞඛ්‍ය ඇමති වශයෙන් සිටි එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මැතිතුමාත් සමග පොදු මහජනතාවගේ සුභ සිද්ධියට වැඩ කිරීමේ අභිප්‍රායෙන් එඩ්වර්ඩ් එවකට තිබුණු ආණ්ඩුවෙන් ඉවත්ව විරුද්ධ පක්ෂයට පැමිණි මන්ත්‍රීවරුන් හය දෙනාගෙන් අභාවප්‍රාප්ත ඩී. ඒ. රාජපක්ෂ මැතිතුමාත් එක් අයෙකු බව මා ආඩම්බරයෙන් මතක් කරනවා. ඉන්පසු එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මැතිතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය පිහිටුවාගෙන මේ රටේ මහජන යුගයක් උදා කරවීමට යම් යම් අය කොටස්කරුවන් වුණා නම් ඩී. ඒ. රාජපක්ෂ මැතිතුමාත් එයින් එක් කොටස්කරුවකු බව මා මතක් කරනවා. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අප එතුමාගේ අභාවය ගැන බලවත් සේ ශෝක වන බව ප්‍රකාශ කරන අතරම ගරු සභානායකතුමා ඉදිරිපත්කළ ඒ යෝජනාව මා අනුමත කරනවා. මේ ගරු සභාවේ ශෝකය ප්‍රකාශ කරන අද දින නිල වාර්තාවේ පිටපතක් එතුමාගේ පවුලේ අයට යවන මෙන් මා ඔබතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අ. හා. 2.28

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

ගරු කථානායකතුමනි, මුළු විරුද්ධ පාර්ශ්වය වෙනුවෙන්ම මැදවිච්චියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කථා කළේ වි නමුත් අභාව ප්‍රාප්ත ඩී. ඒ. රාජපක්ෂ මැතිතුමා පිළිබඳව මමත් මේ අවස්ථාවේදී වචන සවිඥායක් ප්‍රකාශ කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. රාජපක්ෂ පවුල දකුණු පළාතේ කොයි විධියේ, කොයි තරමේ, කොයි ප්‍රමාණයේ තත්ත්වයක් දරණවාද යන්න මුලින්ම මුළු රටටම දැනගන්නට ලැබුණේ අභාවප්‍රාප්ත ඩී. ඒ. රාජපක්ෂ මැතිතුමාගේ සහෝදරයා වන ඩී. එම්. රාජපක්ෂ

ශ්‍රේෂ්ඨ ප්‍රකාශය: සී. එ. රාජපක්ෂ මහතා

ශ්‍රේෂ්ඨ ප්‍රකාශය: සී. එ. රාජපක්ෂ මහතා

මැතිතුමා එදා රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවට පැමිණ, දකුණේ—විශේෂයෙන්ම දකුණේ ගොවි ජනතාවගේ—හඬ මේ සභා ගර්භය තුළ නැගු විටයි. ඒ සී. එම්. රාජපක්ෂ මහත්මයාගේ සේවයට සම්බන්ධ වූ සී. එ. රාජපක්ෂ මහත්මයාගෙන් දකුණේ බහු ජනතාවට විශේෂයෙන්ම ගොවි ජනතාවට පළල් සේවයක් ඉටුවූ බව මා මතක් කර නවා.

මට ප්‍රථමයෙන් කථා කළ හිටපු ඇමති තුමා කීවාක් මෙන් සී. එ. රාජපක්ෂ මහත්මයා නිහතමානී කෙනෙක්. බොහොම නිවුණු, බොහොම ඉවසිලිවන්තව කටයුතු කළ කෙනෙක්; කට හඬ නග්ගත් තේවත් නැතිව හැසිරුණු, ගැවසුණු කෙනෙක්. ඒ මහත්මයාගෙන් කවදාවත් කාටවත් වචනයකින්වත් සිත රිදෙන ක්‍රියාවක් නොවූවය කියා අප සියලු දෙනා ටම කියන්නට පුළුවන් ශක්තියක් තිබෙනවා. නමුත් එවැනි නිවුණු ගතියක් තිබුණත්, වැඩිය නොපෙනෙන්නට තිබුණාට, ඒ මහත්මයා තුළ ප්‍රතිපත්ති පිළිබඳව නම් දැඩි ගතියක් තිබුණු බව මා මතක් කර නවා. එදා එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. සී. බණ්ඩාර නායක මැතිතුමා ආණ්ඩු පක්ෂයේ සිට විරුද්ධ පක්ෂයට පැමිණි අවස්ථාවේදී—ඒ මොහොතේම—එතුමාත් සමග ආණ්ඩු වෙන් ඉවත්ව විරුද්ධ පක්ෂයට පැමිණි එකම මන්ත්‍රීවරයා සී. එ. රාජපක්ෂ මහත්මයා බව මා මේ අවස්ථාවේදී මතක් කළ යුතුව තිබෙනවා. රාජපක්ෂ මහත්මයාගේ ප්‍රතිපත්ති අනුව යම් ක්‍රියාවක යෙදීම අවශ්‍ය කියා ඒ මහත්මයා විශ්වාස කළා නම් ඒ ක්‍රියාව කරන්නට එතුමා කවදාවත් පසුබට නොවූ බව එදා ගත් ඒ පියවරෙන් ඔප්පු වෙනවා.

ඒ මහත්මයාගේ පවුලට අයත් වෙනත් අය මේ ගරු සභාවේම නොයෙක් තත්ත්වයන් දැරූ බවත්, අදත් දරන බවත් අප මතක් කළහොත් වරදක් නැතැයි මා විශ්වාස කරනවා. මේ මැතිතුමා විශේෂයෙන්ම

දකුණේ ගොවි ජනතාව වෙනුවෙන් යම් කිසි වෙහෙසක් උත්සාහයක් දැරුවද, යම් කිසි සේවයක් කළාද, ඒ උත්සාහයේ හා සේවයේ ඉදිරි කටයුතු කරගෙන යාම ඒ පවුල මගින්ම මේ ස්ථානයට පැමිණෙන මහත්වරුන්ට දැන් විශේෂයෙන්ම පැවරී භාර වි තිබෙන බවත් මා මතක් කරන අතර, එය එසේම ඉටු වනවාට මගේ කිසිම සැකයක් නැති බවත් මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කරන්න කැමතියි.

ඒ මැතිතුමා අප අතරින් වෙන් වීමෙන් අපට ඇති වුණ පාඩුව කොපමණද කියා අප දන්න නිසා එතුමාගේ පවුලට ඇති වුණ පාඩුව කොපමණද කියන එක අප විසින් අමුතුවෙන් විස්තර කර පෙන්වා දීමට වුවමනා නැහැ. එය ඉතාමත් පැහැදිලි වශයෙන්ම අපට පෙනී යන කාරණයක්. එතුමා නැති වීමෙන් අපටත්, ඒ පවුලටත්, රටටත් විශාල පාඩුවක් සිදු වුණ බව මතක් කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

පී. ජී. බී. කෙනමන් මයා. (මැද කොළඹ තුන්වන මන්ත්‍රී)

(திரு. பி. ஜி. பி. கௌமன்—கொழும்பு மத்தி மூன்றாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. P. G. B. Keuneman—Third Colombo Central)

Mr. Speaker, on behalf of the members of my party in this House and on my own behalf, I should like to add a few words in support of the Motion that has been moved by the Hon. Leader of the House and seconded by the hon. Member for Medawachchiya (Mr. Maithripala Senanayake).

I had the privilege of knowing the late Mr. Rajapaksa both as a Colleague in this House for many years and as a well-known and prominent political personality in the Southern Province. In this House, Sir, he served with distinction, and rose to the position of Deputy Speaker. More than that, in the Southern Province

ශ්‍රේෂ්ඨ ප්‍රකාශය: ඩී. ඒ. රාජපක්ෂ මහතා

ශ්‍රේෂ්ඨ ප්‍රකාශය: ඩී. ඒ. රාජපක්ෂ මහතා

[කෙනෙමත් මය.]
he was closely associated with progressive movements, especially those designed to espouse the cause of the peasantry of that province. In that respect he followed in the footsteps of his distinguished brother and did so with great fidelity to the cause which his brother had espoused.

I agree with the tribute paid by the hon. Member for Agalawatta (Dr. Colvin R. de Silva) to the personal qualities of the late Mr. Rajapaksa. He was a modest and simple man, a man of genuine humility. That was the quality that immediately impressed itself upon all those who came into contact with him. Nevertheless, despite his simplicity and despite the fact that he quite rarely raised his voice in any regard, he remained very faithful to those political principles that he had espoused even at the cost of his personal advancement, and, in that respect, we all held him in high regard.

Now that he is no more with us, all we can do is to place on record our appreciation of the contribution which he made in furthering the interests of those who sent him to this House and those on whose behalf he, his brother, and other members of his family had worked.

I, therefore, associate myself with the tributes that have already been paid to our late Colleague and support the request made by the Leader of the House that a minute of these Proceedings be sent to the family of the late Mr. Rajapaksa, to whom we express our condolences.

වෛද්‍යවාරිය ඊ. එම්. ඩී. නාගනාතන්
(නල්ලූර්)
(டொக்டர் எ. எம். வி. நாகநாதன்—
நல்லூர்)
(Dr. E. M. V. Naganathan—Nallur)

Sir, on behalf of my party, I wish to associate myself with the tributes that have been paid and the sentiments expressed by leaders on both sides of the House.

The late Mr. Rajapaksa was well known to us as a kindly gentleman. I remember once asking him why he wore a saffron-coloured shawl always. He said, "This is not saffron-coloured. This is the colour of the ground, the soil. I represent the children of the soil, the agriculturists." And truly did he do so. He was modest, charming, and very sincere. That is the greatest tribute that we can pay him.

Sir, enough has been said, and nothing more need be added except that we express our sincere sympathies to the members of his family and his relations.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

I wish to associate myself with the sentiments expressed by both sides of the House on the death of Mr. D. A. Rajapaksa. I shall request the Clerk of the House to make a minute of the Proceedings of today and send a copy thereof to the members of the bereaved family.

නොපැමිණීමේ අවසරය:
එම්. එච්. එම්. නයිනා මරික්කාර්
මහතා

வராதிருக்க அனுமதி:
ஜனாப் எம். எச். எம். நயினா மரிக்கார்
LEAVE OF ABSENCE: MR. M. H. M.
NAINA MARIKAR

ශ්‍රේෂ්ඨ පී. ඩී. සිල්වා
(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)
මෙම යෝජනාව මම ඉදිරිපත්
කරනවා:

"1946 ලංකා (ආණ්ඩුක්‍රම) රාජ සභා ආඥාවේ 24 (1) (ඊ) ඡේදය යටතේ ප්‍රත්‍යලම මන්ත්‍රීවර එම්. එච්. එම්. නයිනා මරික්කාර් මහතාට 1967 නොවැම්බර් මස 20 වන දින සිට මාස 3ක් තුළ මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ රැස්වීම්වලට නොපැමිණීමට අවසර දිය යුතුය."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සහායමිමත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

විශ්වවිද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය

කෙටුම්පත් පණත් පිළිගැන්වීම

විශ්වවිද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන්
තත්ත්වය

කෙටුම්පත් පණත් පිළිගැනවීම

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மசோதாக்கள்

பல்கலைக் கழகங்களில் நிலவும் அமைதியின்மை

BILLS PRESENTED

PREVAILING UNREST AT THE UNIVERSITIES

ලංකා ගුවන් සේවා (සංශෝධන) පනත්

කෙටුම්පත

வீரநாதி சோனையா மய்யா. (தஞ்சை மாவட்டம்)
 (திரு. பொன்னாட்சி சோய்யா—கொழும்புத்
 தெற்கு)

இலங்கை வானூர்திச் சேவை (திருத்த) மசோதா

(Mr. Bernard Soysa—Colombo South)

AIR CEYLON (AMENDMENT) BILL

“ to amend the Air Ceylon Act.”

I ask leave under Standing Order No. 18 to move the adjournment of the House to discuss a definite matter of urgent public importance, namely, the prevailing unrest at the universities, with special reference to the name and status problems of these universities.

පිළිගන්න ලද්දේ ප්‍රවාහණ ඇමති වෙනුවට
ගරු ඩී. පී. ආර්. ශුණවර්ධන විසිනි. 1967 නොවැම්
බර් 21 වන අඟහරුවාදා දෙවන වර කියවිය යුතු
යයි ද, එය මුද්‍රණය කළ යුතු යයි ද නියෝග කරන
ලදී.

போக்குவரத்து அமைச்சர் சார்பாக, கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. 1967 நவம்பர் 21, செவ்வாய்க்கிழமை இரண்டாம் முறையாக மதிப்பிடப்பட வேண்டுமெனவும் அச்சிடப்பட வேண்டுமெனவும் ஆணையிடப்பட்டது.

Presented by the Hon. D. P. R. Guna-wardena, on behalf of the Minister of Communications; to be read a Second time upon Tuesday, 21st November 1967, and to be printed.

සාමාන්‍ය හා කාර්මික අධ්‍යාපනය පිළිබඳ
පනත් කෙටුම්පත

பொதுக் கல்வி, தொழில் நுட்பக்கல்வி மசோதா

GENERAL AND TECHNICAL EDUCATION BILL

“to make provision for General and Technical Education in Elementary, Lower and Upper Secondary and Technical Schools; to provide for the organization of different types of schools for such purposes; to provide for the establishment of the Ceylon Institute of Education; to establish a Unified Educational Service; to create a fund to be called the National Education Fund; and to make provision for matters connected therewith or incidental thereto.”

കഥ: നാടകമുതലി

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

At a meeting of leaders of parties it was agreed that an opportunity be given to discuss this matter today. If the House agrees, without proceeding under Standing Order No. 18, the matter can be taken up at 4.30 P.M. in order to give both sides of the House an opportunity of discussing it. Otherwise, the discussion will have to start at 5.30 P.M. and it may be that Government will not have much time to reply.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I agree.

බර්තෘච්ඡෙසාදි, මයා.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I withdraw the application.

ලංකා (පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ) රාජ්‍යය පිළිබඳ වන්නේ. ඒ කාලයේ සිට අද දක්වා සාමාන්‍ය ජන්ද ක්‍රම ගැන පමණක් නොව විශේෂයෙන් ජන්ද පෙත්සම් ක්‍රම ගැන මේ රටටත්, අපටත්, මේ ගරු සභාවේ නොයෙක් මන්ත්‍රීවරුන්ටත්, උසාවිවලටත් යම්කිසි අලුත් වැදගත් සැලකිය යුතු අත් දැකීම් ලැබී තිබෙන බව රහසක් නොවෙයි. එසේ ලැබී තිබෙන අත්දැකීම් අනුව, විශේෂයෙන් අපගේ පාර්ලිමේන්තු ජන්ද ක්‍රම සඳහා නීතිය වශයෙන් තිබෙන්නාවූ ආඥා පනත ගැන, විශේෂයෙන් පෙත්සම් ක්‍රමය ගැන එම ආඥාපනතේ සඳහන් වී තිබෙන කොටස් ක්‍රියාවේ යෙදෙන ක්‍රමය ගැන, විශාල—කලකිරීමක් කියන වචනය මා පාවිච්චි නොකර—සැකයක් හා බියක් ඇතිවී තිබෙන බව මා ප්‍රකාශ කළහොත් වරදක් නැතැයි කියා මා විශ්වාස කරනවා. ඒ ගැන කථා කිරීමට මා පටන් ගත යුතුව තිබෙන්නේ මේ කාරණයට මගේ පෞද්ගලික සම්බන්ධකමකුත් තිබෙන බව මතක් කරමිනුයි. එහෙත් එයට අදාළ නොවන විධියට—එයට නොගැවෙන විධියට—ඒ ගැන කිසිම හැඟීමක් නැති විධියට—කථා කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වන බවත් මතක් කරන්නට කැමතියි. අගලවත්තේ අතුරු මැතිවරණයේදී අගලවත්ත ජන්ද දායක කොට්ඨාශයේ මන්ත්‍රීවරයා වශයෙන් මා පත් වූවායින් පසුව මට විරුද්ධව ජන්ද පෙත්සමක් ඉදිරිපත් කර තිබෙන බව මා මතක් කළ යුතුයි. එයින් මතු වන්නාවූ යම් කිසි ප්‍රශ්නයක් ගැන නොව මෙතෙක් කල් ඇති වී තිබෙන ජන්ද පෙත්සම් විභාගවලින් මතු වූ පොදු ප්‍රශ්න ගැන මා කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නට යන්නේ, ඒ ප්‍රශ්න ගැන විශේෂ දැනුමක් ඇති යම් යම් ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මේ සභාවේ සිටින බැවින් ඒ මන්ත්‍රීවරුන් මේ විශේෂ කොමිටියට පත් කළ යුත්තේ ඒ නිසාම බව ඔප්පු කිරීමටයි. මා ඉදිරිපත් කරන්නට යන්නේ ඉතාම බරපතළ වැදගත් ප්‍රශ්න බව සඳහන් කරන අතර මා නැවතත් මතක් කරන්නට කැමතියි, මට විරුද්ධව ඉදිරිපත් කර තිබෙන පෙත්සම ගැන කිසිම හැඟීමක් ඇති කිරීමේ අදහසක්වත්, උත්සාහයක්වත් ඇතිව මා මේ කථාව නොකරන බව. එසේ කීම මගේ යුතුකමක්.

විශේෂ කාරක සභාව

ගරු කථානායකතුමනි, ජන්ද පෙත්සම් ක්‍රමය අප විසින් අපේ නීතියට ඇතුළත් කරගෙන තිබෙන්නේ එංගලන්තයේ නීතියෙන්. එංගලන්තයේ කෙරෙන හැම එකක්ම මේ රටෙන් කිරීම අපේ රටේ වැරිත්‍රයක් වී තිබෙන බව ඇත්තයි. එහෙත් එංගලන්තයේ ඒ ආයතනය—ඒ ක්‍රමය—ක්‍රියාත්මක වන්නේ කෙසේද? මේ රටේ ඒ ආයතනය—එම ක්‍රමය—ක්‍රියාත්මක නොවන බව දැන් නොයෙක් අංශ වලින්, නොයෙක් අත්දැකීම්වලින් අප දැනගෙන තිබෙන කාරණාවක්. ඊට අප්‍රමාණ හේතූන් තිබෙනවා. මේ රට එංගලන්තය නොවෙයි. අප අතරේ සිටි යම් අය මේ රට එංගලන්තයේ පොඩි කැල්ලක් බව ප්‍රකාශ කර තිබෙන නමුත් ලංකාවට වෙනම ඉතිහාසයක් තිබෙනවා; ලංකාවට අයිති වැරිත්‍ර සහ පුරුදු තිබෙනවා; ලංකාවට හුරු වන සමාජ ක්‍රමයක් හා ගතිගුණ තිබෙනවා. කොයි ආයතනයක්, කොයි නීති ක්‍රමයක් කොයි රටකින් ගෙනවිත් මේ රටට දමා, මේ රටේ එය ක්‍රියාවේ යොදවන්නට උත්සාහ කළත් එය ක්‍රියාවේ යෙදීමේදී අනික් රටේ ක්‍රියාත්මක වූ ආකාරයට ක්‍රියාවේ නොයෙදෙන බවට අපට දැන් කරුණු පෙත්වන්නට සුළුවනි.

ජන්ද පෙත්සම් ක්‍රමය ක්‍රියාවේ යෙදුණු හැටියට පොඩි කරුණක් මම මුලින් මතක් කරන්නම්, අන්තීමේදී මතු කරන්නට බලාපොරොත්තු වන ප්‍රශ්නය මුලින් සඳහන් කරමින්. ජන්ද පෙත්සම් ක්‍රමය අපේ රටට වුවමනා ක්‍රමයක්ද යන ප්‍රශ්නය මතු කරන්නටයි, මා අද උත්සාහ කරන්නේ. මේ ජන්ද පෙත්සම් ක්‍රමයෙන් සිදු වන හොඳට වඩා අප්‍රමාණව නොහොඳ සිදු වන බව අපට හොඳින්ම ඔප්පු කරන්නට පුළුවන්. තවද ජන්ද පෙත්සම් ක්‍රමයෙන් ඉෂ්ට වන්නට තිබෙන්නාවූ කටයුතු සහ අරමුණු ඉටු කර ගැනීමට නීතියේ වෙනත් අංශ, වෙනත් මාර්ග දැනටම ඇති වී තිබෙන බව ඔප්පු කරන්නට අද මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. කෙසේ වුණත් මේ රටේ මේ ජන්ද පෙත්සම් ක්‍රමය ගැන අමුතු සෙවීමක් බැලීමක් ඇති වුණේ පසුගිය මහා මැතිවරණයට පසුව—මා අර පැත්තට හෝ මේ පැත්තට වගකීමක් නොපවරා කියනවා—ජන්ද

ලංකා (පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ) රාජ්‍යය පිළිබඳ

විශේෂ කාරක සභාව

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]

පෙත්සම් 43ක්ම ඇමුණුතට පසුවයි. ඡන්ද පෙත්සම් ඉදිරිපත් කිරීමෙන් අදහස් කරන්නේ මැතිවරණවලදී නීතිවිරෝධී අත්දැමින් සිදුවුණු යම් යම් දූෂණ ක්‍රියා ඔප්පු කිරීමටයි. එහෙත් අද දවසේ මෙම ඡන්ද පෙත්සම් ක්‍රමය වෙනත් විධියක දේශපාලන ආයුධයක් වශයෙන් ශක්තිය සහ ආදායම තිබෙන්නාවූ පක්ෂවලට පාවිච්චි කරන්නට ඉඩකඩ ලැබී තිබෙන බව පෙනී යනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මෙම වචන වික මම මේ ගරු සභාව ඉදිරියෙහි ප්‍රකාශ කළාට මෙහි සිටින කිසිම ගරු මන්ත්‍රී වරයකු මට වරදක් කියන්නේ නැතැයි මා විශ්වාස කරනවා. මැන කාලවලදී මෙම ගරු සභාවට පැමිණෙන මන්ත්‍රීවරුන්ගේ සමාජ තත්ත්වයේ සහ මුදල් තත්ත්වයේ වෙනස්වීමක් නැතිනම් පරිවර්තනයක් එන්න එන්නම ඇති වුණු බව අප දන්නවා. එක්තරා කාලයක දේශපාලන කටයුතු භාරව තිබුණේ ධනවත් පොහොසත් උගතුන්ය කියන කොටසට පමණයි. එහෙත් ධනවත්කමත් උගත්කමත් දෙක එක නොවන බව මැනදී සුප්‍රීම් උසාවියේදීම අපට මතක් කර දෙන ලද බව මෙහිලා තරමක් දුරට සිහිපත් කරන්නට මා කැමතියි. දෙවන කුමන්ත්‍රණ නඩුව නමින් යන්නාවූ නඩුව පිළිබඳව තමුන්නාත්සේට මතක ඇති. එහි විත්තිකරුවන් ඉල්ලන ලද සිංහල ජූරි සභාව වෙනුවට විශේෂ ජූරි සභාවක් පත් කරන ලෙස ඉල්ලීමේ ස්වරූපයෙන් ඉංග්‍රීසි ජූරි සභාවක් තේරීම ඉෂ්ට කර ගැනීම පිණිස ඇවෝර්නි ජනරාල්තුමා නැතිනම් නීතිපතිතුමා ඉල්ලීමක් ඉදිරිපත් කළ බව තමුන්නාත්සේට මතක ඇති. එම ඉල්ලීම ප්‍රතික්ෂේප කළ සුප්‍රීම් උසාවියේ අග්‍ර විනිශ්චයකාරතුමා, එහිදී ඇවෝර්නි ජනරාල්තුමා වෙනුවෙන් පෙනී සිටි ආණ්ඩුවේ අද්වකාත්තුමා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද තර්කයක් ගැන වචනයක් තමයි, මා දැන් මතක් කරන්නට හදන්නේ. මෙය මගේ කියමනක් නොවෙයි. ආණ්ඩුවේ අද්වකාත්තුමා කීවේ කරුණු විසඳීමට විශේෂ ජූරිවලින් විශේෂ දැනුමක් ලබාගන්නවාය යන්නයි. අන්ති

මේදී බැලූ විට එම තර්කයේ අර්ථය වූයේ කුමක් ද? පොහොසත් වන ප්‍රමාණයට මොලේ දියුණුවට තිබේය යන්නයි. එහෙත් අග්‍ර විනිශ්චයකාරතුමා සිය නඩු තීන්දුවෙන් මතක් කළේ මොළයයි සාක්කුවයි දෙක තිබෙන්නේ එක තැන නොවේය යන්නයි. ඒ බව මා ඉතා සන්තෝෂයෙන් ප්‍රකාශ කරන අතර, සාක්කු වලට නානා ආකාරයට මුදල් වැටෙන බව අප මෙතැන නොයෙකුත් අවස්ථාවලදී සාකච්ඡා කර තිබෙන බවත් කියනවා.

මෙම ඡන්ද පෙත්සම් ක්‍රමය බෙහෙවින් වියදම් සහිත ක්‍රමයක් බව සඳහන් කළ යුතුයි. එහි පවතින එම ගතිගුණය වළක්වාලන්නට විධියක් නැති බවයි, අපට පෙනෙන්නේ. මෙය වියදම් සහිත විමට හේතු කීපයක් තිබෙනවා. ඒවායින් එකක් දෙකක් පමණයි, මා සඳහන් කරන්නට කල්පනා කරන්නේ. මෙවැනි පෙත්සමක් මගින් ඉදිරිපත් කරන්නේ එක් චෝදනාවක් නොවෙයි; චෝදනා දෙකක් හෝ තුනක් හෝ නොවෙයි; චෝදනා විශාල ගණනක් ඉදිරිපත් කරනවා. එසේ ඉදිරිපත් කරනු ලබන චෝදනාවල යම්කිසි සීමාවක් තැබීමට නීතියේ කිසියම්ම ක්‍රමයක් ඇති කර නැහැ. එසේ හෙයින් අවසානයේදී මෙවැනි පෙත්සමක් අනුව ඇහෙන්නේ එක් නඩුවක් නොවෙයි. නඩු 50 ක් 60 ක් 70 ක් 100 ක් හෝ ඊට වැඩි ගණනක් වුණත් එක පෙත්සම් නඩුව තුළ විභාග කර වන්නට පුළුවනි. මේවා ගැන විකක් අප දැන ගත යුතුයි. මේ පත් කරන කොමිටියට මේ පිළිබඳ දැනුමක් ඇති උදවිය පත් කළ යුතුයි. පෙත්සමක් ඉදිරිපත් කර ඇමුණුවායින් පසුව ඒ පෙත්සමේ ඇතුළත් එක එක චෝදනාව යටතේ තවත් චෝදනා කීයක් ඉදිරිපත් කරනවා ද යන්න තීන්දු කිරීම පෙත්සම්කරුට භාර වෙනවා. පෙත්සම ඇසීමට මාසයකට—මාස එකහමාරකට විතර කලින් විස්තර සහිතව චෝදනා ඉදිරිපත් කරන්නට ඔහුට නියම කරනවා. මා දැනුවත්වයි කථා කරන්නේ. ඒ විස්තර දෙන අවස්ථාවේදී අප්‍රමාණ පෙත්සම්වල චෝදනා හැට—හැත්තෑවක් ඉදිරිපත් කරනවා. ඒවාට ඉංග්‍රීසියෙන් “instances” යයි කියනවා. එක් එක් චෝදනාව යටතේ යම් යම් සිදුවීම් වෙන්

ලංකා (පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ) රාජ්‍යය පිළිබඳ කරමින් ඉදිරිපත් කිරීමක් වශයෙන් චෝදනා 60 ක්, 70 ක් ඉදිරිපත් කර අඟවන්නේ මේ හැට—හැත්තෑව ගැනම පෙත්සම්කරු, නඩුව ඇසෙන විට, නඩුවේ දී සාක්ෂි ඉදිරිපත් කරන්නට බලාපොරොත්තු වන බවයි. ඒ අනුව සාක්ෂි කරු ලැයිස්තු දමා තිබෙනවා; දමනවා. මේ පාර්ලිමේන්තුවට පත් වුණු යම්කිසි මන්ත්‍රීවරයෙකුට විරුද්ධව ඒ පෙත්සම ගෙනවිත් තිබෙනවා ද, ඒ උත්තරකරුට සිදු වෙනවා, පෙත්සම්කරු විසින් ඉදිරිපත් කර තිබෙන ඒ විස්තර සහිත චෝදනා හැට—හැත්තෑව ගැනම උත්තර දීම සඳහා වැඩ කටයුතු කරන්න. සාක්ෂිකරු වත් සොයන්නට ඕනෑ; චෝදනා ගැන සොයන්නට ඕනෑ; ඒවා ගැන තමන්ගේ පැත්තට සාක්ෂි දෙන්නට සාක්ෂිකරුවන් සොයන්නට ඕනෑ. ඒ වගේම ඒ චෝදනා වල ඇත්ත—නැත්ත ගැන නොයෙක් විධි යේ සෙවීම්, පරීක්ෂණයන් පවත්වන්නට ඕනෑ. ඒ සියලු දේවම වියදමක් දරන්නට සිදු වෙනවා. ඒ සියලු වියදම් දරා සුදුනම් වී පෙත්සම් විභාගය පවත්වන දවසට උත්තරකරු උසාවියට ඉදිරිපත් වීමෙන් පසුව, පෙත්සම්කරුට නැගිටලා තම නීතිඥයා මගින් කියන්නට සම්පූර්ණ අයිතිවාසිකම දී තිබෙනවා, මම විස්තර සහිතව ඉදිරිපත් කර තිබෙන චෝදනා හැට—හැත්තෑවෙන් මම චෝදනා පණහක්—හැටකම අස් කර ගන්නවාය කියා. ඒ චෝදනා සම්බන්ධයෙන් සුදුනම් වෙන්ට විත්තිකරුට හෙවත් උත්තර කරුට දරන්නට සිදු වූ වියදම ඒ ඉදිරිපත් කරන්නට බලාපොරොත්තුවක් නැති චෝදනා ඉදිරිපත් කළ පෙත්සම්කරු ගෙන් අය කර ගැනීමට ක්‍රමයක් අපේ නීතියේ හඳුලන් නැහැ; ඒකට ඉඩක් තිබෙනවා නම් අද වන තුරු කිසියම් විනිශ්චයකරුවෙක් ඒ බලය පාවිච්චි කරලත් නැහැ. මේවා අපි කල්පනාවට ගන්නට ඕනෑ නේ ද? මේ කරුණු ගැන දන්නා තරමට මේවා කල්පනාවට ගන්නට පුළුවනි.

තව පැත්තක් ගනිමු. චෝදනා දහය, පහළොහ, විස්ස ඇතුළත් පෙත්සම් විනිශ්චයට භාජනය වූ බව මුළු රටම දන්නවා. මේ එක එක චෝදනාව ගැන වෙන වෙනම නඩුවක් පවත්වන්නාක්

විශේෂ කාරක සභාව

මෙන් එක පෙත්සම් නඩුවේදී නඩු විස්සක්—නිහක් දෙපැත්ත කියනවා. අන්නි මේදී එය ඇසූ විනිශ්චයකාරතුමා නඩු තීන්දුවක් දෙනවා. එවැනි තීන්දු ඇති වුණු නිසයි, මම ඊළඟ වචනය කියන්නේ. චෝදනා 20 ක් ඉදිරිපත් කර තිබුණාය කියමු. එයින් 19 කින්ම විත්තිකරු හෙවත් උත්තරකරු නිදහස් කරමින් එක චෝදනාවකට විතරක් ඔහු වරදකරු කරමින් තීන්දුව දෙන අතරේ නිදහස් වුණු නඩු 19 වෙනුවෙන් ඔහුට දරන්නට සිදුවුණු ගාස්තුවත් නොදී නඩු තීන්දු දී තිබෙනවා. මෙහිදී—ඉංග්‍රීසියෙන් කියනවා නම්—“හිටි ඔ මිස්මෙනඩ්” එක අනුගමනය කරන්නට පෙත්සම්කරුට අයිතියක් දී තිබෙනවා. ගහන පහර වැදේදෝ නො වැදේදෝ යන සැකය ඇතුළු ගහලා බලනවා. හරියට වැදුණොත් හොඳයි.

මේ සියල්ලම වියදම් වැඩි වන කරුණයි. අප්‍රමාණ නීතිඥයින් අධිනීතිඥයින් මෙවැනි නඩු සඳහා තඹසල්ලියක් වත් අය නොකර පෙනී සිටි අවස්ථා තිබුණු නමුත් මෙවැනි පෙත්සම්වලින් කියන කරුණු හේතුකොට ගෙන විශාල වශයෙන් වියදම් දරන්නට මේවාට ඉදිරිපත් වන අයට සිදු වී තිබෙන බව මා මේ අවස්ථාවේදී කියන්නේ මේවා සම්බන්ධව දැනුමක් ඇතුවයි. එහෙත්, “මෙවැනි තත්ත්වයක් තිබීම යෝග්‍යයි, එය හරි, එවැනි තත්ත්වයක් වුවමනායි, මේවාට යන වියදම් එතරම් දෙයක් නොවෙයි” ආදී වශයෙන් කියන මන්ත්‍රීවරුන් මෙම ගරු සභාවෙහි සිටිනවා. ලංකාවෙහි ඇති වුණු දේශපාලන දියුණුව නිසා, ආදායම් නැති දුප්පත් පැලැත්තිවලට අයත් සාමාන්‍ය අයටත් මෙතැනට පැමිණෙන්නට ඉඩ ලැබීම ගැන අප ආඩම්බර විය යුතුයි. එවැනි කෙනෙකුට විරුද්ධව මේ අන්දමේ පෙත්සමක් ඉදිරිපත් වී එය විභාග වී අවසානයේදී ඔහු එයින් නිදහස් වුණත් මනුෂ්‍යයකු වශයෙන් ඔහු සමාජය තුළ වැටී සිටින ප්‍රජාතය කොයිතරම් ගැඹුරුද යන වග විස්තර කරන්නට මට ශක්තියක් තිබෙනවා, එවැනි පෙත්සම්වලට අසුවුණු මේ ගරු සභාවේ මන්ත්‍රීවරුන් ගැන මා හොඳහැටි දන්න නිසා.

ලංකා (පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ) රාජ්‍යය පිළිබඳ

විශේෂ කාරක සභාව

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]

තමන්ට විරුද්ධව පෙත්සමක් ඉදිරිපත් වුණු විට, අසුවල් අසුවල් කරුණු අනුව ඒ පෙත්සම බොරු බව ඔප්පු කරන්නට පුළුවන්කම තිබුණත් ඊට අවශ්‍ය වියදම් දරන්නට බැරි නිසා, මන්ත්‍රී වරයකු වශයෙන් ලැබුණු තත්ත්වයෙන් ඉවත් වුණොත් ඒ පෙත්සම නතර කර ගන්නට බැරිදැයි සමහර අය, නීතිඥයකු වශයෙන් මගෙන් ප්‍රශ්න කර තිබෙනවා. මේ සම්බන්ධව අපට තිබෙන්නේ පුද්ගලික නීතියක්. ගරු කථානායකතුමනි, මේ ක්‍රමය ආරම්භ වුණේ දූෂණවල ගැවුණු මන්ත්‍රීවරුන් දූෂණවල නොගැවුණු මන්ත්‍රීවරුන් සමග එකට වාඩි වීම වැළැක්විය යුතුය යන මතය උඩ නම්, දූෂණයකට ගැවුණායයි චෝදනා ලබන මන්ත්‍රීවරයා ඔහුගේ ආසනයෙන් අස් වුණොත් ඒ ප්‍රශ්නය එතැනින් ඉවර විය යුතු නේද? එවැනි මන්ත්‍රීවරයකු, “අතේ මට නම් මේවා ගැන රණ්ඩු කරන්නට ශක්තියක් නැහැ, මම යන්නම්” කියා ඔහුගේ ආසනයෙන් අස් වන්නට ඉල්ලුවත් පෙත්සම නතර කරන්නට බැහැ. පෙත්සම ඉදිරියට ගෙන යන්නට ඕනෑ; ඔහු පෙත්සම් විභාගයට පෙනී සිටින්නට ඕනෑ; ඊට උත්තර දෙන්නට ඕනෑ; පෙත්සම කෙසේ හෝ දිනා ගන්නටත් ඕනෑ. එහෙම නැත්නම්, ඔහුට හත් අවුරුද්දකට පාර්ලිමේන්තුව පැත්තේ දේශපාලනය නම් සුන්. මේ සම්බන්ධව තිසි තිති රිති පිළියෙළ කළ යුතුය යන කරුණට පමණක් මා මේ ප්‍රශ්නය සීමා කරන්නට කැමැති නැහැ. මෙහි ඊට වඩා බැරැරුම් ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. එම නිසා මා මේ ප්‍රශ්නයට තවත් පැත්තකින් එනවා.

ලංකාවේ පළ වන “ටෙට්ස්” පත්‍රය විසින් රටට ඉදිරිපත් කරන ලද මතයක් මෙතැන මතු කරමින් ඒ මගින් මා අර කී ප්‍රශ්නයට එන්නට යි අදහස් කරන්නේ. දේශපාලනය අතින් “ටෙට්ස්” පත්‍රය මොන පැත්තේද යන වග අපේ ගරු අගමැතිතුමාට පැහැදිලි නැතත් රටට නම් හොඳට පැහැදිලියි. යම් කිසි පත්‍රයක් විසින් තමාගේ පොඩි පළද්දක් පෙන්නුවොත් එය විරුද්ධකාර පත්‍රයක් හැටියටයි අගමැතිතුමා විශ්වාස

කරන්නේ. ඒ ගැන අප මේ අවස්ථාවේදී වාද කරන්නට වුවමනාවක් නැහැ. ආණ්ඩුව පැත්තට ලැබෙන්නට තිබුණු වාසියක් මේ පෙත්සම් ක්‍රමයෙන් අවාසියට පරිවර්තනය වී තිබෙන බව, ලහදී ඇති වුණු අතුරු මන්ත්‍රී තරගවලින් ආණ්ඩුවට වැදුණු පහරවල් ගැන කථා කරන “ටෙට්ස්” පත්‍රයට පෙනී ගොස් තිබෙනවා. අතන දිනනවා; අණබෙර ගහනවා; අලුතෙන් ඡන්දයක් පවත්වනවා. ඡන්දයේදී දෙපැත්තෙන්ම නොයෙකුත් කරුණු ඉදිරිපත් කරනවා; පහරට පහර ගහනවා. නමුත් තීන්දුව බැලුවාම අර පෙත්සම ගෙන ආ පැත්තට අවාසියි. එම නිසා “ටෙට්ස්” පත්‍රයේ ලිපිවලින් හා කතා වාක්‍යවලින් මතු කරනවා, මෙයට ප්‍රතිකර්මයක් තිබෙනවාද කියන ප්‍රශ්නය. එම ගිත් යෝජනා කර ඇති අදහස කරුණා කර සිතට ගත යුතුයි. එතැනින් කියනවා, මෙන්න මේ ආකාරයේ නීතියක් තිබිය යුතුය කියා. මෙම කාරණා මා විශේෂයෙන් සදහන් කරන්නේ ඒවා විශේෂ කාරක සභාවට වැදගත් වන ප්‍රශ්න නිසයි.

ගරු කථානායකතුමනි, ඉදිරිපත් කර ඇති මතය වැරදි මතයක් බවයි මා පෙන්වා දෙන්න යන්නේ. පැරදුණු තැනැත්තා පෙත්සම් විභාගයෙන් වැරදි කාරයා වී එම ආසනය අහිමි වුණොත් එසේ අහිමි වීම හේතුකොටගෙන වෙන කිසියම් තරග ක්‍රමයක් නොපවත්වා කලින් පැවති තරගයෙන් පැරදුණු තැනැත්තා නැති නම් තරගයේදී දෙවන තැන ලැබූ තැනැත්තා මෙතැනට පත් කළ යුතුයයි කියනවා. ඒ අනුව පෙත්සම කින් ජයග්‍රහණය කළාම අතින් ප්‍රතිඵලයන් නිකම්ම වාගේ එනවා. නමුත් මෙහිදී පිළිගැනෙන්නේ කුමක් ද? මෙතැන ගැබ් වී තිබෙන අදහස කුමක් ද? ආසනය අහිමි වූ තැනැත්තා දූෂණ ක්‍රියා කළ කෙතෙක්ය, නමුත් පැරදුණු තැනැත්තා කිසිම පළද්දක් නැති කෙතෙක්ය, යන අදහස නොවේ ද? එසේ වුණත් ඒ අන්දමට හිතන්නට කිසිම කාරියක් නැහැ. නීතියේ පැත්තෙන් බැලුවත්, අද පවතින ක්‍රමය අනුව පැරදුණු තැනැත්තාගේ කල් ක්‍රියාව ගැන විසදීමක් එම පෙත්සම් නඩුවේදී සිදු වන්න කිසි ලෙසකින්වත්

ලංකා (පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ) රාජ්‍යය පිළිබඳ ඉඩක් නැහැ. මේ රටේ අද පවතින ඡන්ද පෙත්සම් නීතිය එක් පැත්තකට බර වුණු, සම්පූර්ණයෙන්ම අසාධාරණයට, අයුක්තියට තුඩු දෙන ක්‍රමයක් බව කියන්න ඕන.

කථානායකතුමා

(පාඨාභාෂකර් අයුරු)

(Mr. Speaker)

Will the hon. Member take very much longer?

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(කලාතිත්ති කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා)

(Dr. Colvin R. de Silva)

Yes, Sir. I am on a very important point.

කථානායකතුමා

(පාඨාභාෂකර් අයුරු)

(Mr. Speaker)

I did not want to interrupt you, but I noticed that the point you are making is that Members who are appointed to this Select Committee should be aware of all these matters.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(කලාතිත්ති කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා)

(Dr. Colvin R. de Silva)

Yes, Sir.

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(කොළඹ ජී. පී. ද සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

The Opposition has sent in their names already.

කථානායකතුමා

(පාඨාභාෂකර් අයුරු)

(Mr. Speaker)

Will the hon. Member try to be as short as possible?

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(කලාතිත්ති කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I will.

විශේෂ කාරක සභාව

මා කියන්නට අදහස් කළේ මෙයයි. ඇත්ත වශයෙන් මේ කාරණය කොමිටි යත්, මේ ගැන සභාවත්, රටත්, දැනගත යුතු කාරණයක්. අපේ රටේ නීතියෙහි පිටි පැරදුණු කෙනෙකුට විරුද්ධව ඡන්ද පෙත්සමක් ගෙන එමට කිසිම ක්‍රමයක් නැහැ. එපමණක් නොවෙයි, පැරදුණු අපේක්ෂකයාගේ කල්තියාව ගැන, ජය ග්‍රහණය කළ තැනැත්තාට විරුද්ධව ගෙන ආ පෙත්සම් විභාගයේදී විනිශ්චය කිරීමට නීතියෙන් ඉඩක් නැහැ.

කථානායකතුමා

(පාඨාභාෂකර් අයුරු)

(Mr. Speaker)

Is not there provision for that if a man claims a seat?

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(කලාතිත්ති කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා)

(Dr. Colvin R. de Silva)

එකම පටු අවස්ථාවකදී පමණයි. යම්කිසි වෙක් පෙත්සමක් ඉදිරිපත් කරමින්, පැරදුණු පුද්ගලයා පත් විය යුතුව තිබුණා ය කියනවා නම්, ඒ අවස්ථාවේදී එංගලන්තයේ බලපාන නීතියේ හැටියට නම් ඔහුට හරස්ව පෙත්සමක් ගෙන එමට අවස්ථාව තිබෙනවා. ඒ අයිතිය, අපේ නීතියේ හැටියට තිබෙනවාද කියා සැක සහිතයි. එබඳු අයිතියක් ගැන මා හිතන හැටියට, අපේ නීතියේ සඳහන් වී නැහැ.

If I may say that in English: the constitutional procedure in that narrow case is not mentioned in Ceylon and it is, at the least, not certain that it is.

ශ්‍රී කථානායකතුමනි, මේ අනුව පුළුම විධියේ තත්ත්වයක් තිබෙන්නේ. පෙත්සම ඉදිරිපත් කළ පුද්ගලයාට විරුද්ධව, අද පවතින නීතියේ හැටියට, නොයෙකුත් චෝදනා ගෙන ආ හැකියි. ඔහුට විරුද්ධව චෝදනා ගෙනෙන්නෙන් එයින් වාසියක් ගන්නට බලාපොරොත්තු වන අය නොවෙයි. එවැනි අවස්ථාවක් ඇති වුණොත් ඒ බොහොම කලාතුරකින් පමණයි.

දේශපාලන අතින් කොපමණ විරුද්ධ වුණත් එක කරුණක් පිළිබඳව දෙමළ රාජ්‍ය පක්ෂයේ නායක එස්. ජේ. ඩී.

ලංකා (පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ) රාජ්‍යයට පිළිබඳ

විශේෂ කාරක සභාව

[ආචාර්ය කෙල්වින් ආර්. ද සිල්වා]

වෙල්වනායගම් කන්කසන්තුරේ මන්ත්‍රී තුමාට මා ගරු කරනවා. ඔහු ඡන්දයෙන් පැරදුණු අවස්ථාවකදී ඡන්දයෙන් ජය ගත් තැනැත්තාට විරුද්ධව ඡන්ද පෙත්සමක් ඔහුගේ නමින්ම ඉදිරිපත් කර ඉන් පැරදී රුපියල් 40,000 ක ගාස්තුව කටත් යටවන තැනට ඔහු පත් වුණා. එතුමා තමන්ගේ වැඩේ තමන්ම කිරීමට වගකීමක් ඇතිව ඉදිරිපත්වීම ගැන මා ගරු කරනවා. එහෙත් වැඩි වශයෙන් සිදු වන්නේ කුමක්ද? පිටුපසින් සිටගෙන රුකඩ හැට්ටීමයි. කවුරු හෝ තුවටු දෙකක් නොවටින ඡන්දදායකයකු ලවා පෙත්සම ඉදිරිපත් කරවනවා. ඒ සඳහා බැඳිය යුතු ගාස්තුව පමණක් ඔහුට දෙනවා. නඩුව ඉවර වන විට ඒ බඳින මුදල වියදම් වූ මුදලින් දහයෙන් පංගුවක්වත් වන්නේ නැහැ. පෙත්සම ඉදිරිපත් කරවන්නේ කිසිවක් නැති කෙනකු ලවා නිසා ඒවා නැවත අයකර ගන්නත් බැහැ. පෙත්සම ඉදිරිපත් කරන්නේ කොහුමිට. ඒ නිසා හරස්ව පෙත්සම් ගෙන ඒමට නීතියෙන් බලයක් ඇති කිරීමෙන් පමණක් මා කියන කරුණුවලින් ඇති වන අසාධාරණය තැත්නම් අපරාධය නැති වී යන්නේ නැහැ.

ඡන්ද පෙත්සමකින් කියන්නේ කුමක්ද? ඡන්ද පෙත්සමකින් දෙවිධියකට චෝදනා කොටස් දෙකක් ඉදිරිපත් කරන්නට පුළුවන්. එක කොටසක් නම් පත් වූ මන්ත්‍රීවරයාගෙන් යම් යම් වැරදි සිදුවුණාය කියන එකයි. කාගේ වැරදිවලට කෙසේ වගකිවයුත්තකු වෙනවාද කියා තව ටිකකින් විශේෂ වචනයක් කියන්නට මා අදහස් කරනවා. එය අපේ රටට බොහෝම වැදගත් ප්‍රශ්නයක්. එය පැත්තකින් තබමු. ඡන්ද පෙත්සමකින් එක කොටසක් ඉදිරිපත් කරන චෝදනා මේවායි: විත්තිකරු විසින් හෝ ඔහුගේ ඒ ඡන්ත කෙනකු විසින් හෝ මේ මේ අපරාධ සිදු කර තිබෙනවාය, ඒ හේතුව නිසා මෙම ඡන්ද ප්‍රතිඵල ප්‍රතික්ෂේප කොට අලුත් ඡන්දයක් පැවැත්විය යුතුයි තැත්නම් වෙත කෙනකු පත් කළ යුතුයි කියන එකයි ඉදිරිපත් කරන එක චෝදනාවක්. තවත් කොටසක් තිබෙනවා. ඒ කොටසට අපේ පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ නීතියෙන් සම්පූර්ණයෙන්ම නීති අවකාශ

හා මාර්ගය යම් යම් ආරක්ෂාවනුත් ඇතිව ඇති කර තිබෙනවා. ගරු කථානායක තුමනි, අද අප පැමිණ සිටින තත්ත්වය කුමක්ද? අද ඡන්දයකින් දිනන තැනැත්තාට විරුද්ධව අනික් පැත්තෙන් ඡන්ද පෙත්සමක් ඉදිරිපත් නොකළොත් ඔහු වාසනාවත්තයෙක්. පෙත්සමේ සඳහන් කරුණු ඇත්තද නැත්තද කියන එක නොවෙයි ප්‍රශ්නය. පෙත්සම ගෙනෙන්නේ කරදර කිරීම පිණිසයි. එය විනිශ්චයකාර වරුන් තම විනිශ්චයවලදී සඳහන් කර තිබෙන කරුණක්. ඒ අනුව අප කරුණු දෙකක් ගැන කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. එකක් මැතිවරණවලදී නීතියෙන් තහනම් කර ඇති වැරදි සිදුකිරීම නැවැත්වීම පිණිස දඩුවම් ක්‍රමයක් තිබීමයි. අනික නොකෙරුණු වැරදි සඳහන් කර කරදර කිරීමේ ක්‍රමය වැලැක්වීමයි. මේ දෙකොටසම අද නීතියේ තිබෙනවා. අද තිබෙන මැතිවරණ නීතිය අනුව ඡන්දයකින් පත්වූ කෙනෙකු හෝ ඡන්දයකට සහභාගි වූ කෙනකු හෝ ඡන්දයකින් පරාජයවූ කෙනකු හෝ තරග කරුවකු නොවන කෙනකු හෝ ආදී වශයෙන් කොයිසම්ම කෙනකු විසින් හෝ ඡන්ද නීතියක් කඩකර අපරාධයක් කර තිබෙනවාය කියා ඇවෝරීනි ජනරාල් තුමාගේ අවසරය ඇතිව ඒ අපරාධය ගැන චෝදනාවක් අපේ සාමාන්‍ය උසාවිවල ඉදිරිපත් කිරීමට බලය තබා තිබෙනවා.

මේ දවස්වල නම් ඇවරීනි ජනරාල් තුමාලා ගැන වැඩිය කථා කිරීම යෝග්‍ය යයි නොසිතුවත් නීතියේ ඒ කොන්දේසිය සඳහන් කර තිබෙන්නේ හොඳක් සඳහා බව මා මතක් කරන්නට කැමතියි. ඡන්දයෙන් තේරී පත්වුණු කෙනකුට හෝ ඕනෑම කෙනකුට හෝ විරුද්ධව අපරාධයක් කිරීමේ චෝදනාව පිට නඩුවක් පැමිණිලි කරන්නට බලාපොරොත්තුවක් තිබෙනවා නම් ඒ සම්බන්ධයෙන් තමන්ට ඉදිරිපත් කරන්නට පුළුවන් සාක්ෂි මොනවාද ඒවා කොයි ආකාරයේ ඒවාදැයි ඇවරීනි ජනරාල්තුමාට ඉදිරිපත් කළයුතු අතර එතැනින් අවසරයක් ලැබුණොත් පමණක් ඒ නඩුව පැමිණිලි කරන්නට ඉඩ දෙන කොන්දේසියක් ඇතුළත් කර තිබෙන්නේ බොරු නඩු, සොවිචං නඩු, කරදර කිරීම සඳහා පමණක් ඉදිරිපත් කරන නඩු යන මේවාට ඉඩ නොතැබීමටයි. ඒ නිසා කිසියම් පුද්ගලයකු වැරදි කර

ලංකා (පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ) රාජ්‍යය පිළිබඳ තිබෙනවා නම්, මේ කරන්නා වූ අපරාධ කාරී ක්‍රියාවලයට ඉඩ නොදී පෙත්සම් මාර්ගයෙන් සාධාරණය ඉෂ්ට කර ගන්නට පුළුවනි. අවසර ඇතිව නඩුවක් පැමිණිලි කළ විට ඒ පිළිබඳව වගකීමක් තිබෙනවා. ඒ නඩු දහයක් දොළහක් එක පාරටම අසන්නේ නැහැ. ඇට්ටර්නි ජනරාල්තුමා එක හොඳ නඩුවක් තෝරා විභාග කිරීම සඳහා එය ඉදිරිපත් කරනවා. ඒ නඩුවෙන් ගැලවෙන්නට බැරි වුණොත් වැරදිකාරයා වූ තැනැත්තාට අපේ රටේ නීතිය අනුව අවුරුදු හතක් යන තුරු දේශපාලන අයිතිවාසිකම් අහිමි වෙනවා. එතකොට පෙත්සම් ක්‍රමයෙන් ඉෂ්ට කර ගන්නට පුළුවන් කාරණය පිළිබඳව තවත් පැත්තක් තිබෙනවා නේදැයි කෙනකුට කියන්නට ඉඩ තිබෙනවා. අර අසුවල් හෝ විස්තර කරන්නට පුළුවන්, පෙත්වන්නට පුළුවන්, තෝරා පත් කරන්නට පුළුවන් හෝ පුද්ගලයකුගෙන් සිදු වුණු වැරදි නොව, පළල් ලෙස ඡන්දයේදී පැවතුණු තත්ත්වය හේතුකොටගෙන සාධාරණ ඡන්ද විමසීමක් සිදු වුණේ නැතැයි කියමින් කෙනකුට පෙත්සමක් ඉදිරිපත් කරන්නට පුළුවනි.

සුප්‍රීම් උසාවියට අද “රිට්” ක්‍රමයෙන් එවැනි නඩු අසන්නට අයිතිවාසිකම තිබෙනවා. එහෙත් එහි මදිකමක්, දුර්වල කමක්, ඉඩක් නැතිකමක් තිබෙනවා නම් ඒවා මගහැරවීම පිණිස නීතිය සංශෝධනය කිරීමට අපට කිසිම අමාරුවක් නැහැ. ඒ නිසා මේ විධියට බැලුවාම මේ ඡන්ද පෙත්සම් ක්‍රමය මේ රටට කිසි සේත්ම වුවමනා නැති ක්‍රමයක් බව මම මෙම ගරු සභාවේදී ප්‍රසිද්ධියේ ප්‍රකාශ කරනවා. උසාවියේ ඇති දේවල් ගැන කථා නොකර මිනුයි, මා මේ කියන්නේ. මේ නීතියේ තව එක ප්‍රධාන පැත්තක් තිබෙනවා. විශේෂ දැනුමක් තිබිය යුතු අය සිටිය යුතු පැත්තක් ගැන මා මතක් කරන්නට කැමතියි. අපේ රටේ ඡන්ද නීතියට ඇතුළත් කර තිබෙන්නා වූ පෙත්සම්වලදී එංගලන්තයේ දියුණු කළ අදහසක්ද භාවිතයට ගෙන තිබෙනවා. සෑම ඡන්දාපේක්ෂකයාම ඡන්ද ඒජන්ත නමින් කෙනකු පත් කරන්නට ඕනෑ. මා කියන්නේ ඒ ගැන නොවෙයි. එංගලන්තයේ සාදා ඇතැයි කියා මෙහි ගෙනවුත් පාවිච්චි කරන අපේ නීතියේ ඒ කාරණය ඊට වඩා

විශේෂ කාරක සභාව

පළල් විධියට තිබෙනවා. ඒ මොකක්ද? යම් කෙනකු ඡන්දාපේක්ෂකයාගේ අනුදැනුම ඇතිව ඔහුගේ පැත්ත ගන්නා නම්, ඒ පැත්ත ගන්නා වූ ඒ ඇත්තා යම්කිසි ඡන්ද නීතියක් කඩ කළහොත්, ඒ ඡන්ද නීතිය කැඩීම ඡන්දාපේක්ෂකයා විසින් තහනම් කරනු ලැබ ඇති බව ඔප්පු වුණත්, එමෙන්ම ඔහු ඒජන්ත කෙනකු වශයෙන් පත් කරනු නොලැබුවත්, පිළිගනු නොලැබුවත් ඔහු ඡන්ද ඒජන්ත කෙනකු හැටියට අපේ රටේ පිළිගන්නවා. 19 වැනි ශත වර්ෂයේ එංගලන්තයේ බොහොම පවු ඡන්දදායක කොට්ඨාශ—එක කොට්ඨාශයක ඡන්දදායකයන් හත් අට සියක් නැත්නම් දහක් දෙදහක් වශයෙන් පොඩි ඡන්දදායක කොට්ඨාශ—නිබුණු කාලයේ හැදූ නීතියක්, මේ. එවැනි සුළු ඡන්දදායක පිරිස් සිටින ප්‍රදේශවල අපේක්ෂකයන් තමන්ට වැඩ කරන සියලු දෙනා සම්බන්ධයෙන්ම පෞද්ගලිකව වගකිව යුතු යැයි ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් පිළිගන්නා නම්, එසේ පිළිගැනීමේ සාධාරණකමක් තිබෙනවා.

එහෙත් අද අපේ රටේ තත්ත්වය කොහොමද? මා පසුගිය මහා මැතිවරණයේදී, කම්කරු, රැකියා සහ නිවාස ඇමතිගේ වර්තමාන පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා සමඟ දෙහිවල-ගල්කිස්ස ආසනයට තරඟ කළ අවස්ථාවේදී, මගේ මතකයේ හැටියට එම කොට්ඨාශයේ ඡන්දදායකයන් 63,000 ක් පමණ හිටියා. කථානායකතුමනි, එක ඡන්දදායක කොට්ඨාශයක් තුළ ඒ තරම් විශාල ඡන්දදායක පිරිසක් සිටි බව මතක තබා ගන්න. එක ඡන්දදායක කොට්ඨාශයක සිටිය යුත්තේ වැසියන් 75,000 ක් පමණය කියායි දළ වශයෙන් අපේ නීතියේ සඳහන් වන්නේ. ඒ ගණන පුරවැසියන් නොවෙයි, වැසියන්. වැසියන් 75,000 කින් යුක්ත විය යුතු ඡන්දදායක කොට්ඨාශයක ඡන්දදායකයන් 63,000 ක් ඉන්නවා නම්, ඒ ප්‍රදේශයේ වැසියන් ලක්ෂ 1½ ක් 2 ක් ඉන්නා බව තමුන්නාන්සේලාට ඔප්පු වෙයි. එවැනි ඡන්දදායක කොට්ඨාශයක—මා කථා කරන්නේ දෙපැත්තේම අපේක්ෂකයන් වෙනුවෙන්—නොයෙකුත් අහු මුලුවල, පැතිවල, අංශවල ඉන්නා අය තම අපේක්ෂකයා කෙරෙහි ලොකු

லெக (பார்கிமென்து மூலிவரன்) ருசுஜுவ பிபிபெ

[அலாய்ஸ் கொலீவின் டாக்டர். டி. சில்வா]

பெருமகன் அறிவ வினாவு டிப்ளோமாத் தரு மூலிவரன் கடுமது கர்னலா அருகி அப விலாபேரோவ்ந்து வெனலா. சிபே சிபு வன வவன் அப துந்நலா.

அகலவந்நேந் மூலிவரனாகக் கலா. மூ அகலவந்நே அருகி மூலிவரனாக அரு கலா கர்னலா நோவெகி. சீ கலிவந்நெ யெந் சந்நெ பேந்நெகந் நிலெனலா. சீ பேந்நெகி நிலென சீலா அரு மூ மெந் கர்ந்நே நலா.

கலாநாயகருமா

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Those are all matters for the Select Committee. This Motion is only to enable the nomination of fifteen Members to the Select Committee.

அலாய்ஸ் கொலீவின் டாக்டர். டி. சில்வா

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

Yes, Sir. But there is one point I want to make. You will see what I am coming to, on the law of agency, in a moment. It is too complicated and subtle a thing not to be mentioned.

கலாநாயகருமா

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

The law of agency is a matter that will be decided upon by the Select Committee. All these matters will be relevant only when the report of the Select Committee is before the House.

அலாய்ஸ் கொலீவின் டாக்டர். டி. சில்வா

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

Respectfully, Sir, it is a matter demanding such skilled analysis and understanding,—

கலாநாயகருமா

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

We shall have the hon. Member on the Committee to lead them.

வினேத காரக கலா

அலாய்ஸ் கொலீவின் டாக்டர். டி. சில்வா

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

No. Sir. So long as I have a petition against me, I do not think I should be on a Select Committee concerning this issue.

கலாநாயகருமா

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

The hon. Member can give evidence before the Select Committee.

அலாய்ஸ் கொலீவின் டாக்டர். டி. சில்வா

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

Sir, I shall have to await the outcome of that petition.

கலாநாயகருமா

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I do not think—

அலாய்ஸ் கொலீவின் டாக்டர். டி. சில்வா

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

If I am fortunate enough to have a favourable result in that petition, it may be time enough for me to ask you, Sir, in the proper place, whether it is possible for the Committee, if it chooses to do so, to co-opt me on to it.

கலாநாயகருமா

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Why is the hon. Member so pessimistic?

அலாய்ஸ் கொலீவின் டாக்டர். டி. சில்வா

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I, Sir, as a lawyer, recognize that the law is a gamble. As one having direct experience of so many petitions, and knowing that the courts operate not with truth but with credibility, and that the biggest of liars can have the best of addresses in court, you will forgive me if I do not anticipate the outcome of a petition.

ලංකා (පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ) රාජ්‍යව පිළිබඳ

විශේෂ කාරක සභාව

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

But, in any case, the hon. Member can give evidence before the Select Committee.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I would not like to, so long as there is a petition. You will appreciate that.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

The point is that, although what the hon. Member is now dealing with is no doubt interesting, there will not be an end to this question because these are matters that he can discuss once the report is before the House. The Motion before the House is for the purpose of nominating fifteen Members to the Select Committee.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

The proposal of the Hon. Leader of the House, you will please remember, respectfully, was that we should re-appoint the fifteen Members who were appointed last year.

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I did not say so. The parties have decided to do so.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I may have misunderstood either his Sinhalese or his pronunciation, whichever it is.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I think the power to nominate is given to the Speaker, and as such I

shall consider all the points that have been raised when I make the nomination.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

May I please be permitted to place some of those points before you?

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I thought the hon. Member had done so successfully.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I have a couple of more matters to touch on. I appreciate your anxiety that I should not take long. But the matter is far too serious to let it pass.

I hope this Select Committee will ensure that we shall never witness again the harassment and the oppression of humble, everyday, perfectly honest men by utterly dishonest petitions which have been brought in the courts. I am not talking about myself. I am ready to point them out. And some of them, if not for the skill of their appeal lawyers, would be out of this House today, and never, never, if you will pardon my indignation, will I be able to reconcile myself to a system of legal procedure that results in that kind of oppression to hon. Members of this House of the humble variety.

The rich can defend themselves, Sir. The rich have resources. The rich can get the most skilled lawyers in the country. The rich can get at witnesses. The rich have clubs in which to talk. The poor, they have only their little humble homes from which they come here, and if they by any chance make some little mistake in their conduct in that modern great hotel called "Sravasti," somebody, through the newspapers, will be denouncing them as men unfit to be here.

ලංකා (පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ) රාජ්‍යව පිළිබඳ

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

They also have got skilled advocates, especially in the appeal court.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர்.டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I thank you very deeply, Sir.

I was deliberately speaking in the Sinhala language because these are matters ordinarily discussed in English and believed to be undiscussable in the Sinhala language; and only if they are discussed in Sinhala will the true proportions of the injustice that goes in the name of petition procedure be grasped by the people of this country.

Forgive me, I will cut short my speech.

මා ඉදිරිපත් කරමින් සිටියේ මෙයයි: ඒ කාලයේ අගලවන්නේ ඡන්දදායකයන්—මව දැන් හරියව මතකත් නැහැ—43,000 ක් ද කොහේදෝ නිවියා. අගලවන්න ඡන්දදායක කොටියාගේ සමහර පුද්ගලවල එක කොනක සිට අනෙක් කොනට මෝටර් රථයකින් යන්නාව වුණත් දව සක් පමණ ගත වෙනවා. එවැනි ඡන්ද දායක කොටියාගේ—මා කථා කරන්නේ දෙපැත්තම වෙනුවෙන්—නොයෙක් මිලි වල ඉන්නා, ඒ ඒ දේශපාලන පක්ෂ වලට ලැදි අය උදේ සිට රෑ වන තුරු පණ කඩාගෙන වැඩ කර තම අපේක්ෂකයා දිනවන්නට උත්සාහ කරනවා. ඒ අතර ඉන්නා යම්කිසි පුද්ගලයෙක් ඇත්ත වශයෙන්ම වරදක් කරනවා. ඒ බව අපේක්ෂකයා දන්නේත් නැහැ; ඒ අපේක්ෂකයාගේ මැතිවරණ කටයුතු සකස් කරන සංවිධායක කමිටුවේ අය දන්නේත් නැහැ. ඇත්තම කියනවා නම් ඒ මුල්ලේ ඉන්නා වික දෙනකු පමණක් ඒ බව දැන ගන්නට පුළුවනි. වෙන කවුරුවත් දන්නේ නැහැ.

එහෙත් අද අපේ පිටිය ක්‍රියාත්මක වන ආකාරයට, ඒ ගැන කිසි දෙයක් නො දන්නා ඒ අපේක්ෂකයාට යම්කිසි අවස්

විශේෂ කාරක සභාව

ථාවක ඒ සම්බන්ධයෙන් වගකීමක් තිබෙන බව ඒ පෙන්සම්වල සඳහන් කරුණු වලින් ඔප්පු වී තිබෙනවා; ඇත්ත වශයෙන් අපේක්ෂකයා ඒ පිළිබඳ ක්‍රියා වකින්නත්, වෙන සම්බන්ධකමකින් වත්, තොරව සිටියත්, ඒ පිළිබඳව අපේක්ෂකයාගේ කිසියම් වගකීමක් වත්, දැනීමක් වත්, දැන ගැනීමක් වත් නැතත්, අපේක්ෂකයා පවා නො දන්නා, ඒ වරද කළ මිනිසා ඔහුගේ ඒ ඡන්ත කෙනකු වේවා, ඒ ඡන්තගේ ඒ ඡන්ත කෙනකු වේවා, උප ඒ ඡන්ත කෙනකු වේවා, ඒ අනුව ඔහුගේ ඒ ක්‍රියාව සම්බන්ධයෙන් වගකීමක් අපේක්ෂකයාට පවරා අපේක්ෂකයාගේ ඡන්ද අභිනිවාසිකම් හත් අවුරුද්දකට අහිමි කරනවා. එසේ වුණු කීප දෙනෙක් ඉන්නවා.

මේවා, මා හිතාමතා කියන දේවල් නො වෙයි. මේ, උසාවියේ සඳහන් වුණ දේවල් මෙවැනි නීතියක් අපේ රටට සුදුසු ද? යෝග්‍ය ද? සාධාරණ ද? මගේ විශ්වාසයේ හැටියට එවැනි ඒ ඡන්ත ක්‍රමයක් නීතියෙන් පාවිච්චි කරන්නේ මේ පෙත්සම් විභාගවලදී පමණයි.

කෙනෙකුට විරුද්ධව වෙන ආකාරයකට නීත්‍යානුකූලව නඩු ගෙනාවාම ඒ නීතියේ පැත්ත ඒත් බලපොනවා නැත්තම්, දන් සකස් කර පිළිගෙන ඇති නීතියේ තේරුම අනුව ඡන්ද පෙත්සම් ක්‍රමය නිසා කැරැටි වුවේ කිසිම පවද්දක් නැති අපේක්ෂකයාට පවා හානියක් වන්නට ඉඩ තිබෙනවා. ඒ ආකාරයට නම් අසාධාරණයක්, අයුක්තියක් සිදු වෙලා තිබෙනවා. මේවා වළක්වන්නට උත්සාහ කිරීම පෙත්සම් ක්‍රමය නිවන් හොඳ කරන්නට උත්සාහ කිරීමෙන් බැරි බවයි කියා සිටින්නේ. මෙය ඡන්ද පෙත්සම් ක්‍රමයට ඇතුළත් වූ, එයින් වෙන් කරන්නට බැරි ගතියක්. ඒ නිසා, මේ ඡන්ද පෙත්සම් ක්‍රමය අපේ නීතියෙන් අස් කළ යුතුය යන විශ්වාසය තිබෙන අයගෙන් කිහිප දෙනකු මෙයට යැවිය යුතුයි. එතැන තර්කය එයයි.

මා කමා කළ මැනවි. තවත් කාරණා දෙකක් පමණක් බොහොම කෙටියෙන් මතක් කරන්නට ඕනැ. එකක් පොලීසියේ

ලංකා (පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ) රාජ්‍යය පිළිබඳ ක්‍රියාවලට අදාළ වන ප්‍රශ්නයක්. බොහෝම කනගාටුවෙනුයි එය සඳහන් කරන්නේ.

කථානායකතුමා,

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

How is that relevant to this? Question with all your skill, how are you going to make it fit?

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

If you will listen to what I say for a few minutes you will see that it fits in beautifully. We will put it to the test. If I am wrong you will rule me out.

මා මේ අවස්ථාවේ මතක් කරන්නට උත්සාහ කරන්නේ මෙයයි. මා මතක් කරන්නට යන්නේ පොලිස්කාරයින්, පොලිස් නිලධාරීන් පෙන් සම් නඩුවලදී බොරු කියා අනුවෙලා තිබීම ගැන නොවෙයි. නොයෙක් අවස්ථාවලදී බොරු සාක්ෂි කියා අනුවුණු පොලිස්කාරයින් ඉන්නවා. ඒ ගැන නොවෙයි මා කියන්නට අදහස් කරන්නේ. දැන් මහා වසංගතයක් බෝවෙලා තිබෙනවා. වසංගතය කැපී සඳහන් කළේ වෙන කවුරුවත් එහෙම නොවෙයි, අග්‍රවිනිශ්චයකාර තුමාමයි. දැන් පොලිසියට පුරුද්දක් ඇති වෙලා තිබෙනවා. නිල අදුමත් නැතිව පොලිසිකාරයින් යනවා. කොහෙද? රැස් විම්බලට. ඇත්තටම පොලිසියෙන් දෙන කුඩා තොටි පොතක්මත් නැතිව මේ උදවිය රැස්විම්බලට යනවා. රැස්වීමෙන් එහා පැත්තට වෙලා ඉන්නවා. ඊට පස්සේ එයාලා මොනවා ද කියන්නේ? අසුවල් තැනට මුවාවෙලා ඉදගෙන හිටියාය කියනවා. මා දැකපු දේවල් එකක් දෙකක් කියන්නේ. මම මගේ අල්ල උඩ, එතැනින් ලබා ගත් කඩදාසි කැබැල්ලක් තබා ගෙන, කාගෙන් හමුත් ලබා ගත් පැන් සල් කොටයක් පාවිච්චි කරමින් අහවලා—අහවල් කප්පියා—පැයක් හමාරක් කී දෙය සටහන් කර ගන්නාය කියනවා. එසේ ලියා ගත් දෙය කියවන්නට මිනිත්තු හාගයක් පමණ වුවමනා කරනවාය කියනවා. එයින් බලාපොරොත්තු වන්නේ අනෙක්

විශේෂ කාරක සභාව

අපේක්ෂකයා ගැන පරිච්ඡල් බොරුවක් කිව්වාය කියන්නටයි. එවැනි සාක්ෂි ගැනයි ගරු අග්‍ර විනිශ්චයකාරතුමා එහෙම සඳහන් කළේ. ගරු අග්‍ර විනිශ්චයකාර තුමාත් දැන් ඉන්න ඊළඟ විනිශ්චයකාරතුමාත් යන දෙදෙනාම තමන් ප්‍රකාන්දලා. මේ දෙන්නාම වචනයෙන් පැහැදිලි ලෙස සිය නඩු තීන්දුවලදී සඳහන් කර තිබෙනවා, මේ බෝවෙලා තියෙන්නේ පොලිසියට අයිති නැති වැඩක්ය කියා.

ගරු ඩබ්ලි සේනානායක (අග්‍රාමාත්‍ය, ආරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමති, ක්‍රම සම්පාදක හා ආර්ථික කටයුතු පිළිබඳ ඇමති සහ ප්‍රවෘත්ති හා ශූන් විදුලි ඇමති)

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க—பிரதம அமைச்சரும் பாதுகாப்பு, வெளி விவகார அமைச்சரும் திட்ட அமைப்பு, பொருளாதார விவகார அமைச்சரும், தகவல், ஒளி பரப்பு அமைச்சரும்)

(The Hon. Dudley Senanayake—Prime Minister, Minister of Defence & External Affairs, Minister of Planning & Economic Affairs and Minister of Information & Broadcasting)

ඒක දැන් නැවැත්තුවා.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

බොහෝම සන්නෝෂයි. ඒ ගැන ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාට ප්‍රසිද්ධියේ ප්‍රසංශා කරන්නට මා කැමතියි. ඒ කොයි හැටි වෙනත් ගරු අග්‍රාමාතිතුමා දන්නවාද කොයි තීතිය දැම්මත් කොයි නියෝගය දැම්මත් ඒවායින් පනින්නටත් මේ උදවිය දන්නා බව? දැන් අලුත් විධියකටයි සාක්ෂි කියන්නේ.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

මේ කථා කරනවා වාගේ?

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

අළුත් විධියකටයි කියන්නේ. මා අහම්බෙන් ඒ රැස්වීම ලිඟින් ගියා; ඒ යද්දී මට මේ විධියට මේ බොරුව කියනවා

ලංකා (පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ) රාජ්‍යව පිළිබඳ

විශේෂ කාරක සභාව

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]
 ඇහුණාය කියනවා. ඉතින් දැන් මොහු එතැනට වැඩකට ගියේ නැහැ. නමුත් වෙනත් රාජකාරියකට යද්දී, මේක ඇහුණේ. ඉතින් යුනිපෝම් එකට විශේෂ ගරු කිරීමක් ලැබෙනවා. මේව කියන කොට බොත්තම් තවත් හොඳට පොලිෂ් කරනවා. පෙත්සම් ක්‍රමය තිබෙන තුරු මේවා තවත්වන්නට බැහැ. ඒකයි මා පෙන්වුම් කරන්නට උත්සාහ කරන්නේ. මේවා නැවැත්වීමට පියවර ගන්න. පොලිසියේ ප්‍රශ්න ගැන මා ඊට වඩා කපා කරන්නේ නැහැ.

තවත් එක කාරණයක් ගැන පමණයි මා කියන්නට අදහස් කරන්නේ. මුලින් මේ පෙත්සම් නීති ක්‍රමයේ ඇපැලක් ගැනීමට අයිතිවාසිකමක් තිබුණේ නැහැ. පළමුවන පාර්ලිමේන්තුවේදී ආණ්ඩු පක්ෂයේ එක් මන්ත්‍රීවරයකුට විරුද්ධව පෙත්සමක් තිබුණා. පසුව අග්‍රවිනිශ්චයකාරවරයකු වූ එවකට සිටි සාමාන්‍ය විනිශ්චයකාරවරයකු ඒ පෙත්සම විභාග කර ඒ මන්ත්‍රීවරයා වැරදිකරුවකු කළා. ඒ අවස්ථාවේදී නීති වරදක් කළාය කියා ආණ්ඩුව විශ්වාස කළ නිසා හදිසියෙන්ම ඇපැල් ගැනීමේ තැත් නම් අභියාචනයක් කිරීමේ බලය නීතිය අතට ගත්තා. එය හරිගස්සන්නට ගොස් නොයෙක් පටලවිලි ඇතිවුණා. හදිසියෙන් නීති සකස් කළාම නොයෙක් පලදු ඇති වන බව ඔබතුමාත් දන්නවා ඇති. අද මහ පුදුම තත්ත්වයක් තිබෙනවා. අපි සිතමු කරුණු හයක් උඩ ඇපැලක් ඉදිරිපත් කළාය කියා. පෞද්ගලික වශයෙන් මා හොඳින් දන්නා සිද්ධියක් උදාහරණයක් වශයෙන් ඉදිරිපත් කරන්නට පුළුවනි. ඒ කරුණු හයෙන් එකක් අරගෙන එහි තීන්දුව හරිය කියා පෙන්වුම් කළාම අනික් කරුණු පහ ගැන කපා කරන්නට ඉඩ දෙනවා. පෙත්සම පැරදුණා නොවෙයි. අනික් කරුණු පහ පෞද්ගලික බලපෑම පිළිබඳව වෙන්වන පුළුවනි. එයින් නිදහස් වුණොත් අඩු වශයෙන් ගාස්තු ප්‍රශ්නය වත් තිබෙනවා. නමුත් අද වෙන්වේ එහෙමද? ඒ ගැන දැන් විස්තර කරන්නට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. උසාවි ගැන වැඩිය කපා කරන්නට මා කැමති නැහැ.

තවත් එක කාරණයක් තිබෙනවා. දැන් ඇතිවන්නාවූ මේ අතුරු මැතිවරණ කටයුතු වලට සහභාගි වන දෙපාර්ශ්වයේම ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ ආරක්ෂාව සහ ප්‍රවේසම සඳහායි මා මේ ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කරන්නේ. එය මා උදාහරණයකුත් සහිතව මතු කරනවා. මටම සිද්ධ වෙන්නට ගිය දෙයක් ගැන සඳහන් කරමින් මා කියන දේ ඔප්පු කරන්නම්. පසුගිය මහා මැති වරණයේදී දෙවිනුවර ඡන්ද කොට්ඨාශයට තරඟ කර දිනා මේ ගරු සභාවට පැමිණි මන්ත්‍රීවරයාට විරුද්ධව එම කොට්ඨාශය වෙනුවෙන් ඊට කලින් පෙනී සිටි හිටපු මන්ත්‍රීතුමා, එනම් පරාජිත අපේක්ෂකයා පෙත්සමක් ඉදිරිපත් කළා. ඒ පෙත්සමෙන් ඒ මහත්මයා දිනූ බව මා මතක් කළ යුතුයි. මා දැන් කපා කරන්නට යන්නේ අද පවතින පෙත්සමක් ගැන නොවෙයි. පෞද්ගලිකව මටම සිද්ධ වෙන්නට ගිය දෙයක් ගැන සඳහන් කරමින් මා මේ කාරණය ඉදිරිපත් කරන්නේ මෙහි තිබෙන භයානකකම පෙන්වාදීමටයි. මහා මැතිවරණයෙන් ජය ග්‍රහණය කළ මන්ත්‍රීවරයා වගඋත්තරකරු වශයෙන් සඳහන් කර තිබුණු ඒ පෙත්සමේ හිටපු මන්ත්‍රීවරයා වූ පරාජිත අපේක්ෂකයා ගැන බොරු කිව්වාය කියා චෝදනා කීපයක් තිබුණා. ඒ චෝදනා අතර මේ කපා කරන මා ගැන චෝදනා තුනක් ඇතුළු කර තිබුණා. දෙවිනුවර ප්‍රදේශයේ පැවති යම් යම් රුස්විම්වලට පැමිණ මා මෙන්න මේ මේ විධියේ බොරු වගයක් කිව්වාය කියා චෝදනා සකස් කර තිබුණා. ඒ ගැන මා දැනගත් මොහොතේම වගඋත්තරකරුටත් වගඋත්තර කරුගේ අධිනීතිඥවරුන්ටත් වහාම දැනුම් දුන්නා ඒ චෝදනා පිළිබඳව තිබෙන කරුණු මට පෙන්වන්නටය කියා. එම චෝදනා බොරු බව මා කියා සිටිනවාය, මගේ කටට දමා තිබෙන ඒ වචන මා කවදා වත් පාවිච්චි කළේ නැත, පාවිච්චි වෙත් නෙත් නැත යන්න මා දන්නා සිටියා. අගමැතිතුමා යම් අවස්ථාවක සාක්ෂි දෙන විට කියූ වචනමයි මමත් කිව්වේ. “මම මොන මොන දේවල් කිව්වාද කියා දැන් මට විස්තර සහිතව කියන්නට බැහැ. නමුත් මෙවැනි දෙයක් වෙනත් වචන

ලංකා (පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ) රාජ්‍යය පිළිබඳ වලින්වත් මගේ කට්ටි නම් කවදාවත් කියවුණේ නැත කියා මට කියන්නට පුළුවනි” කියා මමත් කිව්වා.

එදා සිටි අග්‍ර විනිශ්චයකාර සන්නිවේදන මැතිතුමා ඒ කියමන පිළිගත්තා. එපමණක් නොවෙයි, හැමෝම එක ආකාරයටම සාක්ෂි දුන්නේ නැහැ. මා ඒ විත්තිකරුවන් අධිනීතිඥතුමාටත් කිව්වා, මා සාක්ෂි කුඩුවට නග්ගන්නය කියා මගේ ආරක්ෂාවට. කථානායකතුමනි, අපේ මේ නීතියේ ප්‍රදුම තත්ත්වයක් තිබෙනවා. යම් කිසි විධියකින් ඒ කියමන ඔප්පු වුණහොත් මගෙන් අයිතිවාසිකම් හත් අවුරුද්දකට අහිමි වෙනවා. එහෙත් ඒ නඩුවට සහභාගි වන්නට මට අයිතියක් නැහැ. ඇත්ත වශයෙන්ම සිදු වුණේ මොකක්ද? ඒ අධිනීතිඥතුමා තීන්දු කළා මාව සාක්ෂි කුඩුවට නග්ගන්නේ නැත කියා. ඒ නඩුව විභාග වන විට මා ඇත්ත වශයෙන්ම ආරෝග්‍යශාලාවේ රෝගාතුර වෙයි සිටියේ. එහෙත් ඒ හේතුව නිසා නොවෙයි. ඔහු තීන්දු කළා, නුඹට නග්ගන්නේ නැත කියා. විනිශ්චයකාරතුමාගේ තීන්දුව ලැබුණේ කොහොමද? මා නොකී වචනයක් කී බව ඔප්පු වුණය කියන එකයි. පොලිස් පොතේ සඳහන් වී තිබුණ ඒ වාක්‍යය මා දැක්කා. මා නොදන්න සිංහල වචනයක් එහි තිබුණ. ඒ කියන්නේ පොලිස්කාරයා දන්න, මා නොදන්න, සිංහල වචනයක් මා කිව්වාය කියා සඳහන් වී තිබුණා. වාසනාවෙන් වාසනාවට වාගේ, විනිශ්චයකාරතුමා කිව්වා, මේ වාක්‍යයෙන් නීතිය කැඩෙනවාය යන්න ගැන එතුමාගේ සැකයක් තිබෙනවාය, ඒ නිසා මා නිදහස් කරනවාය කියා. යම් විධියකින් ඊට විකක් එහාට ගියා නම්, 99නුත් මා බේරෙන්නේ නැහැ. ඉංග්‍රීසියෙන් කියමනක් තිබෙනවා, දතේ හමෙන් බේරෙනවාය කියා. ඒ වාගේ දතේ හමෙහුත් අඩු හමකිනුයි මා බේරුණේ. මෙවැනි සිද්ධි වලදී දෙකෙන් පංගුවක් පමණ වැරදි කරුවන් වී තිබෙනවා.

එතකොට අපේ නීතියේ තවත් වගන්තියක් තිබෙනවා. ඒ මොකක්ද? ඒ විධියට නඩුවට සහභාගි නොවී වැරදිකාරයා

විශේෂ කරක සභාව

වූ පුද්ගලයා වැරදිකරුවෙක්ය කියා අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාට වාතී කරන්නට කලින් “නුඹේ වැරදි ගැන වාර්තා නොකිරීමට හේතු පෙන්වීමට නුඹට ඉඩ දෙනව” කියා ඔහුගෙන් විමසීමට යුතුකමක් අපේ නීතියේ වගන්තියක සඳහන් වෙනවා. ඒ පිළිබඳව විමසූ අයට අපේ සුප්‍රීම් උසාවියෙන් කියා තිබෙනවා, කලින් තමන්ට විරුද්ධව සාක්ෂි කී සාකෂිකරුවන්ගෙන් හරස් ප්‍රශ්න ඇසීමට ඉඩක් නැත කියා. එසේ නම් මොකක්ද මේ ඇසිල්ල? ඒ තැනැත්තා ඒ නඩුකාරයා ඉදිරියටම—කලින් තමා වැරදිකරු හැටියට තීන්දු කළ නඩුකාරයා ඉදිරිපිටටම—පැමිණ කියනවා, “අතේ මම එහෙම කිව්වේ නැත” කියා. එතකොට ඒ නඩුකාරයා කියන්නේ මොකක්ද? මා දැන් එක සාක්ෂිකරුවකු විශ්වාස කරගෙන ඉන්න අතර නැවතත් මේ කීම විශ්වාස කළ හොත් අවිශ්වාසය ඇති වන්නේ කවුරු ගැනද, යනුයි. මෙවැනි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙන්නේ කථානායකතුමනි, පෙත්සම් ක්‍රමය නිසයි.

If you will bear with me, it will save you a lot of complications.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

When the hon. Member said “one more word”, I thought he would be sitting down soon after.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)
(Dr. Colvin R. de Silva)

I have left out many things. If you will forgive me, Sir, it is a quarter to four and at 4 o'clock we suspend Sittings for tea, and at 4.30 we discuss another matter. I do not think it would be possible to intrude into this narrow apperture, if I may use that term, and start on a discussion on the special regulations brought by the Hon. Minister of Education on which he himself would wish a proper discussion in conditions which enable him to follow it and reply.

இல்லை.

இல்லை.

உத்தரவிடப்படுகிறது.

ADJOURNMENT

இல்லை. இதுவரை பதிலளித்திருக்கிறார்கள்.

PREVAILING UNREST AT UNIVERSITIES

இ. சி. சி. டி. சி. சி.

(கேள்வர் சி. பி. டி. சி. சி.)

(The Hon. C. P. de Silva)

I move,

"That the House do adjourn now."

இதுவரை பதிலளித்திருக்கிறார்கள்.

வினா எழுத்தியும்புப் பெற்றது.

Question proposed.

இ. சி. சி. டி. சி. சி.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Mr. Speaker, I have to thank the Hon. Leader of the House for consenting to move the Adjournment of the House at 4.30 P.M. to enable us to discuss a very urgent matter of public importance, namely, the prevailing unrest at the universities. I want first of all to state that the present troubles affecting higher education in this country derive not merely from mistakes made by all those who have been entrusted with the task of administering these universities; it is not merely a question of analyzing the mistakes that have been made by governments of the past, the present Government, the present Hon. Minister of Education and others who advised him. It would be much more to our purpose to examine some of the basic questions that are involved in any serious attempt to recast the structure of the institutions imparting higher education in this country from the point of view of getting away from the difficulties that now beset them.

இல்லை. இதுவரை பதிலளித்திருக்கிறார்கள்.

If you would permit me to go back to their history for a short while, it was generally recognized a few years ago that all was not well with the University of Ceylon at Peradeniya, and that all was not well with those two universities that had been established in response to the request for continuing the pirivena tradition at university level, namely, the pirivena universities of Vidyalkankara and Vidyodaya. The problems were looked at from various points of view, and at one stage the D. C. R. Guna-wardena Committee was appointed to look into the problems affecting Vidyalkankara and Vidyodaya.

The question of the various problems affecting the University of Ceylon came to a head not merely on account of anybody's political aberrations but largely on account of the fact that there was a large influx of students to that university through the qualifying examination, demanding higher education. Various solutions were thought of by administrators in regard to this matter. There was the complaint made in regard to the former Vice-Chancellor that he had, after the qualifying examination, sought to take in that number of students into Peradeniya as could be permitted by the accommodation in the halls of residence.

Then came the decision to permit external students. With the influx of external students we had a new set of problems. What I am really trying to point out is that every single step that is taken from the point of view of solving a problem may have that result immediately of providing some kind of solution to the problem at hand, but the solution itself generates a new set of problems which themselves demand solution, and, unless adequate steps are taken in regard to that matter, you get a new feeling of discontent and a new sense of despair and frustration burning in the minds of those who come to these institutions for higher education. This was the

කල් තැබීම :

[බර්නාඩ් සොයිසා මය.]

situation at the time the present Hon. Minister of Education took over the subject of education. And in 1965 we had towards the end of that year a boiling over of the situation at Peradeniya in the form of a strike which was also paralleled by a similar strike in Colombo.

Now I want to stress this matter to the Hon. Minister. We have disagreed with him politically in regard to a large number of matters. He belongs to a party whose politics we oppose—to put it very mildly, we detest—but this is not a matter of a political difference between the Hon. Minister and ourselves. We criticized them in 1965 for what we considered to be an act of political victimization carried out against the teachers. But apart from certain actions he engaged in after conversations which he had with certain individuals in the course of the recent troubles, basically I am prepared to admit that the Hon. Minister was genuinely interested in trying to find a solution. He made mistakes, but in this matter while he made mistakes, other than the kind of action he indulged in in a sense of desperation when the problem assumed proportions that he himself could not tolerate, apart from certain actions like that, basically I do not think the Hon. Minister acted in a malevolent way or in any malicious way. That is not an accusation I am making against him.

The Hon. Minister quite correctly refused to yield to the pressures of those who wanted him to limit the numbers that were being admitted to the higher educational institutions and for that purpose he started this institution on the racecourse at the Turf Club premises. But while that was a solution of an immediate problem, I can use that to illustrate what is my central thesis, namely, that each *ad hoc* solution that you adopt itself generates a set of new problems, and unless you are ready to deal with them immediately and take the necessary steps before

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය

matters become worse, you then get the kind of explosive situation which has resulted in the present unrest.

Now the Hon. Minister was quite correct, and we on this side of the House applauded him, when he refused to yield to those who wanted to limit the numbers that were admitted to the higher educational institutions and said, "I will open the racecourse to create a university", and started an establishment there to provide that opportunity. But that itself necessitated that certain other steps should be taken. There was therefore a complex of problems which were posed which demanded solutions.

The problem arose principally from the question of how to find accommodation and how to find the necessary teaching facilities for the large numbers that were coming and knocking at the doors of the higher educational institutions demanding that they be given the opportunity of obtaining at least a degree. That was the basic question—a situation created by the expanding population of our Island.

Now, in addressing his mind to that, he was also faced with a number of other problems—the inadequacy of the existing administrative set up, the existing structure of the university. He was also faced with the necessity, which was a problem that had been growing up for some time, a matter on which many, many experts have given their views, namely, that of considering higher education in the context of the needs of a developing country. There was a strong pressure to get away from the bias in regard to the humanities, to encourage technology and science, and that pressure which had its roots in the needs of a developing society was also brought to bear on the Hon. Minister.

There was then the financial question. There is a large percentage of the annual estimates devoted to the cause of education, and of that percentage about 3.9 per cent is being

කල් තැබීම :

taken out for the purpose of higher education, and with the increasing amount that we budget for education every year, that percentage also kept on increasing; so you had a larger proportion of money being invested in higher education. There was the question from the point of view of the country of assessing what is the result that we are going to get out of this. It is not merely a question of the individual, for we are not here necessarily or primarily to educate and train persons for the purpose of occupying some platonic cultural vacuum, but for the purpose of fitting them into society.

The cultural needs and aspirations of the individual, once you have basically satisfied the national needs, are something that could be provided for through the organization of extension classes, evening classes, courses and the like; but primarily the needs of the nation have to be attended to.

There was also the question of public accountability at this level, at the level of this honourable House.

This was the complex of problems that the Minister was called upon to solve. I do not say that they did not exist earlier. Some of them have been handed down from earlier times, but they became acute, they developed into an explosive situation in the context of an expanding demand for higher education on the part of our people. That is why it became incumbent upon the Minister and his Government to seek an early solution to these problems.

Side by side with this developing situation in regard to the University of Ceylon, we had also the problems pinpointed by the D. C. R. Gunawardena Committee in regard to Vidyodaya and Vidyalandkara universities. I do not necessarily accept all the conclusions or the recommendations of that committee, but they certainly revealed a state of things which required correction.

What was the Hon. Minister's solution? The Higher Education Act No. 22 of 1966. I say that he did it in

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය

all honesty. With a very noble purpose he brought the Act because he thought it would be the legal instrument through which he could attempt a solution. But that Act was bad and it remains a bad piece of legislation, and every single step that has been taken, administrative and otherwise, in the course of the implementation of its provisions, has only got the Minister and those who are entrusted by him with the task of managing higher education, the National Council of Higher Education and such bodies, into a morass out of which they cannot find their way today. That is the situation that has arisen.

I am not blaming the Hon. Minister for the Act. He acted on the advice of various persons. But before I proceed further there is one sad fact that has to be mentioned—that education and primarily higher education in this country has got into difficulties on account of a number of vested interests.

There is, first of all, the political vested interest. That is not a question of Government or Opposition. It is a question of political vested interests that sometimes arise in regard to this matter from the point of view of undue political interference, and out of that develop other possibilities, maybe from the point of view of the individual Member's electoral needs or the needs of persons in very high places to get preferment for persons connected with them. Out of that there has developed a very dirty kind of political vested interest.

There is also the question of financial vested interests. There are a number of contractors and others who are interested in buildings, and in the supply of equipment and the like to, universities. They are the financial sharks waiting to see that somebody amenable to them gets into an important position for the purpose of satisfying their needs.

Apart from these two, there is the academic vested interest. I am not for a moment criticizing all the dons

කල තැබීම :

[බර්නාඩ් සොයිසා මහ.]

or the teachers of these universities. I have the greatest respect and regard for the teaching staff of these universities, although I may disagree with some individuals on various matters. But it is not very far from human nature for even a don, however cultured a person he may be, to look into the whole question of the administrative structure of higher education from the point of view of what kind of golden road is open to him for advancement from assistant lecturer to lecturer, reader, professor, dean and vice-chancellor. That is not unnatural but it can be an impediment where that kind of interest begins to play an important part.

There is another vested interest which has grown up recently, namely, the vested interest of the upper crust of the bureaucracy of the Education Department. I am not for a moment criticizing individuals. But it is a fact that one person who was in the upper echelons of the educational bureaucratic structure went as secretary at Peradeniya; another who was an education officer went as secretary at Vidyalkankara; another went as secretary at Vidyodaya, and the last as the secretary in Colombo. They are very good persons. There is no doubt that in their time they did a very good job in the administration. But when you get this kind of situation it is not wrong to infer that there is a new vested interest that has been created, and that is of the upper crust of the bureaucracy in the Education Department, seeking new places in the structure of higher education in which event any inference of this nature would not be wrong. It was in the midst of this that the Hon. Minister brought this Act which has been the source of all these troubles.

In regard to the present problem, it is true that Colombo has expanded to a point at which the question of administering it from the heights of Peradeniya becomes an impossibility, and creates a number of difficulties. I do not think I should take up the

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය

time of the House in going into all that. But the Hon. Minister took a certain step, or he contemplated taking a step, as far back as May. The step was to create another university in Colombo to break the existing structure into two. What did he do? He thought of creating a university of Colombo. Immediately there was resistance to it and the resistance was made known to the Hon. Minister as far back as July this year. There were a number of interviews which he had with various bodies. The students met him more than once and discussed the matter. As a result of these interviews the Hon. Minister proposed a new formula.

I want to say this : every single formula that was announced by the Hon. Minister or somebody in authority, without necessarily examining the implications of that formula, created a new set of interests round that formula, and created a new set of problems which he found it difficult to solve.

He first announced the division into two. Then he said, "I will allow all those who had joined the University before 1967 to sit for the University of Ceylon's examination and get that degree." Now that was not satisfactory. As a result of that the students went on strike. The strike commenced on the 19th of October.

Meanwhile, it is necessary to mention the fact that this whole question was considered by the senate, the unified senate before it broke up into two. They solemnly passed the resolution that if there was to be a division into these two universities, one should be the University of Ceylon, Colombo, and the other, University of Ceylon, Peradeniya. That was the resolution of the senate before the division took place.

But the Hon. Minister was not guided by that. Faced with the strike the Hon. Minister began negotiations. As for those negotiations I

කළ නිමි:

must blame the Hon. Minister. He negotiated with certain individuals whom he sent for, or with those who came to see him. Some of them represented none but themselves. Some of them represented these various vested interests I have just described. He thought of a new solution. By engaging in this kind of negotiations he robbed himself of the opportunity of negotiating with a truly representative body in regard to the entire student population. He created divisions among them. I do not say he did it deliberately. I am not for a moment saying that he did it deliberately, but he encouraged sectional interests among them. The result was that he robbed himself of the opportunity of having a unified body with whom he could negotiate. He emerged with a new formula. The formula was to go back to the *status quo*. That satisfied a section of the arts students, but they demanded a legal guarantee.

Before he made this announcement, he had already shown some earnest of a desire to solve this problem by withdrawing a regulation that was being debated here conferring upon the Peradeniya establishment the status of the University of Ceylon, Peradeniya. That regulation was withdrawn, and that was taken as an earnest of his good intentions to solve this problem. But the arts students said that they had been given various undertakings from time to time by those in authority and it was therefore necessary to see this in legislative form. What did the Hon. Minister do? He was unable to satisfy them on that matter.

Meanwhile, once he had announced the reconstitution of the University, the Medical Faculty, the science students, had their problems. The Hon. Minister is committed in this country to two teaching medical institutions. Of these I do not want to discuss the question of which is better than the other, of which is the true heir to all the traditions of the old Ceylon Medical College. Undoubtedly, the Ceylon Medical

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය

College was in Colombo, and once you had divided this university into two it was thought that each of these teaching institutions would develop on independent lines, with independent functions, with some degree of autonomy devolving upon each in regard to the courses of study and the like. The proposal for re-unification cut across all that.

Now, the melancholy history of what took place after that is known. The Hon. Minister thought he had Cabinet sanction for some particular announcement he made, but it was later discovered that while certain Ministers may have agreed with him there was no such decision.

The Hon. Minister stepped in to solve the problem. He had before him one of two solutions: either the reconstitution of the University of Ceylon with two campuses, or the divisions, with the grant of the name "University of Ceylon, Peradeniya" to one and "University of Ceylon, Colombo" to the other.

But at a discussion which was held with some of the dons and student representatives, while he had given the medical students the hope that both these institutions would have equality of status, when he was faced with the two vice-chancellors and the Chairman of the National Council of Higher Education, apparently there were sufficient arguments used—my own belief is that those arguments were not based upon facts—to convince him that those were not feasible solutions, and he was asked to adopt a third position, namely, that of giving the Colombo institution the status of a university of Ceylon, while the name "University of Ceylon" was reserved for the institution at Peradeniya.

You were once again placed in another difficulty. The moment you announced that position you created another difficulty for the medical students and the science students. The arts students had their difficulties and they saw him, and they were told, "You will be provided with

කල් තැබීම :

[බර්නාඩ් සොයිසා මය.]

the same lecturers as before and those who are sitting for the next examination will be given degrees of the University of Ceylon. You will get the same teaching facilities. The lecturers will come down to teach you."

While that was done the medical students and the science students had their problems unsolved.

Every single announcement creates a new set of interests round it. The students at Peradeniya, and by and large the lecturers and the teaching staff at Peradeniya, had never objected to the name "Peradeniya" being added to the University of Ceylon. In fact, in all documents it has been so ; every one of these institutions so far has been a university of Ceylon. If you look at the Act in regard to the pirivena universities, the name is the Vidyalkankara University of Ceylon and the Vidyodaya University of Ceylon. And the University of Ceylon, Peradeniya, has been using the name "University of Ceylon, Peradeniya," without let or hindrance or any objection. The senate had decided upon that name. But once you go and announce that that is going to be the University of Ceylon par excellence and the other will be the University of Ceylon, Colombo, you then create a new vested interest in Peradeniya round the new status that has been conferred upon it and you get objections thereafter—it is natural that there should be objections thereafter—to the name Peradeniya being added.

Now, some of these persons have been asking : "What is in a name ?" Let there be no misunderstanding. This is not merely a question of a name but a complex of other problems that go with the name. If you have a name which confers one status upon one university and another status upon another university, in the matter of the students seeking admission you will tend to get students of an inferior quality into one. In the recruitment of staff you

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය

will tend to get the best qualified persons into the institution which is of a higher status. It is all very well to say, "Let them develop, and once they develop they can take their own stand among the universities of the world as institutions that command respect." But you cripple them from the start when you give them in the eyes of the world and the public of Ceylon a different status by virtue of a name.

That is the essence of the question, but beyond that you get the administrative difficulties. The Prime Minister realizes it. When you satisfy the arts students by one solution, that creates complications which disappoint the science students. If you try to satisfy the science students and the medical students with one solution you create a disappointment in the minds of the arts students.

Now, there was one solution that was open to the Prime Minister at the time he made this communique. Instead of being so quick to issue that communique, if he had taken time to consult the various bodies concerned, as he said he would do—and I know he intended to do that ; I believe he intended to do that—if he had called them up and consulted them, worked out a common formula, thrashed out the problems each one had and shown them how each one impinges on the other one's problems, if he had summoned a round-table conference of the various parties, they would have come gladly. They would have come with confidence in his capacity to solve the problem. But I say this—I am not imputing motives for one moment to anybody—he made a mistake when he merely summoned three persons, namely, the two vice-chancellors and the Chairman of the National Council of Higher Education. And I believe that on the basis of a discussion there, somehow he was convinced that the name University of Ceylon has to be the property of the institution at Peradeniya, and he issued a communique.

කල් නැත:

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

How much longer will you take?

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Not more than five or six minutes.

What is the way out of this? You have a problem at Vidyalkankara. There is a strike going on. The Minister closed the institution down and then re-opened it, and now there is a strike going on. I say that the administration at Vidyalkankara has completely broken down. There is a genuine protest on the part of the persons who are protesting that they cannot receive higher education in an atmosphere that breeds corruption. That fact must be faced by this honourable House. This is the second time I am making that charge. I will give you one instance. I do not want to go on with more facts: for one thing I have no time; for another it involves personalities and I have no desire to make accusations against persons unless they are given the proper opportunity to defend themselves. But I will give one instance and one matter from which you can infer what the position is. For ten years you have passed monies amounting to several lakhs at that university in its budget for the purpose of research. What research has been done? Nothing. All that they have to show by way of results in research is a Sinhala translation of a book published by the University of Ceylon at Peradeniya. That is all the research that has been done. I can go into all the forms of nepotism that has been practised there, the maladministration that has taken place, which has not been corrected by your new set-up at all. You cannot function under this set-up with your Higher Education Act and the regulations made thereunder.

It is one sorry mess at Vidyalkankara today. You have a set of

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය

rules in that place in terms of which it is almost an offence, for which you can be fined Rs. 50, if you drop a cigarette butt on the ground. Students have been told that they cannot practise their religion in the rooms. It is an offence for students to drive a car within a five-mile radius of the campus. I can show you the rules. I can document them. I have got a copy of the rules. No student can bring a car into the premises; no student can drive a car within a five-mile radius of the campus. The vice-chancellor must have his own policemen around the place in order to find out whether students are driving cars or not. This is a most naive and abominable set of rules devised for the students.—[Interruption]. In these rules the students are told that they are subject to these rules and at the same time that they are subject to the laws of the land. If the vice-chancellor had told them so, I suppose the undergraduates would have believed that they are outside the territorial limits of Ceylon and that the laws of Ceylon no longer operated in regard to them. Sir, this is a laughable situation even in regard to the worthwhile things they have tried to do. I say that this whole thing requires recasting.

You have operated your Higher Education Act for one year now. Whoever is to be blamed for it, we have got into a mess. We may fight each other politically. We seek the overthrow of the Government just as, when we were on that side, you sought the overthrow of that Government and accomplished it. That is not the question here. We have no right to meddle with the lives of the next generation that will take over from us, and will have to cure the mess that we have made. It is they who are going to be entrusted with the carrying on of the

කල් තැබීම :

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

affairs of this country, and I think the least that we can do is to provide them with an opportunity of obtaining the higher education which they seek.

I say that we cannot afford the luxury of so many universities. We have not got the teaching staff; we cannot man the faculties. One of the complaints at Vidyalkankara is that there are a number of faculties in which persons have entered for courses of study but in these faculties there is no head, no professor. The head of the department is missing, and you are conferring Honours degrees for courses of study which are incomplete. What is the value of that? You are teaching Business Management here. I have the greatest respect for the Professor of Economics here in Colombo—he is a good economist—but I ask you, in that Economics Department can you teach Business Management? I say that we have not got the necessary staff for manning all these faculties, the multiplicity of faculties for the same subjects in a number of universities.

Therefore, you have to specialize. If you specialize and have one University of Ceylon you will get rid of this headache in regard to the name once and for all. Have one University of Ceylon. That was the recommendation in the Needham Report. Needham recommended a campus at Jaffna, a campus at Colombo, and a campus at Peradeniya, comprising one university. He knew the need for administrative autonomy, not the kind of autonomy on which the Hon. Minister and others disagreed during the Debate on the Higher Education Act. You cannot run a centralized institution like that from one place. Therefore, he suggested a Vice-Chancellor and a Provost. Whether you accept that or not, whether you call them campuses or colleges, it does not matter, but let us specialize at the various places. Have the Vidyalkankara University for a special set of studies, the Vidyodaya University for

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය

another special set of studies, Colombo for something else, and Peradeniya for something else. You can have medical institutions at both these places because they have the staff at both these places that can run them. Let them exist on the most cordial terms instead of imposing these administrative arrangements, pitting one against the other.

Today we are faced with this question, and that as a result of what has been denounced? Who is going to inherit the bursaries that have been given and the old Jeejeebhoy scholarships to the Ceylon Medical College—the bursaries, the scholarships, the endowments and various other things? Are they going to Peradeniya? Under the present set—up they all go to Peradeniya. In terms of your present communique they go to Peradeniya, and Colombo is denied these things. So, you have heartburning and heart-searching on these matters. The M. D. examination cannot be held today because of this clash. Let these medical institutions be on the most fraternal relations. We have to create the conditions and legislate, administer and provide the money for that purpose. I appeal to the Hon. Prime Minister to review this matter. What is necessary is to examine it once again. What I have suggested may be considered; that is, among other things, having one university with different campuses or colleges with a devolution of power to enable them to develop independently, with that degree of independence, though administered through the National Council or one centre like that. That proposal too poses problems that have to be solved.

I say that the operation of the Higher Education Act up to now has created problems such as the growing unrest and complete lack of satisfaction on the part of the dons and the students, and the sense of frustration that is growing up in the minds of the students and the teachers themselves. We have to get away from this position.

කල් තැබීම:

I say that the time has come to appoint a proper committee. Let the Hon. Minister appoint it. Get down a man like Needham from abroad if you can, or somebody like him. Give him the necessary collaborators from here. Have this question reviewed and examined from the point of view of the necessary recommendations. Give them a time limit and say, "Do this before February or March 1968". Then have their recommendations discussed here in the form of a White Paper and proceed to implement them. Let all persons and bodies concerned make representations to that committee.

The time has come to look at this whole question not through the eyes of the bureaucracy of the Education Department though some of them are worthwhile persons, very efficient and very able. It is not enough to look at the problem through our eyes alone—we are politicians with other interests—or through the eyes of the Hon. Minister alone or his National Council. With all the difficulties they have faced, I say they have bungled. You have to admit the fact that they have bungled. Whose responsibility it is I do not know. But appoint an independent committee or commission with the necessary authority given to them to go into this whole question; to examine right down from the question of the structure that has to be proposed to the question of the corruption that is taking place in some of these institutions; to examine the whole gamut of events that have led to the mess we see today. We can then proceed to legislate and thereafter to implement such legislation early next year. That is the plea I make; I make this plea to the Hon. Prime Minister too. By adopting the measures that I have suggested, I trust some solution can be found which will enable these students at least now to resume their studies.

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය

අ. හා. 5.9

වී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

තරු කළානායකතුමනි, කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ සහ විද්‍යාලංකාර විශ්ව විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් පන්ති වර්ජනය කරමින් සිටින අවස්ථාවක ඒ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් විසින් ඉල්ලන ඉල්ලීම් පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන මේ අවස්ථාවේදී ඇත්ත වශයෙන්ම අප දේශපාලන වශයෙන් බෙදී සාකච්ඡා නොකළ යුතුය කියායි, මා කල්පනා කරන්නේ. මේ විශ්ව විද්‍යාල දෙකේම සියලුම ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් දේශපාලන හේද වලින් තොරව එකට එකතු වෙලයි, මේ සටන කර ගෙන යන්නේ. ඒ නිසා මේ රටේ විශ්ව විද්‍යාලවලට දැවත් එවන දෙමව්පියන් වෙනුවෙනුත්, ඒ වගේම රටේ අනාගත වගකීම භාර ගැනීමට සිටින මේ තරුණ පිරිස වෙනුවෙනුත්, අප යුක්තිසහගතවත් සාධාරණවත් කල්පනා කර බැලිය යුතු යයි මා විශ්වාස කරනවා. මා දන්නා හැටියට ගරු ඇමතිතුමාගේ පමණක් නොව මේ රටේ බොහෝ දෙනෙකුගේ දැරුවත් රාශියක් මේ විශ්ව විද්‍යාලවල ඉගෙනීම ලබනවා. ඒ දැවත්ගේ අනාගතය හරියාකාරව අපි නොවිසඳුවොත් රටේ අනාගතය විසඳුණේ නැති තත්ත්වයකට පත් වන බවට අඩමනියක් නැහැ.

දකුණු කොළඹ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (බර්නාඩ් සොයිසා මයා.) ප්‍රකාශ කළා වගේ මේ ප්‍රශ්නය පැන නගින්නට තුඩු දුන් මූලික හේතුව හෙවත් ලගම හේතුව විශ්ව විද්‍යාලයේ නමයි. "ශ්‍රී ලංකා විශ්ව විද්‍යාලය—කොළඹ" හා "ශ්‍රී ලංකා විශ්ව විද්‍යාලය—පේරාදෙණිය" යනුවෙන් එක සමාන නමක් හා එක සමාන තත්ත්වයක් ඒ විශ්ව විද්‍යාල දෙකට ලබා ගැනීමට කොළඹ ශිෂ්‍යයන් මහත්සි ගනිද්දී, ඒ සටන එතැනින් නොනැවතී විද්‍යාලංකාර විශ්ව විද්‍යාලයත්, සමහරවිට හෙට අනිද්දා වන විට විද්‍යොදය විශ්ව විද්‍යාලයත්, සමාන තත්ත්වයක් ලබා ගැනීමට පෙළඹෙන බවට සැකයක් නැති බව අපට පෙනී යනවා. අපි මීට පෙරත් මේ

කල් තැබීම :

[වි. ඩී. එම්. හේරත් මයා.]
සභාවේදී ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා, අපි අදත් ප්‍රකාශ කරනවා, උපාධි අපේක්ෂකයන් ගේ මේ සටන සාධාරණයි කියා.

අපේ රටේ කොයි දේ කරන්නට ගියත් පන්ති හේදයක් තිබෙනවා. විශ්ව විද්‍යාලයේ උපාධි අපේක්ෂකයන් තුළ භයක් තිබෙන්නේ ඒකයි. “ශ්‍රී ලංකා විශ්ව විද්‍යාලය—පේරාදෙණිය” හෝ වෙනත් නමක් හෝ තිබුණට කමක් නැහැ. එහෙත් පේරාදෙණියේ විශ්ව විද්‍යාලය මගින් තිකුත් කරනු ලබන සහතික පත්‍ර වලට නැත්නම් ඒ උපාධිවලට විශේෂ සැලකිල්ලක්, වැඩි සැලකිල්ලක්, දක්වන තත්ත්වයක් ඇති වන විට අනික් විශ්ව විද්‍යාලවල උපාධි දෙවෙනි තුන්වෙනි පන්තියේ උපාධි බවට පත් වෙනවා. දැනට මත් ඒ තත්ත්වය උද්ගත වී තිබෙනවා. දැනටත් පේරාදෙණියේ උපාධියකට දක්වන සැලකිල්ල විද්‍යාලංකාර—විද්‍යෝදය විශ්ව විද්‍යාලවල උපාධිවලට දක්වන්නේ නැති බව අපට සාක්ෂිවලින් ඔප්පු කරන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවා. ඒ වගේම ශ්‍රී ලංකා විශ්ව විද්‍යාලය ජාත්‍යන්තර වශයෙන් පිළිගත් විශ්ව විද්‍යාලයක්. ජාත්‍යන්තර වශයෙන් පිළිගැනෙන විශ්ව විද්‍යාලයක උපාධිධාරීන් අනික් රටවල විශ්ව විද්‍යාල මගින් පිළිගන්නවා. ඔවුන් උගතුන් හැටියට, උපාධිධාරීන් හැටියට, අනික් රටවල විශ්ව විද්‍යාලත් පිළිගන්නවා. එහෙත් අනික් විශ්ව විද්‍යාල තුනේ උපාධිධාරීන් ජාත්‍යන්තර වශයෙන් අනික් රටවල පිළිගන්නේ නැහැ. ඇයි? පිළිගත් විශ්ව විද්‍යාලය පේරාදෙණිය පමණක් නිසයි. මේ නිසා “අපි ලබා ගන්න උපාධිවලින් ප්‍රයෝජනයක් නැහැ” කියන භයක් ශිෂ්‍යයන් තුළ ඇති වෙනවා. ඒවා දෙවෙනි තුන්වෙනි පන්තියේ උපාධිය කියන මතයට ඔවුන් වැටෙනවා. විශ්ව විද්‍යාල සියල්ලටම ශිෂ්‍යයන් තෝරා ගනු ලබන්නේ රජය මගින් පවත්වන එකම විභාගයකින් බව, එකම ලකුණු ක්‍රමයක් අනුව බව, අපි හොඳටම දන්නවා. එසේ නම් එක් එක් විශ්ව විද්‍යාලයේ උපාධිවලට වෙනස් අන්දමේ සැලකිල්ලක් දැක්වීම අසාධාරණයි. එයින් සිදු වෙන්නේ නොතිබුණු පන්තියක් අලුතෙන් ඇති වීමයි. එසේ නොයෙක් පන්ති

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය තිබෙනවා. ඒවා මදිවාට තවත් පන්තියක්, තවත් රදල කුලයක්, තවත් බමුණු කුලයක් හදන්ටයි, මේ විශ්ව විද්‍යාල හතර හතර විධියකට පැවැත්වීමට යමෙකු අදහස් කරනවා නම්—මා කාටත් චෝදනා කරන්නේ නැහැ, එහෙම අදහස් කරනවා කියා; යමෙකු එහෙම අදහස් කරනවා නම්—ඔහු අදහස් කරන්නේ.

ඒ නිසා ශ්‍රී ලංකා විශ්ව විද්‍යාලය යනු වෙන් එකම විශ්ව විද්‍යාලයක් පිහිටුවන ලෙස අපි විශේෂයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. අධ්‍යාපන ඇමති වශයෙන් කලුගල්ල මහත්මයා සිටිද්දී අධ්‍යාපන කමිටුවේ සාමාජිකයකු හැටියට මම මේ යෝජනාව කළ බව මට මතකයි. දකුණු කොළඹ ගරා මන්ත්‍රීතුමා (බර්නාඩ් සොයිසා මයා.) කිව්ව වගේ, එකම විශ්ව විද්‍යාලයක් තබාගෙන එහි ශාඛා වශයෙන් හෝ විශ්ව විද්‍යාල හුම් වශයෙන් එය ඕනෑ තරමක් පළල් කරන්නට ඉඩකඩ ඇති කළ යුතුයි කියා අපිත් ඒ කාලයේ යෝජනා කළා. එහෙත්, අවස්ථාවක් නොතිබුණු නිසා එය ක්‍රියාත්මක වුණේ නැහැ. මේ අවස්ථාවේදී අප ගරා අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ, මේ විශ්ව විද්‍යාල හතරම එකම තත්ත්වයේ උපාධි ලබා දෙන විද්‍යා පීඨයන් බවට පත් කරන ලෙසයි. එසේ නොකළොත් උපාධිධාරීන් අතර පන්ති හේදයක් ඇති වීමෙන් රටේ මෙතෙක් නොතිබුණු අලුත් පන්තියක්—අලුත් බමුණු කුලයක්—අනාගතයේදී බිහි වෙනවා. එම නිසා, ගරා අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා මෙතෙක් නොතිබුණු පන්ති හේදයක් ඇති කිරීමේ පාපය අත් කර නොගෙන පන්ති හේදය නැති කිරීමේ ප්‍රශංසාව ලබා ගැනීමට උත්සාහ කරන ලෙස එතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

මා හිතන හැටියට, විශ්ව විද්‍යාලයවල වැඩ වර්ජනයට ඉතා කිට්ටුම හේතුව වී තිබෙන්නේ මෙයයි. විද්‍යාලංකාර විශ්ව විද්‍යාලයේ උපාධි අපේක්ෂකයින් ඊට වඩා වැදගත් කරුණු කීපයක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. යම් විශ්ව විද්‍යාලයක වැරදි තිබෙනවා නම්, දූෂණ තිබෙනවා නම්, මුදල් නාස්ති සිදු වෙනවා නම්, අල්ලස් දූෂණ ඇති වෙනවා නම් ඒවා කොයි කාලයේ කවුරුත් විසින් කළත්

කල් තැබීම :

ඒවා අනුමත කරන්නට අප සූදානම් නැහැ. විද්‍යාලංකාර විශ්ව විද්‍යාලයේ තිබෙන වංචනික ක්‍රියා, හිතුවක්කාර වැඩ, අදක්ෂ පාලනය යන මේවා ගැන සොයා බැලීමට අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමා මාර්ගයෙන් වහාම කොමිෂියක් පත් කරන ලෙස එහි ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ ශිෂ්‍යයින්ගේ වර්ජනයට තුඩු දුන් හේතු අතර එය මුල් තැනක් ගන්නවා. ගරු අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමා විශ්ව විද්‍යාලයේ කුල පති නිසා ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ ශිෂ්‍යයින් ඉල්ලා සිටින පරිදි, එවැනි කොමිෂියක් පත් කළ යුත්තේ එතුමා මාර්ගයෙනුයි. තම ඉල්ලීම් සාධාරණ බව සනාථ කිරීමට මේ ශිෂ්‍යයින් ඔබ්බට් ජනරාල්ගේ වාර්තාවෙන් කරුණු ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒවා දීර්ඝ වශයෙන් ඉදිරිපත් කරන්නට කාල වේලාව නැති නිසා මම එයින් කරුණු දෙක තුනක් පමණක් තමුත්තාත්සේට පෙන්වා දෙන්නම්.

විද්‍යාලංකාර විශ්ව විද්‍යාලයයේ එක් ගොඩනැගිල්ලක් සඳහා රු. 1,81,720 ක මුදලක් ලබාගෙන තිබෙනවා. එහෙත්, එක්තරා කෙනෙකුගේ නමක් යොදා, ඔහුට “පී. පිණිස කරවන ලදී” යනුවෙන් එම ගොඩනැගිල්ල ඉදිරිපිට ලියා තිබෙනවා.

ගරු ඊරියගොල්ල
 (கௌரவ ஈரியகொல்ல)
 (The Hon. Iriyagolle)
 කොයි කාලයේද ?

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.
 (திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்)
 (Mr. T. B. M. Herath)

මේ කාරණය එළි වී තිබෙන්නේ නම් ඊයේ පෙරෙයිදායි. 1966 ඔක්ටෝ ජනරාල් වාර්තාවෙනුයි මෙය අනාවරණය වී තිබෙන්නේ. කොයි කාලයේදී කෙරුණත් වරද වරදක් හැරියට පිළිගන්නට අප ලැස්ති බව මා කථාව පටන් ගන්න විටම කිව්වා.

එපමණක් නොවෙයි. පැලියගොඩ ලීදක් කැපීමට රු. 17,000 ක් වැය වී තිබෙන බවත්, දළගම ලිං දෙකක් කැපීම සඳහා එකකට රු. 34,198.20 බැගින් රු. 63,396.40 ක් වැය වී තිබෙන බවත් මෙම ඔක්ටෝ ජනරාල් වාර්තාවෙහි සඳහන් වෙන

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය වා. මේවා මහජන මුදල් තේද ? මහජන මුදල් නාස්ති වී තිබෙන අන්දම පරීක්ෂා කරන ලෙස මේ උපාධි අපේක්ෂකයින් හෙවත් අපේ අනාගත පරම්පරාව අප ගෙන් ඉල්ලා සිටින විට එය ඉටු නොකර තොත් අප ඊට වරදකරුවන් නොවෙයිද ? මෙයින් කාට පහර වැදුණත් මහජන මුදල් මේ විධියට නාස්ති කිරීම වරදක් බව අප පිළිගත යුතුයි. මෙම ලිං කැපීම සඳහා ටෙන්ඩර් පවා කැඳවා නැති බව ඔබ්බට් ජනරාල් වාර්තාවෙන් පෙන්වා දී තිබෙනවා. ඊළඟට, ජලයෙන් යට වන එක්තරා වගුරු බිමක් විශ්ව විද්‍යාලයට අත්පත් කර ගැනීම සඳහා රු. 1,16,364 ක් වියදම් කර තිබෙනවා. මේ විධියේ කරුණු තවත් රාශියක් පෙන්වා දී තිබෙන නමුත් අද දක්වා කිසිවකු මේ ගැන සොයා බලා නැහැ; මේවාට වගකිව යුත්තන්ගෙන් අද දක්වා කිසිවකු මේ ගැන ප්‍රශ්න කර නැහැ. විශ්ව විද්‍යාලයට නිදහස නීතිය යුත්තේ එහි කට යුතු “විශ්ව” නම් පමණයි. එහි කටයුතු දූෂිත නම් මේ විධියේ සීමා රහිත නිදහසක් ඒවාට දෙන්නට අප සූදානම් විය යුතු නැහැ.

තවත් වැදගත් කරුණක් පෙන්විය යුතුයි, මේ අවස්ථාවේදී. විද්‍යාලංකාරයේ ආදි ශිෂ්‍ය සංගමය ගොඩනැගිලි සඳහා රුපියල් ලක්ෂයක් ලබාගෙන තිබෙනවා. එයින් වැඩි කොටසක් ලබාගෙන තිබෙන්නේ, එහි දූතටත් සිටින එවකටත් සිටි පාලකයින් විසින්මයි. එම නිසා අප දෙගොල්ලටම මෙයින් බේරෙන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. එදා වරදක් කළ අය අදත් ඒ වරදම කරමින් සිටිනවා. ගරු අධ්‍යාපන ඇමති තුමා ඊයේ පෙරෙයිදා ගෙනා පණතින් මේ පිළිබඳව කිසිවක් කෙරිලා නැහැ. එයින්ම වැඩක් කෙරී නැති නම් තවත් පනතක් හෝ ගෙනැවිත් මෙය හරියාකාර ඉටු කරන ලෙසයි, මා කියන්නේ. අපේ අනාගත පරම්පරාව හැදෙන්නේ මේ රටේ විශ්ව විද්‍යාලවලින් නමයි. අපේ උපාධි අපේක්ෂකයන් ජන ලිමයින්ට මේවා තේරෙනවා නම් මෙවැනි ගරු සභාවක සිටින මන්ත්‍රීවරුන්ටත් ඇමතිවරුන්ටත් අගමැතිවරුන්ටත් මේවා පිළිබඳව මෙතරම් හඬගා කියන්නට වුවමනාද ? මේ අන්දමේ ප්‍රශ්නයක් එම උපාධි අපේක්ෂකයන් අපෙන් ඇසූ විට අපට ඒ ඉදිරියෙහි දණ ගසන්නට සිදු

කල් තැබීම :

[වී. බී. එම්. හේරත් මයා.]

වෙනවා නේද? මෙවැනි කරුණු තවත් රාශියක් තිබෙනවා. ඒවා සියල්ල කියන්නට දැන් වේලාවක් ඇත්තේ නැහැ.

විශ්ව විද්‍යාලය ඇතුළේ කොමිටියක් පත් කළා. ඒ කොමිටිය මගින් අනාවරණය කර ගත් කරුණු රාශියක් තිබෙනවා. විශ්ව විද්‍යාලය ඇතුළේ සිදුවුණු දූෂණ පිළිබඳව සොයාගත් කරුණු රාශියක් ඒ අනුව ඉදිරිපත් වෙනවා. විද්‍යාලංකාරයේ පමණණක් නොවෙයි, ඔවුනි දූෂණ තිබෙන්නේ. විදේශාදය විශ්ව විද්‍යාලය පිළිබඳවත් මම මේ සභාවේ කරුණු සඳහන් කර තිබෙනවා. එහි කෝටි සභාවේ හිටපු සාමාජිකයකු වශයෙන් නොයෙකුත් කරුණු සඳහන් කර තිබෙනවා, උසස් අධ්‍යාපන පනත පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන විට. මේ ස්ථාන දූෂණවලින් පිරී පවතිනවා. විද්‍යාලංකාර විශ්ව විද්‍යාලයේ පමණක් නොවෙයි, විශ්ව විද්‍යාල සියල්ලෙහිම සිටින උදවිය ඔවුන්ට දී තිබෙන නිදහස අයුක්ති සහගත අන්දමට පාවිච්චි කොට එම විශ්ව නිදහසින් අයුතු අන්දමේ ප්‍රයෝජන ලබා ගෙන තිබෙනවා. නොයෙකුත් අන්දමේ දූෂණ කටයුතුවලින් භොරකම්වලින් මහජන මුදල් කාබාසිනියා කර දමා තිබෙනවා. එවැනි පුද්ගලයන් සිටිනවා නම් ඔවුන්ට නිසි දඬුවම් ලබා දීමට පක්ෂ හේදයෙන් තොරව එකිනරව අප හැමදෙනාම ඉදිරිපත් විය යුතුයි. මා මෙම කරුණු සාමාන්‍ය දේ හැටියට සලකන්නේ නැහැ.

උපාධිධාරීන්ට රැකිරක්ෂා සැපයීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නය ගැන එම ශිෂ්‍යයන් කියනවා. එම කාරණය නිසා තමයි, මේ පිළිබඳ තත්ත්වය තවදුරටත් උග්‍ර වී තිබෙන්නේ. දැන් උපාධිධාරීන්ට රක්ෂා ඇත්තේ නැහැ. එසේ හෙයින් ඔවුන් අතර එක්තරා තරඟයක් පවතිනවා. එක විශ්ව විද්‍යාලය කීත් ලැබෙන සහතිකයට වැඩි සැලකිල්ලක් ලැබෙනවා නම්, ඒ කියන්නේ පේරාදෙණියේ විශ්ව විද්‍යාලයෙන් ලත් සහතිකය පළමුවන පන්තියේ එකක් වෙතැනම්, අනෙක් විශ්ව විද්‍යාලවලින් ලත් සහතික ඉබේම පැත්තකට තල්ලු වී යනවා. එසේ හෙයින්, ඒ උදවියත් සමාන සහතික ක්‍රමයක් ඉල්ලන්නේ. එම නිසායි, මේ තරඟය තවදුරටත් උග්‍ර වී තිබෙන්නේ.

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය පසුගිය කාලයේ විශ්ව විද්‍යාලයෙන් පිට වුණු හැම දෙනාටම පාහේ විශ්ව විද්‍යාලයෙන් එලියට ආ හැටියේම වාගේ කෙසේ හෝ රක්ෂා සපයනු ලැබුවා. කුමන ක්‍රමයක් හෝ යොදා විශ්ව විද්‍යාලවලින් පිට වන අයට රැකිරක්ෂා සැපයීම ගැන එදා හිටපු අධ්‍යාපන ඇමතිවරුන්ට අප ස්තූති වන්න වන්නට ඕනෑ. හැමදාම ඒක කරන්නට පුළුවන් දෙයකැයි මා සිතන්නේ නැහැ. ඒ උදවිය වැඩි දෙනෙකුට රැකිරක්ෂා සැපයීම කළා. තමුන්නාත්සේලා හැකි තරමින්වත් රැකිරක්ෂා සපයන්නේ නැහැ. කාටවත් රක්ෂා නැති තත්ත්වයක් තමයි, අද පවතින්නේ. රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය නිසා විශ්ව විද්‍යාලවලින් පිට වන උපාධිධාරීන් අතර අද ලොකු කළකිරීමක් ඇති වී තිබෙනවා. උපාධිධාරීන්ට රැකිරක්ෂා සැපයීම සඳහා සුදුසු විධිවිධාන යොදන්නැයි කියන්නේ එම නිසායි. ඔවුන්ට රැකිරක්ෂා සැපයීමට විධිවිධාන යොදන බවට රජය සහතික කළයුතු යැයි ඔවුන් කියනවා. මා කියන්නේ නැහැ, සහතික කරන්නටය කියා. එහෙත් පුළුවන් පමණ මහත්සි ගන්නට ඕනෑ, රැකිරක්ෂා සපයා දෙන්නට. ඔවුන් විශාල වියදමක් දරා ඉගෙනගෙන තිබෙනවා. මා කල්පනා කරන හැටියට, විශ්ව විද්‍යාලවලට තේරී සිටින අය ලඟ තමයි මේ රටේ හොඳම මොළු ටික තිබෙන්නේ. ඉතාම උසස් බුද්ධියක් තිබෙන ඒ උදවියට රක්ෂා සපයන්නට නිසි වැඩ පිළිවෙළවල් යොදන්නට ඕනෑ.

එහෙත් අද උපාධිධාරීන් පැත්තක සිටියදී පන්දම් අල්ලන උදවියට රක්ෂා ලබා ගන්නට හැකි ක්‍රියා මාර්ග තිබෙනවා. ඉන් එකක් තමා, තුණ්ඩු ක්‍රමය. මගේ පළාතේ කෙනෙකුට එක්තරා ඇමතිවරයෙක් ලිපියක් යවා තිබෙනවා, “ ගිහිල්ලා පළාතේ මන්ත්‍රීවරයා හමු වන්න ; එතකොට රක්ෂාව ගන්නා හැටි කියා දෙව් ” යනුවෙන්. මා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරයෙකු නිසා මම දන්නේ නැහැ, ඒ ක්‍රමය. ඇමතිතුමාට යැවූ තුණ්ඩුවකට ඇමතිතුමා ආපසු තුණ්ඩුවක් එවා තිබෙනවා, ඒ රක්ෂාව බලාපොරොත්තු වන තනෑත්තාට. ඒකත් රැගෙන මන්ත්‍රීතුමා හමු වන්නට කියනවා. මා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ කෙනෙකු නිසා මම දන්නේ නැහැ, එම ශාස්ත්‍රය ගැන

කල් තැබීම :

කියන්න. තුණ්ඩු ක්‍රමයට රක්ෂාව ලැබෙනවා නම් එවැනි බුද්ධිමතුන්ට කුමක්ද සිදු වන්නේ? ඔවුන් අධ්‍යයනයට පත් වෙනවා. එම නිසයි, රක්ෂා දෙන හැටියට සහතික වන්නැයි ඔවුන් කියන්නේ. උපාධිධාරීන් මහපාරේ එහාට මෙහාට රස්තියාදු වෙද්දී ඉගෙන නොගත් උදවිය වෙනත් මාර්ගවලින් රක්ෂා ලබා ගන්නවා. අප අහනවා, තමුන් තාත්සේලාට උපාධිධාරීන් ගොවි හමුදාවට බඳවා ගන්න බැරි මන්ද කියා. සාමාන්‍යයෙන් නුගත් කෙනෙකුට වඩා හොඳින් උගත් පුද්ගලයා ඒ කාර්යය කරන්නේ නැද්දැයි බලන්න. බුද්ධිමත් පුද්ගලයාට, නුගත් පුද්ගලයාට වඩා හොඳින් ඒ කටයුත්ත කරන්න පුළුවනි. එමනිසා යම්කිසි ක්‍රමයක් තිබෙනවා නම් ඒ උපාධිධාරීන්ගේ අනාගතය පිළිබඳව, එයින් ඔවුන්ට සැහීමට පත් වෙන්න පුළුවනි. එපමණක් නොවෙයි, ආණ්ඩුව උපාධිධාරීන් හැකි තරම් පත් කර ගෙන බැරි ප්‍රමාණය තමයි මේ ඉතිරිව සිටින්නේ කියන හැඟීමක් ඒ උදවියට ඇති වෙනවා නම්, එයින් වුණත් ඔවුන්ට සැහීමකට පත් වෙන්න පුළුවනි. අවාසනාවකට මෙන් දැන් පවත්නා ක්‍රමය යටතේ නම් ඒ අයට කොයි ලෙසකින්වත් සැහීමකට පත් වෙන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. එමනිසා, දේශපාලන වශයෙන් අප ඉල්ලා සිටින්නේ, මේ රටේ සිටින බුද්ධිමත් කොටස තරහ කර ගන්නේ නැතුව ඒ උදවියගේ අනාගතය පිළිබඳව යම්කිසි වැඩ පිළිවෙලක් ගන්නා ලෙසයි. කෙසේ වුණත් අද ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ දෙස බලන විට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ලෙස ආණ්ඩු කිරීම තව දුරටත් නැවැත්වීමේ අදහසින් ක්‍රියා කරනවාද කියන සැකයක් ඇති වෙනවා. ගරු කථානායකතුමනි, මා කලින් සඳහන් කළ ලෙස, රටේ සිටින බුද්ධිමතුන්, උපාධිධාරීන් පිරිස දැන් අවුරුදු තුන හතරක පමණ කාලයක සිට රක්ෂාවක් නැතිව තිබීම රස්තියාදු වෙනවා. එසේ වුණත් පස්සා දොරින් ඇතැම් අයට රක්ෂා දෙනවා. එමනිසා, ශිෂ්‍යයින්ගේ ඉල්ලීමක් තිබෙනවා රැකිරක්ෂා ගැන සහතිකයක් කරන්නටය කියන. එසේ සහතිකයක් කරන්න බැරි නම් රැකිරක්ෂා ලබා ගැනීමට හැකි ක්‍රමයක් යොදන්න. එවිට ඒ අය ඉන් සැහීමකට පත් වෙවි.

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය

අතික් කාරණය, ඒ අය සඳහන් කරනවා ශිෂ්‍යාධාර ගැන. මේවා ගැන දිගින් දිගට විස්තර කිරීම අවශ්‍යයයි මා කල්පනා කරන්නේ නැහැ. ඒ වාගේම මානුෂික අයිතිවාසිකම් ගැනත් සඳහන් කරනවා. අද මානුෂික අයිතිවාසිකම් පවා නොතකා විනය නීති මාලාවක් පනවා තිබෙනවා. සිග රැටි කැබලේලක්, කඩදාසි කැබලේලක් බිම දැමීමෙන් රුපියල් පණහක් දඩ ගහනවා ය කියන්න මේ රටේ පවතින සාමාන්‍ය නීතියෙන් නම් පුළුවන් කමක් නැහැ. එසේ වුණත් අද එබඳු විනය නීති පනවා තිබෙනවා. එපමණක් නොවෙයි, විද්‍යාල කාර විශ්ව විද්‍යාලයේ පනවා තිබෙන නීතිරීති අනුව සැතපුම් පහක් ඇතුළතදී ආගම ඇදහීමටත් අවසර ගන්න ඕනැ. ගරු කථානායකතුමනි, ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 29 වන වගන්තියේ ඇතුළත් වන්නේ කුමක්ද? එම ව්‍යවස්ථාවන්ට පවා පටහැනිව අද ක්‍රියා කරන බව පෙනී යනවා. අද, විද්‍යාලකාර විශ්ව විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍යයින්ට තම ආගම අදහන්න විද්‍යාලයෙන් අවසර ගන්න වන තත්ත්වයේ විනය නීති පනවා තිබෙනවා. මෙය පුද්ගල වැඩක් නොවෙද? මේ වාගේ අමානුෂික විනය නීති පනවනවා නම් ඒ විනය නීති මගින් අපේ දරුවන් වහලුන් බවට පත් කරන්න උත්සාහ කරනවා නම් මේ රටේ ජනතාවගේ ධනය, ලක්ෂ ගණනින් කෝටි ගණනින් එවැනි ආයතනවලට විශදම් කරනවා දකින්න මේ ගරු සභාවේ මන්ත්‍රී වරුන් වන අප කිසිසේත් සුදානම් නැති බවයි මා මතක් කරන්නේ. අපේ දරුවන්ගේ නිදහස, අපේ දරුවන්ගේ ආත්ම ගරුත්වය රැකගෙන මනුෂ්‍යයින් වශයෙන් හැදීමට රුකුලක් ලැබෙන අන්දමට මේ මුදල් වැය කරන්න ඕනැ. එසේ නැතුව කාගෙවත් වහලුන් හැටියට අපේ දරුවන් හැඩ ගස්වන්න මේ මුදල් කිසිසේත් වැය කරන්න වුවමනාවක් නැහැ. පංක්ති හේදයක් නැතුව, උස්පහන් හේදයක් නැතුව, දුප්පත් පොහොසත් හේදයක් නැතුව ඇමතිවරයාගේ දරුවාටත් සාමාන්‍ය මිනිසාගේ දරුවාටත් නිදහසේ අධ්‍යාපනය ලැබිය යුතු ආයතනයක් තමයි, විශ්ව විද්‍යාලය. එවැනි ආයතනයක මානුෂික නිදහසට අවහිර වන සේ නීතිරීති පනවා ක්‍රියා කරනවා නම්, ශිෂ්‍යයින් වහලුන් බවට පත් කරන්න උත්සාහ දරනවා

කල් තැබීම :

[වි. බී. එම්. හේරත් මයා.]

නම් එම වහල්භාවය නැතිකළ යුතු බවයි අප කියා සිටින්නේ.

ගරු කථානායකතුමනි, ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා—අපේ යටියන්තොට මන්ත්‍රීතුමා—මුදල් ඇමතිතුමා වශයෙන් ක්‍රියා කරන කාලයේදී, එතුමා සකස් කළා දුප් පත් ශිෂ්‍යයින්ට තමන්ගේ ඉගෙනීමේ කටයුතු කර ගෙන යන්න බැංකුවෙන් මුදල් ණයට ලබා ගැනීමේ ක්‍රමයක්. රක්ෂා වක් කළායින් පසුව එම මුදල කොටස් වශයෙන් ආපසු ගෙවීමේ වැඩ පිළිවෙලකුයි එතුමා සකස් කළේ. මෙම වැඩ පිළිවෙල නිසා ගමන් එන, දුප්පත් පැල්පතන් එන දරුවාට පවා විශාල සෙනක් සැලසුණා. නමුත් මේ රජය එම වැඩ පිළිවෙල නවතා දැමුවා. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් තමුන් තාත්සේ දන්නවා ඇති, මෙයට අවුරුද්දකට පමණ පෙර පේරාදෙණියේ විශ්ව විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍යයෙක් මුදල් නැතිකම නිසා දිව්‍යසා ගත් බව. ඒ අන්දමට දුප්පත් උදවියගෙ දරුවන්ට සහනයක් සැලසීම පිණිස මහජන බැංකුවෙන් මුදල් ණයට දීමේ ක්‍රමයක් සකස් කළ නමුත් මේ රජය එම වැඩ පිළිවෙල සම්පූර්ණයෙන්ම අත්හැර දමා තිබෙනවා. එම වැඩ පිළිවෙලට බාධා කිරීම ගැන, නවත්වා දැමීම ගැන මා මෙම ආණ්ඩුවට චෝදනා කරනවා. රක්ෂාවක් කළාට පසුව කොටස් වශයෙන් ආපසු ගෙවීමේ ක්‍රමය යටතේ දුප්පත් ශිෂ්‍යයකුට ණය මුදලක් දෙන්න මහජන බැංකුවට බැරි මන්ද? එසේ වුණත් ගෙවල් හඳුන්න රුපියල් ලක්ෂ ගණනින්, කෝටි ගණනින් ණය මුදල් දෙන්න පුළුවනි. මාසයකට රුපියල් සියයක්-එකසිය පණහක් දෙන්න සුදානමක් නම් නැහැ. දුප්පතුන් සඳහා සුළු මුදලක් දෙන්න මැලිවීම ගැන මා මේ ආණ්ඩුවට චෝදනා කරනවා. දුප්පත් මහජනතාවට සැලසූ ඒ සහනය තතර කර දැමීමට පියවර ගත්තේ මන්දැයි දැන ගැනීමට සතුටුයි. මෙය කවුරුත් ආරම්භ කළත් කමක් නැහැ. “රතු” පුද්ගලයකු ඇරඹුවත් එය හොඳ වැඩක් නම් අප ඉදිරියට ගෙන යාමට අකමැති මන්ද? එමනිසා අධ්‍යාපන කටයුතු කර ගෙන යාම පිණිස දුප්පත් දරුවන්ට සලසා දුන් සහනය ඉදිරියටත් සලසා දෙන ලෙස මා මතක් කරනවා.

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය

මෙවැනි තවත් ප්‍රශ්න රාශියක් තිබෙනවා. වේලාව අවසාන වේගෙන යන නිසා මගේ කථාව දීර්ඝ කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. මා අවසාන වශයෙන් ඉල්ලීමක් කරන්නට කැමතියි. විශ්ව විද්‍යාලවල ඉගෙන ගන්නා උපාධි අපේක්ෂක අපේ දරුවන් උපාධිය ලබා ගත්තාට පසුව තමා ලබාගත් උපාධිය ලංකාවේ අනිකුත් විශ්ව විද්‍යාලවල උපාධි හා සම තත්ත්වයක් දරනවාය, තමන් ලැබූ උපාධිය ලෝකයේ අනිකුත් රටවල් විසින් ලංකාවේ අනෙකුත් විශ්ව විද්‍යාලවලින් පිරිනමන උපාධි හා සම තත්ත්වයකින් පිළිගන්නවාය, උපාධිය ලබාගෙන මේ රටේ අනිකුත් අයට වඩා බුද්ධිමතුන් හැටියට විශ්ව විද්‍යාලයෙන් එළියට පැමිණි විට බුද්ධියෙන් කරන රැකිරක්ෂා සඳහා තමන් තෝරා ගනු ලබනවාය, කියන විශ්වාසයක් හා ස්ථිරත්වයක් ඔවුන් තුළ ඇති කරන්නට ඕනැ. එහෙත් අද සිදු වී තිබෙන්නේ කුමක්ද? කොළ පාට කම්සයක් දමා ගෙන ජය්‍යපේක්ෂකයාගේ පස්සෙන් ගොස් තුණ්ඩු කැල්ල ලබා ගත්තාම කොන්දොස් තරකමක් ලැබෙනවා. ගරු ඇමතිතුමාගේ අලුත් පනත අනුව 12 වැනි ශ්‍රේණිය පාස් කර විශ්ව විද්‍යාලයෙන් විෂයයන් හතරක් ද පහක්ද පාස් කර එළියට පැමිණි විට තුණ්ඩුව ලබාගන්නට බැරි වුණොත් ගෙදරටවි ඉන්නට ඕනැ. එය විශාල අපරාධයක්. ගරු ඇමතිතුමා අධ්‍යාපනය වර්ග කරන්නට කල්පනා කරනවා නම් ඒ ඒ අංශවලින් වුවමනා කරන ප්‍රමාණය විශ්ව විද්‍යාලයෙන් පිට කර ගන්නට බලන්න ඕනැ. විද්‍යා ගුරුවරුන් නැතෙයි කියනවා. තැත්නම් පුහුණු කරවන්නේ තැත්තේ ඇයි? ඉංජිනේරුවන් මිදි නම් ඒ අංශය පුළුල් කර රටේ අවශ්‍යතාවයන්ට ප්‍රමාණවත් වන පරිදි ඉංජිනේරුවන් ඇති කර නොගන්නේ ඇයි? කෙසේ වෙතත් උපාධිය ලබාගෙන විශ්ව විද්‍යාලයෙන් පිටවන අයට යම්කිසි ස්ථිරත්වයක් බලාපොරොත්තුවක් ඇතිව පිටවීමට කටයුතු යොදන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

අද කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ හා විද්‍යාලංකාර විශ්ව විද්‍යාලයේ ඇති වී තිබෙන තත්ත්වය ගැන බලමු. එදා ශිෂ්‍යයින්ගෙ නුත් අපෙනුත් ගරු අගමැතිතුමා කළ ඉල්ලීම අනුව වර්ජනය සමථයකට පත් වේය කියා අපි බලාගෙන හිටියා. එහෙත් අද වන

කල් තැබීම :

තුරුත් එය සමථයකට පත් වී නැහැ. ඒ නිසා මේ විශ්ව විද්‍යාලවලට සමතුන් දීමේ ප්‍රශ්නය නිරාකරණය කිරීමටත් දූෂණ සොයා බැලීමටත් සාධාරණ කොමිසමක් පත් කරන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා. ඔය කරුණු දෙක හරියාකාර ඉටු කළොත් ඔය වර්ජනය නතර කර උපාධි අපේක්ෂකයන් නැවත පත්වීමට යනවාට කිසිම අවිශ්වාසයක් නැහැ. එහෙත් කොමිසමක් පත් කරනවා නම් ඊට රටටත්තට කොමිසමක් පත් කරන්න එපා. දැනට පැන නැගී ඇති අවුලින් මේ රටේ අනාගතය බාරගන්නට සිටින උපාධි අපේක්ෂක ඒ පිරිස වැටී සිටින තත්ත්වයෙන් බේරා ගැනීමට ඉදිරි පත් විය යුත්තේ රජයයි. ඒ නිසා ඒ සඳහා ඉදිරිපත් වන්නය කියා රජයෙන් ඉල්ලා සිටිමින් මගේ කථාව අවසාන කරනවා.

අ. හා. 5.32

ශ්‍රී ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

Mr. Speaker, I do not propose to deal with the matters raised by the hon. Member for Walapane (Mr. T. B. M. Herath) during the course of his remarks because I have no doubt that the Hon. Minister in his reply will deal with some of them.

In passing I only wish to remark that it would be more appropriate to discuss appointments and their irregularities once the House is in possession of the C. W. E. Commission report. We shall discuss these matters when we all have the necessary facts available to us.

I am compelled to make a few remarks in view of the fact that I had occasion, on an Adjournment Motion earlier, to intervene in this matter and because the hon. Member for Colombo South (Mr. Bernard Soysa) referred to that intervention in the remarks he made.

Firstly, I would remind hon. Members of the House that some months back the Hon. Minister of Education brought forward a proposal for the establishment of a separate university in Colombo. It was canvassed in this House. He adduced

some very good reasons for having a separate university. The management of the university in Colombo as a campus of the university at Peradeniya, according to the Hon. Minister and the facts put forward by him, became rather difficult, and the situation called for the establishment of a university in Colombo. That was, I believe, accepted by the House without a division. I do not know whether the hon. Member for Colombo South has any doubt about this. I cannot remember.—[Interruption].

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I mentioned that there will be trouble about the name.

ශ්‍රී ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

He may have mentioned that there will be trouble about the name. But I do not think that he, for a moment, contested the desirability of having another university in Colombo.

Well, it may be that on second thoughts we are thinking of other solutions. I do not blame him or anybody else because various views have been put forward and attitudes towards the solution of this problem may have changed, but I want to bring forward this fact that for very good reasons adduced by the Hon. Minister on that occasion, it was decided, practically unanimously, by this House that there shall be another university in Colombo.

Now the whole trouble originally arose over the name. It is after this trouble had arisen and had gone on sometime that I myself interdicted and made a statement. I want to refer to parts of that statement because my subsequent conduct in the light of the statement I made seems to be questioned. What I did say on that occasion was that, when the Hon. Minister himself brought up certain proposals before the Cabinet,

කල් තැබීම :

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින තොසන්සුන් තත්ත්වය

[ගරු ඩබ්ලිව් සේනානායක]

an opinion was expressed that it would be undesirable to change the name of the university at Peradeniya which is known as the University of Ceylon. It has had that name, and it has been known throughout the world by that name. It has turned out graduates as graduates of the University of Ceylon.. Therefore, I said whatever name is given to the Colombo Institution, let us not change the name of the University of Ceylon. Now, I made that quite clear in my statement. I shall read it out :

“However, there was a feeling in the minds of the members of the Cabinet that any alteration, even by implication, of any word or letter in the status of the university that had been established for some time at Peradeniya, would be unsatisfactory,”

That was the statement I made, and in fact I went on to say :

“ without derogating from the status that Peradeniya held, to give a similar status to the university constituted at Colombo.”—[OFFICIAL REPORT, 6th November 1967 ; Vol. 75, cs. 2270 and 2271].

Perhaps what I meant would not have been clear, but to my mind what I said was, let us not change the name of the University at Peradeniya, but let us give the University of Colombo the status of a university of Ceylon. It is perfectly clear. As far as I can see that is what I stated. And the further statement was made that I shall consult—the hon. Member for Colombo South referred to that—the persons interested before a final decision is made.

In fact I can tell the hon. Member for Colombo South that after my statement various student deputations saw me in my office and wanted an elucidation, a clarification of my statement. They wanted to know what I actually meant. I think the hon. Member for Colombo South is also aware of it. I told them what I intended to convey by my statement, namely, that there should be no change at all in regard to Peradeniya but that we would give the status of a university of Ceylon to the Colombo institution.

There were certain other difficulties that I mentioned. For instance, there were some students who entered the University of Ceylon before this naming took place. What they wished was to have the degree of the University of Ceylon even though they were now in the newly named University of Colombo. I said that that adjustment could easily be done. We can give the option to all those who entered the university before the naming to have the degree of the University of Ceylon if they so wished.

Now, Mr. Speaker, after I met the deputations of students there was a discussion with certain other people who were interested in the university question, namely, the Hon. Minister himself, the Chairman of the National Council of Higher Education, and the two vice-chancellors. I had a discussion with them too, and I believe the Hon. Minister of Education will bear me out when I say that the Vice-Chancellor at Peradeniya was opposed to any change in the name of the Peradeniya institution. That was his view. He expressed it at that conference. He said that there may be trouble in Peradeniya if that was done. Hon. Members may say that the University Senate passed a resolution for changing it. It is true. but I am telling you what the Vice-Chancellor at Peradeniya stated at that discussion. After that discussion it was decided that the Peradeniya institution should retain the name it had without any change, and the Colombo institution should be called “University of Ceylon, Colombo”, giving it the status of a university of Ceylon.

There was a deputation that met me after that. Professor Mylvaganam, Dr. Hoover, and some other came along with some students. They took this matter up. They were not satisfied with that decision. As far as I can remember, they were suggesting that one be called “University of Ceylon, Peradeniya, and the other “University of Ceylon, Colombo,” or something to that effect.

කල් තැබීම :

Professor Mylvaganam and I were colleagues at a university once. I told Professor Mylvaganam, "You are a graduate of Cambridge and so am I. We were together. How would you like if the name 'Cambridge' was changed?" I do not think he said anything in reply to that. I asked him whether he did not likewise think that the graduates of Peradeniya would also not like the name of the Peradeniya university, known throughout the world, changed suddenly. I told him that he and I would cease to be graduates of an existent university if the name of the Cambridge University was changed. Similar feelings would arise as regards the graduates of the University of Ceylon if we changed the name in any way and gave it a different name.

I think they argued to the effect that Colombo was really the seat of the university and that Peradeniya had a certain number of faculties. I told them that I had been a member of the University Council for a number of years and I was aware of the fact that Peradeniya was the seat of the university, and that faculties in Colombo were gradually being shifted to Peradeniya. In fact, I remember, there was a delay in shifting the Engineering Faculty. There was a row going on between the then Vice-Chancellor and the Professor of Engineering. The Vice-Chancellor was accusing the Professor of Engineering of causing undue delay in shifting the Engineering Faculty from Colombo to Peradeniya. All those were illustrative of the fact that Peradeniya was acknowledged to be the site that was decided upon. So that, those were the circumstances in which this particular decision was made. I told them, "You may make any decision you like about the name; one can argue till the cows come home that it is wrong. Make any decision, and I will argue against it." It is possible, always possible in a matter such as this, to argue that the particular naming is unsatisfactory.

Then, as regards these funds and various things that the hon. Member for Colombo South (Mr. Bernard

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය

Soysa) referred to, adjustments can be made about financial provision so that the Colombo institution will not suffer.

Therefore, I want hon. Members to realize that it was not with the intention of giving a secondary status to the Colombo institution that this naming in this fashion took place. There would have been criticism, there might have been trouble—I cannot say there would have been—if the name of Peradeniya was changed.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

After your communique there would have been trouble, because you had given them the status of "University of Ceylon." Nobody would like to derogate from that status after it had been created.

දුද්‍රිඩ් සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

I did not give them that status. They had that status. I did not agree to that status being changed. It is a status they had. I felt it was undesirable to change that—not the status, that name. As a matter of fact, to my mind, under this new naming, both institutions have the status of Universities of Ceylon. But I did not want to change the name of Peradeniya. I thought so for very good and strong reasons. That was the whole trouble.

I did also say in that discussion with the professors that a university does not get its reputation and status through a name. I reminded them that each university builds up a reputation of its own for particular branches of study. For instance, I reminded Professor Mylvaganam that when we went to Caombridge—I do not know whether it is the same now—Cambridge was reputed for science and Oxford for arts. I do not know whether the same situation holds now. Each university builds up a reputation for studies in a particular branch; and through the lapse of

කල් තැබීම :

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය

[ගරු ඩබ්ලිව් සේනානායක]

years it may be that Colombo will build up a much higher reputation than Peradeniya. In certain branches of study, Colombo would have an advantage over Peradeniya. The hon. Member for Colombo South must agree that it will have such advantage. In those branches of study, its reputation will be much higher than Peradeniya. But that is to be seen. The matter of reputation, the standing, of a university is determined by its whole body—the professors, the lecturers, the students. It is they who can build up that reputation.

I am glad I got this opportunity of making this statement, because I have not moved from the position I took up when I made the earlier statement.

අ. හා. 5.52

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. பிரின்ஸ் குணசேகர)

(Mr. Prins Gunasekera)

ගරු කළානායකතුමනි, මෙවැනි වැදගත් ප්‍රශ්නයක් සම්බන්ධයෙන් ගරු අගමැතිතුමා කළා කළාට පසුව මට කළා කරන්නට ලැබෙන්නේ හදිසියෙන්. එතුමාගේ කළාවේදී සඳහන් වුණු කරුණු කීපයක් ගැන පිළිතුරු දෙන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙන්නවා. මෙම විවාදයට මූලික වශයෙන් හේතු වුණේ ගරු අගමැතිතුමා පසුගිය හය වැනිදා මෙම ගරු සභාව ඉදිරියේ කළ ප්‍රකාශයයි. අද මෙම විවාදය සඳහා පැය තුනක කාලයක් ලබා ගැනීම සඳහා විරුද්ධ පාර්ශ්වය ඔබතුමා හමු වී කීප වරක්ම සාකච්ඡා කළ බව ඔබතුමා දන්නවා. අපට දෙතුන් වරක් ඔබතුමා හමු වන්නට සිදු වුණේ ඊට දවස් කීපයකට පෙර, එනම් පසුගිය හතර වැනිදා, මෙම ගරු සභාවේදී ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ඔබතුමාගේ අවසරය ඇතිව කළ එක්තරා ප්‍රකාශයක් නිසයි. එවකට සති තුනක් පමණ පැරණි වූ විශ්ව විද්‍යාල අර්බුදය සම්බන්ධයෙන් ඒ විද්‍යාස්ථාන ගැන වග කියන ඇමතිතුමා හැටියට අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා එදා ඔබතුමා හමුවේත්, මන්ත්‍රී මණ්ඩලය හමුවේත් එක්තරා ප්‍රකාශයක් කළා. ඒ ප්‍රකාශය සම්බන්ධයෙන් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමටත්, ඒ

ගැන විවාදයක් පැවැත්වීමටත් අවස්ථා වක් අයදා සිටි නමුත් ඔබතුමා දන්නා පරිදි මේ කැබිනට් මණ්ඩලයේ එක්තරා ගරු ඇමතිවරයකුගේ විරුද්ධත්වයක් නිසා අපට එම අවස්ථාව නොලැබී ගියා. ඉන් පසුව ඔබතුමාගේද මැදහත් වීම ඇතිව මෙම අවස්ථාව ලබා ගැනීමට සාකච්ඡා දෙකක් පැවැත්තුවා. ඒ සාකච්ඡා දෙකෙන් එකක් පැවැත්වුණේ හය වැනිදා ගරු අගමැතිතුමා විසින් කරන ලද ප්‍රකාශයෙන් අනතුරුවයි. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ ප්‍රකාශයට අනතුරුව පසුගිය හය වැනිදා ගරු අගමැතිතුමා මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේදී කළ විනාඩි හතරක ප්‍රකාශය, මිනිත්තු දහ අටක් තිස්සේ ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා විසින් කරන ලද ප්‍රකාශයට භාත්පසින්ම, සියයට සියයක්ම පටහැනියි. එතකොට මන්ත්‍රී මණ්ඩලය හමුවේත්, උසස් අධ්‍යාපන පිළිබඳ වගකිවයුත්තන් හමුවේත් උසස් අධ්‍යාපනය පිළිබඳ සැලකිල්ලක් දක්වන සාමාන්‍ය ජනතාව හමුවේත්, පොදු රටවැසියා හමුවේත් එකිනෙකට කිසි සේත් නොගැළපෙන්නා වූ, භාත්පසින්ම එකිනෙකට විරුද්ධ වන්නා වූ ප්‍රකාශ දෙකක් දැන් තිබෙනවා. ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා විශ්ව විද්‍යාල ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් විනාඩි පහළොවක් විස්සක් තිස්සේ කරුණු සම්පිණ්ඩනය කරමින් අවසානයට කියා සිටියේ මොකක් ද? ඒ සියලුම කරුණු එකිනෙක ගෙනහැර දැක්වීමට කාලය නැති නිසා කරුණු සම්පිණ්ඩනය කර දැක්වුවහොත් එදා ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා පැහැදිලි කළ, පැන නැඟී තිබෙන විශ්ව විද්‍යාල ප්‍රශ්නය සඳහා කැබිනට් මණ්ඩලයේ තීරණය මෙයයි.

කුමක්ද? කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලය පිහිටුවීමට පෙර පැවති තත්ත්වයට නැවත වරක් ආපසු යාමයි. ඒ ප්‍රකාශය කොට පැය 48 ක් ගත වන්නටත් මත්තෙන්, ඒ ප්‍රකාශය කළේ කැබිනට් මණ්ඩලයේ අනුමැතිය හෝ අවසරය හෝ නැතිව බව එම කැබිනට් මණ්ඩලයේම සිටින රාජ්‍ය ඇමතිතුමා මේ ගරු සභාවටත්, රටටත් කියා සිටියා.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

එහෙම කීවා නම් වැරදියි.

කල් තැබීම :

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(*திரு. பிறிள்ஸ் குணசேகர*)

(Mr. Prins Gunasekera)

අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා මගේ කථාවට හරස් කපමින් කියන දේවලට පිළිතුරු දෙන්නට ගියොත් මගේ තර්කය ඒ විධියට—

ගරු ඊරියගොල්ල

(*கௌரவ ஈரியகொல்ல*)

(The Hon. Iriyagolle)

තමුන්නාන්සේට පිළිතුරක් නොවෙයි මා කීවේ. කෙනෙක් එහෙම කීවා නම් වැරදියි.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(*திரு. பிறிள்ஸ் குணசேகர*)

(Mr. Prins Gunasekera)

අවටින් ඇහෙන ශබ්දවලට ඇහුම්කන් දෙන්නට මා කැමැති නැහැ. නොවැම්බර් 4 වැනිදා අධ්‍යාපන අමතිතුමා කළ ප්‍රකාශයෙන් අනතුරුව විරුද්ධ පාර්ශ්වය ඒ සම්බන්ධයෙන් විවාදයක් ඉල්ලා සිටි අවස්ථාවේදී දෙශෝල්ල අතර ඇති වුණු වචන හුවමාරුවේදී හොඳටම පැහැදිලි වුණා, ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කළ ප්‍රකාශය කැබිනට් මණ්ඩලයේ අනුමැතිය නැතිව කළ එකක් බව.

එහෙත් කලින් දා මේ ගරු සභාවේදී එතුමා පෙරොන්දු වුණේ, කැබිනට් මණ්ඩලයේ අනුමැතිය ඇතිව ප්‍රකාශයක් කරන බවටයි. අවශ්‍ය නම්, ඒ කරුණ පමණක් සනාථ කිරීම සඳහා 1967 නොවැම්බර් 3 වැනි දා හැන්සාඩ් වාර්තාවේ 1701 වැනි තීරුව කියවන්නම් :

“ ගරු ඊරියගොල්ල :

Please give me half a second to explain. I have to explain my position to the Cabinet, and after the decision of the Cabinet, I shall make a full statement here. So, I shall be very thankful if you will wait till I make that statement.”

අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කීවේ එහෙමයි. විරුද්ධ පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් දකුණු කොළඹ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (බර්නාඩ් සොයිසා මයා.), මාත් ඊට කලින් දා කිසියම් ප්‍රශ්න වශයක් අහන්නට සූදානම් වුණු අවස්ථාවේදී ඇමතිතුමා කීවා, “ කරුණාකර අද ප්‍රශ්න අහන්නට එපා ;

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය හෙට කැබිනට් මණ්ඩලය සමඟ සාකච්ඡා කොට, කැබිනට් මණ්ඩලයේ අනුමැතිය හා අවසරය ලබා ගෙන ප්‍රකාශයක් කරනවා ” කියා. එසේ කීවේ 1967 නොවැම්බර් 3 වැනි දායි. “ හෙට ” වුණා ; 1967 නොවැම්බර් 4 වැනි දා උදා වුණා. ඔබතුමාගේ අවසරය ඇතිව එතුමා එදා මේ ගරු සභාව හමුවේ ප්‍රකාශයක් කළා. ඒ ප්‍රකාශය කිරීමට ඔබතුමා අවසර දුන්නේ, කලින් දා එතුමා දුන් ප්‍රතිඥාව උඩයි.

1967 නොවැම්බර් 4 වැනි දා අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කළ ප්‍රකාශයේදී කිසිම අවස්ථාවක කීවේ නැහැ, “ එය කැබිනට් මණ්ඩලයේ අනුමැතිය නැතිව කරන ප්‍රකාශයක් ” බව. එහෙම නම් අපට යුක්තියක් තිබෙනවා තීරණය කරන්නට, නිගමනය කරන්නට, “ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා අද කරන කථාව ඊසේ දුන් ප්‍රතිඥාව අනුව කැබිනට් මණ්ඩලයේ අවසරය හා අනුමැතිය ඇතිව කරන එකක් ” බවට.

ගරු ඊරියගොල්ල

(*கௌரவ ஈரியகொல்ல*)

(The Hon. Iriyagolle)

අයිතියකුත් තිබෙනවා ; ඇත්තත් ඒකයි.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(*திரு. பிறிள்ஸ் குணசேகர*)

(Mr. Prins Gunasekera)

එය ඇත්ත නම් රාජ්‍ය ඇමතිතුමා එයට සම්පූර්ණයෙන් හරස් කපමින් කීවේ ඇයි, “ කැබිනට් මණ්ඩලයේ සාමාජිකයකු හැටියට මේ ප්‍රකාශය ඇහුවේත් මෙතැන දීයි ” කියා. කැබිනට් මණ්ඩලය ඇතුළේ තිබෙන කුණු කන්දල්, මත හේද අපට වුව මනා නැහැ. වැදගත් ජාතික ප්‍රශ්නයක් පිළිබඳව, මේ රටේ බුද්ධිමත් ජනගහණයෙන් විශාල කොටසක් කෙරෙහි බලපාන උග්‍ර ප්‍රශ්නයක් පිළිබඳව, වගකිව යුතු ඇමතිවරයකු මෙවැනි ප්‍රකාශයක් කරන විට එය වගකිව යුතු ප්‍රකාශයක් වශයෙන් විශ්වාස කිරීමට අපට අයිතියක් තිබෙනවා. පොදුවේ මුළු විරුද්ධ පාර්ශ්වය වෙනුවෙන්ම කථා කරන්නට මට පුළුවන් කමක් නැහැ. මා නම් ඇත්ත වශයෙන්ම, අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශයක් කලින් ඒ ප්‍රකාශ ගැන ඒ තරම්

කල් නැමීම :

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මහා.]

සැලකිල්ලක් දක්වන කෙනෙක් නොවෙයි. මගේ කනගාටුදායක අත්දැකීම නම් මේ ගැන කැබිනට් මණ්ඩලයේ ඇතැම් ගරු ඇමතිවරුන් වගකීමෙන් තොරව ප්‍රකාශයන් කරන බවයි. එදා 4 වැනිදා ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කළේ වගකීමෙන් තොර ප්‍රකාශයක්. එය කර පැය 48ක් ඇතුළත කැබිනට් මණ්ඩලයේ නායකයා හැටියට ගරු අගමැතිතුමා විශ්ව විද්‍යාලීය ප්‍රශ්නය විසඳීම සඳහා විශ්ව විද්‍යාලීය කටයුතු ගැන උනන්දුවක් දක්වන හැම දෙනාටත්, පඩක්ති වර්ජනය කර සිටි ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට සහ වෙනත් අයටත් ආයාචනයක් කරමින් කියා සිටියේ මේ ප්‍රශ්නය සම්පූර්ණයෙන්ම සාධාරණ ලෙස විසඳීමට දැන් ඉදිරිපත් වී සිටින බවයි. පේරාදෙණියේ විශ්ව විද්‍යාලයටත්, කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයටත් යන මේ දෙකටම කිසිම හානියක් නොවන පරිදි සමතැන් තත්ත්වයක් දීමෙන් මේ ප්‍රශ්නය විසඳීමට එතුමා ඉදිරි පත්වෙලා සිටිනවාය කිව්වා.

සමතැන් කියන වචනය මේ රටේ තරමක් අභාග්‍යසම්පන්න ඉතිහාසයක් තිබෙන වචනයක්. ගරු අගමැතිතුමා එදා පාවිච්චි කළේ මේ සමතැන් කියන වචනයයි. පේරාදෙණියේ ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයටත්, කොළඹ ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයටත් සමතැන් දෙන ප්‍රතිඥාවක් එදා එතුමා දුන්නා. දිලා හැම දෙනාගෙන්ම ඉල්ලා සිටියේ ආපසු පඩක්තිවලට යන ලෙසයි. මේ ප්‍රශ්නය සැම දෙනා සමගම සාකච්ඡා කර සාධාරණය ඉටු කරන්නෙමිසි එතුමා එදා කිව්වා.

ගරු අගමැතිතුමා නොවැම්බර් මාසයේ 6 වැනිදා දුන් ඒ ප්‍රතිඥාව 4 වැනිදා ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා දුන් ප්‍රතිඥාවට හාත් පසින්ම විරුද්ධයි. පඩක්ති වර්ජනය කර සිටින විශ්ව විද්‍යාලීය ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් තමන්ගේ ඉල්ලීම කුමක්දැයි දන්නවා. නම පිළිබඳ වෙනසක් නිසා පැන නැඟී අර්බුදයක් විසඳීමේදී ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කියන්නේ නම පිළිබඳව අර්බුදයක් ඇති වන්නේ නැහැ යන්නයි. පරණ තත්ත්වයටම අප යනවා, යනුවෙන් එතුමා කියනවා. ගරු අගමැතිතුමා කියන්නේ නම පිළිබඳ අර්බුදය දෙගොල්ලටම සමතැන් දීමෙන් විසඳන බවයි. ගරු

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය ඇමතිවරයකු දුන් ප්‍රතිඥාව ප්‍රතික්ෂේප කර කැබිනට් මණ්ඩලයෙහි නායකයා හැටියට ගරු අගමැතිතුමා දුන් ප්‍රතිඥාව පිළිගෙන, එවකට කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලය යන නමින් තිබුණු ආයතනයේ වෛද්‍ය හා විද්‍යා ශිෂ්‍යයින් ගරු අගමැතිතුමා කෙරෙහි විශ්වාසය තබා ආපසු පඩක්තිවලට යෑමට පෙර කරුණු පහදා දීම සඳහා 7 වැනිදා උදේ ගරු අගමැතිතුමා හමුවුණා. මේ අවස්ථාවේ ගරු අගමැතිතුමා මෙහි ඉන්නවා නම් බොහොම හොඳයි. එහෙම නම් මට සන්තෝෂ වන්නට තුබුණි. මා එසේ කියන්නේ ඇයි? වෛද්‍ය හා විද්‍යා අංශයේ ශිෂ්‍ය සංගම් මගින් නිකුත් කර තිබුණු ඇතැම් ප්‍රකාශයක් නිසා තමන් එදා මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේදී දුන් ප්‍රතිඥාව කඩ වූ බවක් හැඟෙනවා යයිද, එහෙම ප්‍රතිඥාවක් දුන්නේ නැතැයිද, තමා දෙවැනි වරටත් නිකුත් කළ ප්‍රකාශයෙන් සීමා කර ඇත්තේ පළමු වැනි ප්‍රතිඥාව හරි හැටි ක්‍රියාවේ යෙදීම පමණකැයිද කිව්වා.

ගරු අගමැතිතුමා දැන් මෙහි නැහැ. එතුමා මෙහි නොසිටියත් මේ කාරණා ටික ලේඛනගත විය යුතු නිසා කියන්නට ඕනැ. 6 වැනිදා හැන්දෑවේ ගරු අගමැතිතුමා දුන් ප්‍රතිඥාව හරි හැටි පැහැදිලි නැති නිසා අර්බුදය සමථයකට පත් කිරීමට පඩක්ති වර්ජනය කර සිටි ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් කැමැත්තෙන් සිටි නිසා ඔවුන් පසුවද උදේ ගරු අගමැතිතුමා හමු වුණා. හමු වෙලා ඒ ගැන ඇහුවා. මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව සැලකිල්ලක්, උනන්දුවක් දක්වන හැම දෙනාම සමග සාකච්ඡා කිරීමට ගරු අගමැතිතුමා ප්‍රතිඥාවක් දුන්නා. එය එක් තරා විධියකට ඉටු වූ බව මේ ශිෂ්‍ය සංගම් වල නායකයන් පිළිගන්නවා. එක් තරා ප්‍රමාණයකට පමණයි එය ඉටු වුණේ. මේ ශිෂ්‍ය සංගම් මැදහත් වුණේ තමනට පැහැදිලිව නොතේරුණු ව්‍යාකූල ස්ථානයක් පැහැදිලි කර ගැනීම සඳහායි. ඒ අවස්ථාවේදී ශිෂ්‍ය සංගම්වල නියෝජිතයන් අගමැතිතුමාට පැහැදිලිවම ප්‍රශ්නයක් ඉදිරිපත් කළා. “අගමැතිතුමනි, ඔබතුමා කිව්වා, කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයටත්, ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයටත් සම තත්ත්වයක් දෙනවාය කියා. එයින් අදහස් කරන්නේ පේරාදෙණියේ ලංකා විශ්ව විද්‍යාලය යන නම එහෙමම නිබියදී ලංකා විශ්ව

කල් තැබීම:

විද්‍යාලය, කොළඹ, කියා කොළඹ ආයතනය නම් කිරීමද? ” යන ප්‍රශ්නය මේ විද්‍යා හා වෛද්‍ය අංශයේ ශිෂ්‍යයන් මතු කළා. ඒ අවස්ථාවේදී අගමැතිතුමා දුන් පිළිතුර කුමක්ද? මේ සාකච්ඡාවට, එනම් නොවැම්බර් 7 වන දින උදේ 9.30 ට අගමැතිතුමා සමග පැවැත්වූ මේ සාකච්ඡාවට, වෛද්‍ය ශිෂ්‍ය සංගමයේ සභාපති සවිත්තානඥ, එම සංගමයේ ලේකම් හීනටිගල, එම සංගමයේ උප සභාපති රුද්‍රිගෝ හා තවත් ශිෂ්‍ය සංවිධාන කීපයක් වෙනුවෙන් රඹුක් පොත, ප්‍රනාන්දු, පොදු ශිෂ්‍ය සංගමයේ සභාපති ජස්ටින්, එහි ලේකම් පාලික ගුණසිංහ යනාදී මහත්වරුන් සහභාගි වුණා. ඒ අවස්ථාවේදී වෛද්‍ය ශිෂ්‍ය සංගමය වෙනුවෙන් එම සංගමයේ සභාපති මහත්මයා කෙළින්ම ප්‍රශ්නයක් මතු කළා. මේ සාකච්ඡාව පවත්වා තිබෙන්නේ ඉංග්‍රීසියෙනුයි. ඇසු ප්‍රශ්නය මේකයි:

“Sir, will you name us ‘University of Ceylon, Colombo’ and retain the name ‘University of Ceylon’ for the other place?”

ඇත්ත වශයෙන්ම නම පිළිබඳ පටල විල්ලක් පැන නැගුනා මිසක් විශ්ව විද්‍යාලීය තත්ත්වය පිළිබඳ පටල විල්ලක් කවදාවත් මේ ශිෂ්‍යයින් තුළ තිබුණේ නැහැ. නම වෙනස් කිරීම නිසා විශ්ව විද්‍යාලීය තත්ත්වයෙන් නොව මහජනතාව ඉදිරියේ පෙනී සිටින හොඳ නාමය පිළිබඳ තත්ත්වයෙන් අඩුවක් වේය යන බිය පමණයි මේ ශිෂ්‍යයින් තුළ තිබුණේ. විශ්ව විද්‍යාලීය තත්ත්වය පිළිබඳව ප්‍රශ්නයක් කවදාවත් මේ ශිෂ්‍යයින් අතරවත් විශ්ව විද්‍යාල දෙක අතරවත් තිබුණේ නැහැ. ශිෂ්‍යයන් විසින් ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයේ මහාධිකාරී මණ්ඩලය විසින් මෙතැන “ස්ටේටස්” යන වචනය පාවිච්චි කර තිබෙන්නේ විශ්ව විද්‍යාලීය තත්ත්වයට නොව නම් වෙනස් කිරීම නිසා ඇති වන ගෞරවය හා හොඳ නාමය කෙරෙහි පවතින තත්ත්වය කෙරෙහි බව කේම්බ්‍රිජ් විශ්ව විද්‍යාලයෙන් නීති උපාධිය ලබාගත් ගරු අගමැතිතුමා තේරුම් ගන්නට ඕනෑ. එම නිසා ගරු අගමැතිතුමාට දුන් ඇඟ බේරු ගෙන පැන යන්නට බැහැ. “මම මුල් ප්‍රකාශයේදී පේරාදෙණි තත්ත්වයට නොව වෙනස් තත්ත්වයක් දෙනවාය කියා කිව්වාය” කියා දුන් පැන යන්නට බැහැ. අග

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය මැතිතුමා දෙන්නට ඕනෑ නැහැ ඒක. ඒක දී අවසානයයි. පසු ගිය ජූලි 24 වන දින අපගේ විවේචනයන් මධ්‍යයේ ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා විසින් ඉදිරිපත් කොට සම්මත කොට ගත් රෙගුලාසි මාගීයෙන් කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයට විශ්ව විද්‍යාලීය තත්ත්වය දී අවසානයයි. ලංකා විශ්ව විද්‍යාලීය තත්ත්වය කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයටත් දී අවසානයයි. එම නිසා මෙතැන තත්ත්වය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි තිබෙන්නේ; නම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයකුයි. එම නිසා තමයි ශිෂ්‍යයින් පැහැදිලිවම ප්‍රශ්නයක් ඇසුවේ: “අපේ නම පමණක්ද වෙනස් කරන්නේ, නැත් නම් ලංකා විශ්ව විද්‍යාලය, පේරාදෙණිය, යන නමත් වෙනස් කරනවාද?” කියා. අගමැතිතුමා ඒ ප්‍රශ්නයට දුන් පිළිතුර කුමක්ද?

“No, no; when I say parity I mean parity.”

“නැහැ, නැහැ, සම තත්ත්වය කියා මා අදහස් කරතොත් මා සම තත්ත්වය දෙනවා දෙනවාමයි” කියන එකයි ඒ කියන්නේ. ඊට පසුවදා බැලින්නම් දී තිබෙන්නේ වෙන මොකක්ද එකක්. මෙම ප්‍රශ්නයේදී මෙබඳු වැදගත් වගකීමකින් යුත් ප්‍රකාශයක් කිරීමට පෙර ඒ ප්‍රකාශය ගැන සැහෙන තරම් කල්පනා නොකර—නිකම්ම වේදිකාවට ගොස් එදිනෙදා ඇති වන සුළු දේශපාලන ප්‍රශ්නයක් ගැන මොනවා හෝ කියා පැන යන්නා වාගේ—මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේදී ඒ ප්‍රකාශය කිරීම ගැන මා ගරු අගමැතිතුමාට චෝදනා කර නව.

අදත් ගරු අගමැතිතුමාගේ කථාවේ සාවද්‍ය කරුණු කීපයක් සඳහන් වුණා. එනම් ලංකා විශ්ව විද්‍යාලය නමැති විද්‍යා පීඨය පිහිටුවූ මධ්‍යස්ථානය හැටියට එතුමා අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ දන්නේ පේරාදෙණිය බවයි. ඒ ප්‍රකාශය සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදියි. මෙහි නීත්‍යානුකූල තත්ත්වය කුමක්ද කියා තමන්ගේ නීති උපදේශක යන්ගෙන්වත් දැන ගන්න වටිනවා නොවේද? මේ රටේ අධ්‍යාපන ඉතිහාසයේ කවදාවත් නොවූ විරූ තරම් බැරෑරුම් බර පතළ උග්‍ර අර්බුදයක් අද පැන නැගී තිබෙනවා. ඒ අර්බුදය විසඳීම සඳහා රටේ නායකයා හැටියට ගරු අගමැතිතුමා මේ

කල් තැබීම:

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.]

තැන ප්‍රකාශ කරනවා, ලංකා විශ්ව විද්‍යාලය සදහාම නිබුණේ පේරාදෙණියේ පමණය, වෙන තැනක පිහිටා නිබුණේ නැත කියා. මේ විධියට, අගමැතිතුමාගේ ප්‍රකාශවලට සවන් දෙන සාමාන්‍ය රට වැසියා අගමැතිතුමාගේ කථා පිළිගන්න ඕනෑ. ඒ මොක ද? එක අතකින් රාජ්‍ය නායකයා; අනික් අතින් පැරණි පළ පුරුදු දේශපාලනඥයෙක්. එවැනි පුද්ගලයකු මෙවැනි කාරණයක් පිළිබඳව මෙවැනි ප්‍රකාශයක් කරන විට රටවැසියා එය එපරිදි පිළිගැනීම ස්වාභාවිකයි. එහෙත් කථානායකතුමනි, එහි ඇත්ත තත්ත්වය කුමක් ද? එහි නීත්‍යානුකූල තත්ත්වය එය නොවෙයි.

ලංකා විශ්ව විද්‍යාලය පිහිටුවීමට පෙර විශ්ව විද්‍යාලය නමින් ලන්ඩන් විශ්ව විද්‍යාලයේ ශාඛාවක් කොළඹ නිබුණා. එවකට එහි විද්‍යාලයාධිපති වශයෙන් සිටි සර් අයිවර් ජේනිංස් ලංකා විශ්ව විද්‍යාලය නමින් ස්ථානයක් පිහිටුවීම සඳහා 1942 අංක 20 දරණ ආඥාපනතින් විශ්ව විද්‍යාලය නීතිගත කළා. ලංකා විශ්ව විද්‍යාලය නමින් හැඳින්වුණ ඒ විශ්ව විද්‍යාලය—

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I am sorry to interrupt the hon. Member, but the time allotted to him by the Whip is 20 minutes. I should like to ask him to be as short as possible because there are three other Members who wish to speak.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. பிறிள்ஸ் குணசேக்கரா)

(Mr. Prins Gunasekera)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ කරුණු ටික පැහැදිලි කිරීම සඳහා මට තව විනාඩි කීපයක් කථා කරන්නට සිදු වෙයි. මා ස්තූති වන්න වෙනවා ගරු මාතර මන්ත්‍රීතුමාට, එතුමා කියනවා එතුමාගේ කාලයත් අර ගෙන කථා කරන්න ය කියා.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ඔව්, එසේ කියා දිගටම කථා කරනවා. ඒත් පසුව මොකක්ද වෙන්නේ?

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. பிறிள்ஸ் குணசேக்கரா)

(Mr. Prins Gunasekera)

කැබිනට් මණ්ඩලයේ ඇමතිවරුන් අතර වාගේ අපේ එහෙම හේදයක් පැන නගින්නේ නැහැ.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

මීට කලින් එහෙම වෙලා තිබෙනවා.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. பிறிள்ஸ் குணசேக்கரா)

(Mr. Prins Gunasekera)

1942 අංක 20 දරණ පනතින් ලංකා විශ්ව විද්‍යාලය පිහිටුවිණ. එසේ පිහිටුවීමට අදාළ ඡේදය එම පනතේ 4 වන ඡේදයයි. එනම්:

"The University constituted by this Ordinance shall have its seat in or near Kandy, on the site lying within the boundaries of any land hereafter vested in the University under section 5 (hereinafter referred to as the University precincts)."

ලංකා විශ්ව විද්‍යාලය නමැති විද්‍යා පීඨයේ මධ්‍යස්ථානය හැටියට හැඳින්වෙන ස්ථානය මහනුවරයි. එයින් කියා වෙන්නේ දැනට විශ්ව විද්‍යාලය තිබෙන පේරාදෙණිය ප්‍රදේශයයි. එහෙත් මේ පනත නීතියක් වශයෙන් නීතිගත වුණත් එම නීතිය පරිදි ලංකා විශ්ව විද්‍යාලය පේරාදෙණියට ගෙන යන්න බැරි තත්ත්වයක් එදා තිබුණා. එනිසා නීතිවේදියකු වූ සර් අයිවර් ජේනිංස් මහතා මොකක්ද කෙළේ? එවකට සිටි අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමා ලවා 1942 අංක 20 දරණ විශ්ව විද්‍යාල පනතේ 4 වන ඡේදය නීතිගත නොවිය යුතු බවට ප්‍රකාශනයක් නිකුත් කළා. 1942 ජූනි මාසෙ 9 වෙනිදා පනත සම්මත කෙළේ. එහෙත් මෙහිදී පැන නගින අර්බුදය හා අවුල් තත්ත්වය දුටු ජේනිංස් මහතා විශ්ව විද්‍යාලය ආරම්භ විය යුතු දිනය වන ජූලි මාසෙ 1 වෙනිදාට දවස් කීපයකට කලින් එම පනතේ 4 වෙනි ඡේදය ක්‍රියාත්මක නොවිය යුතු හැටියට නීතිය සකස් කර ගත්තා. ගරු කථානායකතුමනි, එතකොට තත්ත්වය මොකක් ද? ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයේ විද්‍යා

කල් තැබීම :

පීඨය—මධ්‍යස්ථානය—පිහිටුවිය යුත්තේ කොහේද කියා අද වන තෙක් කොහේ වත් නීතියෙන් නියම කර නැහැ. නීත්‍යානුකූල තත්ත්වය එයයි. 1942 ජූනි මස 9 වැනිදා අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ නියමය පරිදි රෙගුලාසි පනවා තහනම් කරන ලද්දේ ඒ 4 වැනි ඡේදය පමණක් නොවෙයි. තවත් ඡේද කීපයක්ම තහනම් කළා. එහෙත් ඒ ඡේද අවශ්‍ය අවස්ථාවලදී නැවතත් බලපවත්වන විධියට නීති සංශෝධනය කළා. එහෙත් 4 වැනි ඡේදය මේ දක්වා නැවත වළංගු කර නැහැ. ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයේ විද්‍යා පීඨය පේරාදෙණියය කියා කීම වැරදියි. නීත්‍යානුකූල තත්ත්වය එය නම් ලංකා විශ්ව විද්‍යාලය කියන නමට අතිරේක අයිතියක් පේරාදෙණියට තිබෙනවාය කීම සහමුලින්ම වැරදියි. ලංකා විශ්ව විද්‍යාලය කියන නම මේ දක්වා කොළඹත්, පේරාදෙණියත් දෙකම පොදුවේ පාවිච්චි කළා. ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයේ විද්‍යා පීඨය පේරාදෙණියය කියන කාරණය නීතිගත කිරීමට තමයි, ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා පසුගිය දවසක රෙගුලාසියක් ඉදිරිපත් කර පැය 4 ක් තිස්සේ විවාද කර අප විරුද්ධ වුණු විට ඉල්ලා අස් කර ගත්තේ. ඒ අවස්ථාවේදීත් මා මේ තර්කය ඉදිරිපත් කළා. ඒ විවාදය අවස්ථාවේදී එතුමා බොහෝ විට අපේ ඇඟට කඩා පැත්තා, තමුසෙලා අංගොඩ යන්නට ඕනෑය කියා. එහෙත් පැය 4ක් විවාද කළාට පසු එතුමාගේ මොළය පැදී, ඒ රෙගුලාසිය ඒ විධියට ක්‍රියාත්මක කරන්නේ නැතුව ඉල්ලා අස් කර ගත්තා.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ පැනනැගී තිබෙන අර්බුදය විසඳීමට දැන් එක්තරා මාර්ගයක් තියෙනවා. ලංකා විශ්ව විද්‍යාලය කියන නම පිළිබඳ තනි අයිතියක් කොළඹටවත් පේරාදෙණියටවත් නැහැ. දකුණු කොළඹ ගරු මන්ත්‍රිතුමා (බර්නාඩ් සොයිසා මයා.) යෝජනා කළා වගේ, නිඛි හැම් වාහුවෙන් නිර්දේශ කර සිටියා වගේ—මට මතක හැටියට ගුණවර්ධන විශේෂ කාරක සභා වාහුවෙන් යෝජනා කර සිටියා—මේ රටට එක ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයක් පිහිටුවීමට අවස්ථාව ලැබී තිබෙනවා. එහි ශාඛා හෙවත් විද්‍යා පීඨ, යාපනය, මඩකලපුව, මාතර, කැළණිය

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය නුගේගොඩ, කොළඹ—වුවමනා නම් කුලියාපිටියේ වුනත්—ලංකාවේ වෙන ඕනෑම තැනක වුනත්—පිහිටුවන්නට පුළුවන්. ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයේ විද්‍යා මණ්ඩප හැම තැනම පිහිටුවමින්, ජාත්‍යන්තර කීර්තියක් සහ පිළිගැනීමක් දැනටමත් ලබා ගෙන ඇති ලංකා විශ්ව විද්‍යාලය කියන ඒ නම හැම දෙනාටම පොදුවේ භාවිත කිරීම සඳහා ඉඩ ලබා දෙමින් මේ ප්‍රශ්නය විසඳීමට අවස්ථාව සැලසී තිබෙන විට, ඒ නම පිළිබඳ අයිතිය පේරාදෙණියට පමණක් තිබෙනවාය කියා පැනලා දුවන් නෙ ඇයි? මේ නම පිළිබඳව වැඩි දුරටත් විග්‍රහ කරන්නට ගියොත් ඒ පිළිබඳව වැඩි අයිතියක් තිබෙන්නේ කොළඹට බව පැහැදිලි කරන්නට පුළුවන්. ඒ නිසා ඒ නම කොළඹට පමණක් දමන්නය කියා මා කියන්නේ නැහැ. ඊට වඩා සාධාරණ විධියට ඒ ප්‍රශ්නය විසඳා ගන්නට පුළුවන්. ඊයේ පෙරෙයිදා රැස් වූ කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ ගුරු මණ්ඩලයත් ඒ හා සමාන යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළා. ලංකා විශ්ව විද්‍යාලය කියන නම ලංකාවේ හැම විශ්ව විද්‍යාලයකටම පොදු එකක් කරමින් නිදහස්ව ක්‍රියා කළ හැකි, නිදහස්ව පාලනය කළ හැකි, නිදහස්ව සංවර්ධනය විය හැකි විද්‍යා මණ්ඩප ඕනෑ තරමක් ලංකාවේ ඕනෑ තැනක පිහිටුවන්නට පුළුවන්. ඒ නිසා මේ විසඳුම පිළිගන්නටය කියා ඉල්ලා සිටියා. එහෙත් ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ඒ විසඳුම පිළිගත්තේ නැහැ; ගරු අගමැතිතුමා පසුව වෛද්‍ය ශිෂ්‍ය මණ්ඩලයටත්, විද්‍යා ශිෂ්‍ය මණ්ඩලයටත් තමන්ගේ අදහස් පැහැදිලි කිරීමෙන් අනතුරුව නිකුත් කළ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර නිවේදනයෙන් එය පිළිගත්තේ නැහැ. හැම දෙනාටම සාධාරණ වන විධියට, හැම දෙනාටම යුක්තිසහගත වන විධියට මේ ප්‍රශ්නයට යෙදිය හැකි විසඳුම රජය මගින් ප්‍රතික්ෂේප කර තිබෙනවා. රටේ මෙතරම් ආන්දෝලනයක් ඇති කළ මෙම ප්‍රශ්නයට මෙතරම් සාධාරණ විසඳුමක් සොයා ගන්නට අමාරුයි. එම නිසා මේ ගැන නැවත වරක් මෙම රජය කල්පනා කළ යුතු යැයි මා සිතනවා.

ගරු අගමැතිතුමාටත් ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාටත් මා තගන දෙවන චෝදනා ව කුමක්ද? විශ්ව විද්‍යාලීය ශිෂ්‍යයන්

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය

කළානායකතුමා

(Mr. Speaker)

දුන්නේ මිනිත්තු 20යි. කරුණාකර
ක්මණින් කතාව අවසාන කරන්න.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கர)

(Mr. Prins Gunasekera)

ප්‍රථමයෙන් තරම් ඉක්මණින් ඉවර කරන්නම්. මෙවැනි ප්‍රශ්නයක් උඩින් පල්ලෙන් ගසා දමා වාඩි වන එක හරි නැහැ.

കലാനിഷക്കുമ്മ

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

එසේනම් මාර්ග ගරු මන්ත්‍රීතුමාට
(තුඩාවේ මයා.) කතා කරන්න එපායැයි
කියන්න.

පිත්තී ගුණසේකර මයා.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கர)

(Mr. Prins Gunasekera)

ඒක වරින්තෝ නැහැ.

කළානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

එසේ නම් හරියාකාර වේලාව බෙදාගෙන
කතා කරන්න.

ଭୂମିପତି ଓଷା.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

මා දෙනවා, මගේ සම්පූර්ණ කාලය.

පින් සි ගුණසේකර මයා.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கர)

(Mr. Prins Gunasekera)

ගරු කථානායකතුමනි, ඔබතුමාටත් මාතර ගරු මන්ත්‍රීතුමාටත් මේ රටේ බුද්ධිමත් තරුණ පරම්පරාව වෙනුවෙන් මගේ ගෞරවය මම පුද කරනවා. මේවා කිවයුතු කරුණුයි. මෙවැනි වැදගත් ප්‍රශ්න යකදි නිකම් උඩින් පල්ලෙන් මොනවා හරි කියා තර්කයකින් දිනීමට නොවෙයි. අපේ බලාපොරොත්තුව.

മഹാത്മാജി

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

තමුත් තාත්සේ දැන් මිනිත්තු 33 ක්
පහා කර තිබෙනවා.

മിസ്സ് ഗ്രേസെൻ മധ്യ.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கர)

(Mr. Prins Gunasekera)

මම කොපමණ කාලයක් දෙනවාද ?

කල් තැබීම :

අපේ අගමැතිතුමාගෙන් මෙම ශිෂ්‍යයන් දෙවන වතාවේදී ප්‍රශ්න කළා, “ඇයි ගරු අගමැතිතුමනි, ඔබතුමාට මතක නැද්ද මේ වැනි ප්‍රතිඥාවක් ඊයේ අපේ සභාපති වරයාට ඔබතුමා විසින් දෙන ලද බව” යනුවෙන්. ගරු අගමැතිතුමා ඊට පිළිතුරු දුන්නේ නැහැ. තමන් ලග සිටි ලේකම් වරයාගෙන් අසා තිබෙනවා, එක්තරා ප්‍රශ්නයක්. ගරු කථානායකතුමනි, එම අවස්ථාවේදී මා එතැන සිටියේ නැහැ. එහෙත් මෙම ශිෂ්‍ය නියෝජිතයන්ගේ වාර්තාව පිළිගෙනයි, මා මෙම තර්කය නගන්නේ. ගරු අගමැතිතුමා ආපසු හැරී තමන් ලග සිටි ලේකම්තුමාගෙන් අසා තිබෙනවා, “මා එවැනි දෙයක් කීවාද?” යනුවෙන්. අනතුරුව අගමැතිතුමා නිකුත් කළ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර නිවේදනයෙහිත් එය එ” විධියටමයි කියා තිබෙන්නේ. “නොවැම්බර් මස 7 වෙනිදා ශිෂ්‍ය බල මණ්ඩලයෙහි නියෝජිතයන් සමග පැවති සාකච්ඡාවකදී කොළඹ සහ පේරාදෙණි විශ්ව විද්‍යාලවලට නමින් හා තත්ත්ව යෙන්ද සම තත්ත්වයක් දෙන බවට මිවිසින් කරන ලදැයි කියන ප්‍රකාශයක් ගැන වෛද්‍ය ශිෂ්‍ය සංගමය විසින් සම්මත කරන ලද යෝජනාවෙහි සඳහන් කොට ඇතැයි” එහි සඳහන් වෙනවා. ගරු අග මැතිතුමා නිකුත් කරන ලද ප්‍රකාශයෙහි තිබෙන්නේ එම සඳහන විතරයි. මෙවැනි සඳහන් මා කළේ නැතැයි එතුමා මේ දක්වා කියා නැහැ. එතුමා මේ මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේදීත් කතා කළා. එහෙත් එය ප්‍රතික්ෂේප කළේ නැහැ. වෛද්‍ය ශිෂ්‍යයන් සහ විද්‍යා ශිෂ්‍යයන් නගන එම චෝදනා වට මෙතෙක් ගරු අගමැතිතුමාගෙන් පිළිතුරක් ලැබී නැහැ. බොරු පොරොන් දුටක් දී ඒක කඩ කළා කියා ගරු අගමැති තුමාට මෙතැන චෝදනා කරන්නට මට වුවමනා කරන්නේ නැහැ. පොරොන් දුට දී තිබෙන්නේ වෛද්‍ය හා විද්‍යා ශිෂ්‍ය යන්ටයි. ඔවුන් අගමැතිතුමාට චෝදනා කර තිබෙනවා. ඒ චෝදනාවට මෙතෙක් පිළිතුරු ලැබී නැහැ. මට ලැබී ඇති තොර තුරු අනුව මම සූදානම් ඒ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යවන් ගේ වාර්තාව පිළිගන්න. ගරු අගමැති තුමාගේ අත්සන සහිතව නිකුත් කරන ලද ප්‍රකාශයෙන්වත් එහෙම ප්‍රශ්නයක් ඇසූ බව හෝ ඒ විධියේ ප්‍රතිඥාවක් නුදුන් බව හෝ කියා නැහැ.

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය

ගරු කථානායකතුමනි, එදා තකහනියේ විනාඩි 4 කදී ගරු අගමැතිතුමා කළ ප්‍රකාශ යේදී පේරාදෙණිය ගැනත් කොළඹ ගැනත් පැහැදිලිව සඳහන් කළා. එහෙත් ගරු අගමැතිතුමා මෙතැන කියා සිටියේ පේරාදෙණියේ නම අබමල් රේණුවකින් වත් වෙනස් කරන අදහසක් එතැන තිබුණේ නැහැ කියායි. [බාධාකිරීමක්] ගරු අගමැතිතුමා එහෙම විග්‍රහයක් කරන වා නම් වැරදියි. මක්නිසාද පාවිච්චි කර තිබෙන වචනය “status” කියන එකයි. නම පිළිබඳව වචනයක්වත් කියා නැහැ. ඒ ප්‍රකාශය කරන අවස්ථාවේදී ගරු අග මැතිතුමාට ශිෂ්‍යයන්ගේ ඉල්ලීම් පිළිබඳ ව හරි අවබෝධයක් තිබුණා නම් අර්ථ දෙකක් දිය හැකි එබඳු වචනයක් කළා නම් එය වැරදියි. මක්නිසාද? ඇයි මේ වචනය පාවිච්චි කළේ කියා ඒ අහිංසක ශිෂ්‍යයන් නීතිඥයන් හැටියට තමුන් නාත්සේ සමග තර්ක කරන්නට නොඑන නිසයි. ඒ වචනයට අර්ථ දෙකක් දෙන්නට පුළුවන් නම් ගරු අගමැතිතුමාට පුළුවන් කම තිබුණා, මම මේ වචනය පාවිච්චි කරන්නේ මෙන්න මේ අර්ථය ඇතිව යයි පැහැදිලි කර දෙන්න. ගරු අගමැතිතුමා පාවිච්චි කළ වචන ටික 1967 නොවැම්බර් 6 වන දා හැන්සාඩ් වාර්තාවේ 2270 වන තීරුවේ මේ විධියට වාර්තා වී තිබෙනවා :

“However, there was a feeling in the minds of the members of the Cabinet that any alterations, even by implication, of any word or letter”

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)
(The Hon. Dudley Senanayake)

“Any word or letter.”

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. ப்ரின்ஸ் குணசேகரா)
(Mr. Prins Gunasekera)

The operative words are “in the status of the university.” “Even by implication, of any word or letter in the status of the university.”

“status” ප්‍රශ්නයක් මෙතැන තිබුණේ නැහැ. ඒ අහිංසක ශිෂ්‍යයන් නොමග යවා පත්ති වර්ජනය හමාර කිරීමට—

කල් තැබීම:

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාභ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

ශිෂ්‍යයෝ නොමග යැවීම එක තමයි,
අපරාධය!

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(තිල. පිඞ්ගිණ්ස් ඉරුණ්ණෙකරා)

(Mr. Prins Gunasekera)

—මෙවැනි ප්‍රකාශයක් කිරීම වැරදි.
ශිෂ්‍යයන් නොමග යැවීමට කොහොමද
කියන එක කැබිනට් මණ්ඩලයේ අවසර
ඇතිව ලිව්වය කියන, තමුන් නාන්සේගේ
අත් අකුරුවලින්ම ලියන ලද ලියුමකින්
ම මම ඔප්පු කරන්නද? මෙතැන බොරු
ප්‍රකාශ කරල—

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාභ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

බොරු නොවෙයි; ඇත්ත [බාධා කිරී
මක්]

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(තිල. පිඞ්ගිණ්ස් ඉරුණ්ණෙකරා)

(Mr. Prins Gunasekera)

ඒක ඇත්ත නම් ඇයි එදා රාජ්‍ය
ඇමතිතුමා කපා කරද්දි “තමුන් නාන්සේ
බොරු කියන්නේ; වාඩි වෙන්න” කියා
අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා නොකිව්වේ? තමුන්
නාන්සේ කිව්වේ ඇත්ත නම්, ඇයි එදා
ඒ විධියට තර්ක කරල ජය ගන්න රාජ්‍ය
ඇමතිතුමාට ඉඩ ඇරියේ? එයා තැනි
අතර මෙතැන පාළු ගෙයි වලං බිඳින්න
වගේ කියන්න එනව, උන්නාහේ බොරු
කිව්ව කියා. ඇත්ත වශයෙන්ම වුණේ
ඒක නොවෙයි නේද? අධ්‍යාපන ඇමති
තුමාගේ අත් අකුරු මමත් අඳුණනව.
[බාධා කිරීම] දිනයකුත් නැතුවයි ලියල
තියෙනේන. වගකියයුතු ඇමතිවරයෙක්—

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාභ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

දිනය අධ්‍යාපනාරයෙන් ගත් පුළුවන්
[බාධා කිරීමක්]

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(තිල. පිඞ්ගිණ්ස් ඉරුණ්ණෙකරා)

(Mr. Prins Gunasekera)

අධ්‍යාපනාරයෙන් ගත් පුළුවන් නිසා
තමයි, තමුන් නාන්සේ අහු වෙලා තිබෙන්නේ.
[බාධා කිරීමක්] ගරු අධ්‍යාපන
ඇමතිතුමාගේ දිනය රහිත ලිපියෙන්
පටන් ගන්නම්. ඒ ලිපිය මෙහෙමයි:

“ඇම්. ඒ. ජස්ටින් මහතා,

සහාපති,

විශ්ව විද්‍යාලීය කලා පීඨය සහ ශිෂ්‍ය

බලමණ්ඩලය.

කොළඹ 3.

ප්‍රිය මහත්මයාණනි,

1967.11.2 දා තමන් මා වෙත එවන ලද ලිපිය
ගැන ස්තූති කරමි. එහි සඳහන් පරිදි නීත්‍යානු
කූලව කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලය සර්වප්‍රකාරයෙන්ම
නැවතත් පෙර පරිදි ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයේ
ශාඛාවක් බවට පත් කළහොත් ඒ තත්ත්වය පිළි
ගැනීමට ඔබ සංගමය සතුව ප්‍රකාශ කර තිබෙන
බව අද පැවති කැබිනට් මණ්ඩලයට මම සැල
කෙළෙමි.”

ඒ කියා තිබෙන්නේ අගමැතිතුමා කියන
දේ නොවෙයි; සම්පූර්ණයෙන් වෙනස්
දෙයක්.

“ඔබගේ පොරොන්දුව ඒ වූ පරිද්දෙන් ක්‍රියාත්
මක වුවහොත් ඔබගේ ඉල්ලීම ඉෂ්ට කිරීමට
කැබිනට් මණ්ඩලය කැමැත්ත ප්‍රකාශ කළ බවද
එය ඔබට දන්වීමට මට නියම කළ බවද මෙහිලා
සඳහන් කරමි.”

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාභ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

ඒක ඇත්ත.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(තිල. පිඞ්ගිණ්ස් ඉරුණ්ණෙකරා)

(Mr. Prins Gunasekera)

මොකද වුණේ යන වග දැන් අප දන්නවා.

“තවද ඔබ කරන ලද අනෙක් ඉල්ලීම
පරිදි හෙට (5 වැනි දින) ...”

ඔන්න ඔතැනින් තමයි දිනේ අහු වෙන්නේ.
තැන්නම්, “මා මේක ලිව්වේ මිට
බොහොම ඉස්සරය” යි ඇමතිතුමා කියයි.
“හෙට” යනුවෙන් ඇමතිතුමා මෙහි දක්ව
වා තිබෙන්නේ 5 වැනිදායි. ඒ අනුව

කල් තැබීම :

ලියුම ලියා තිබෙන්නේ 4 වැනිදා යි. කැබිනට් මණ්ඩලයේ අනුමැතිය නැතිව මෙහිදී වැරදි ප්‍රකාශයක් කොට, ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා එය නැතැයි කියද්දී අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ගලේ මොකක්දෝ කළ බලලකු මෙන් මෙතැන නිශ්ශබ්දව ඉඳලා, රාත්‍රි තමන්ගේම අත් අකුරෙන් ශිෂ්‍යයින්ට ලියුමක් ලියා කැබිනට් අනුමැතිය ලැබුණායයි දැන් නුවා.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

ගලේ මොකවත් නොකර ඉක්මනට කපාව ඉවර කරන්න.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேகர)

(Mr. Prins Gunasekera)

ගරු කපානයකතුමනි, මේ පිළිබඳව දිගින් දිගට තර්ක කරන්නට මට වේලාවක් නැහැ. එම නිසා මා එක් ආයාචනයක් තමුන්නාන්සේගේ අවසරය ඇතිව ඉදිරිපත් කරනවා.

මේ පැනතැගි ඇති සමාජමය අර්බුදය හුදෙක් විශ්ව විද්‍යාලයක නම ගම හා ලිපිනය හෝ විද්‍යා පීඨය පිහිටීමේ භූමිභාගය හන්නාහෝ කඳුවැටිය විය යුතුද, එසේ නැතහොත් කොළඹ කුරුදුවත්තේ අශ්ව රේස් පිටිය විය යුතුදැයි වැනි, එතරම් නොවැදගත් ප්‍රශ්නයක් ලෙස සැලකීම වැරදි යි. වර්තමාන රජයට මේ අර්බුදයේ නියම ස්වභාවය, ස්වරූපය හා එහි ගම්හිරත්වය අවබෝධ කර ගැනීමට පවා නොහැකිව ඇති බැව් මේ රජයේ නායකයා මෙහිලා කර ඇති ප්‍රකාශවලින් හොඳින්ම පැහැදිලි යි. අප රටේ බුද්ධිමත් තරුණ පරපුරේ කොටසකගෙන් අද පළවන විරෝධය හා ඔවුන්ගේ ප්‍රකටවන්නාවූ අසීමිත අසහනය, යුග දෙකක් අතර සිදු වන්නට ලංවන සංවිධානයක සේයාවක් පමණකි. මෙය ලංකාවේ තරුණ පරපුරට පමණක් සීමා වූ වක්ද නොවේ. දියුණුව කරා පා තගන් නට—පරණ හණමිටි ඉවත දමා මිනිස් නිදහසේ නියම පළ ප්‍රයෝජන සාමකාමීව බුත්ති විදීම සඳහා ඉදිරියට ගමන් කරන්නට—නැත් කරන හැම රටකම, හැම ජාතියකම, හැම සමාජයකම, මේ යුග හටන

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය නොයෙක් අයුරින් නොයෙක් ස්වරූපයෙන් නොයෙක් මුහුණුවරින් මතුපිටට පැන නැගුනා. ලෝකයේ ප්‍රබලතම ජාතියක් ලෙස නුදුරු අනාගතයේදී හැමටම පිළිගැනීමට සිදුවන්නාවූ මහජන චිනයේ සංස්කෘතික විප්ලවය සමාජවාදී රටක සිදුවන්නාවූ ඒ තරුණ විප්ලවයේ බාහිර දර්ශනයයි. අමෙරිකාවේ වියට්නාම් යුද විරෝධීන් ලෙස මාස් පතා, සතිපතා, දිනපතා එරට දෙවනත් කරමින්, වරෙක විකාශෝ භාලෙම් නගරබද මුඩුක්කුවල අග්නි පූජාව වශයෙන්ද, වරෙක ඩෙට්රෝයි නුවර කලු සුදු කලබැහැණිය වශයෙන්ද අපට ඇසෙන ඒ දෝංකාරය අධිරාජ්‍යවාදී ධනකාමී සමාජයකින් නිකුත් වන මරලතෝනියයි. නිදහස් අප්‍රිකාවේද, මැනදී නිදහස් වූ අනෙකුත් පැරණි යටත් විජිතයන්හි ද මේ යුගාන්ත යුද්ධය නොයෙක් වෙසින් නොයෙක් නමින් නොයෙක් ධජ පතාකයන් යටතේ සිදු වෙමින් පවතී.

ශ්‍රී ලංකා විශ්ව විද්‍යාල නාමය හා අභිදානයේ ස්වරූපයෙන් අද මේ කලඑළි බැස ඇත්තේ ද මේ රටේ අනුක්‍රමයෙන් මිය යමින් පවත්නා මහලු පැරණි යුගය හා බිහි වන්නට කිහි කවමින්, වෙර දරමින් වද විදිමින් සිටින අනාගත තරුණ පරපුර අතර නොවැළැක්විය හැකි සංග්‍රාමයේ එක් අවස්ථාවකි. අධිරාජ්‍යවාදයේ හා ධනකාමයේ මඩ ගොහොරුවෙහි ගිලුණු වර්තමාන රජයේ මහලු නායකයින්ට, මේ අහිත තාරුණ්‍ය බලවේගයේ මහිමය පවා මැන ගන්නට බැරි වීම ඔවුන්ගේ මෙන්ම අප ගේද අභාගයක් ලෙස සැලකිය හැකිය. අතීතය හා අනාගතය අතර ඇති වන්නට යන—දෙලොවක් අතර සිදු වන්නට යන—මේ අවි සංවිධානය නිසා වර්තමානය එක්තරා කලබල ස්වභාවයක් උසුලන්නීය. දියුණුවට, ප්‍රගතියට හා ආලෝකයට විරුද්ධව මේ සටන මෙහෙයවීමට පැරණි යුගයේ සෙන්පතිවරුන් වන වර්තමාන නායක වරු හා ඔවුන්ගේ අත්තෝවාසික පිරිස දැන් කැසකවමින් සිටිති. මේ රජය තව තවත් බලයේ සිටියහොත් මේ යුගාන්ත යුද්ධය—මේ දෙලොවක් අතර සටන—මේ රටේදී මහත් බියකරු ස්වරූපයක් ගැනීමට ද ඉඩ තැත්තේ නොවේ. උතුරේ ධනවාදී මහලු නායකයින්ට විරුද්ධව—උතුරේ වෙල් වනායගම්ලාට තිරවෙල්වම්ලාට නාගනා දන්ලාට හා පොන්නම්බලම්ලාට එරෙහිව—

කල් තැබීම :

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.]

නො ඉවසිලිමත් වූ බලාපොරොත්තු සුන් වූ, දෙමළ තරුණ පරපුර, රැවටීමේ හා ජාති හේද වාදයේ කඩවූ පොරොන්දුවල බැම් පුපුරවාගෙන ඉදිරියට එන්නට තගන කාහළු නාදය පසුගිය දා යාපාපටුනෙන් අපට ඇසිණි. දකුණේ සේනානායක වරුන්ට, ජයවර්ධනසිත්ට හා ඔවුන්ගේ සුවච කිකරු හුරුතලුත් බවට මැනදී පත්වූ ගුණවර්ධනලාටද, මේ පිරිසට ආවඩන කර දාසි කොටින්ටද එරෙහිව සමාජවාදී ආලෝකය කරා දිව යන්නාවූ තරුණයන් දැන් පෙළ ගැසී සිටිති. වර්තමාන රජයේ කුට උපක්‍රම නිසා, කවර අයුරකින් හෝ තමන්ගේ අධිරාජ්‍යවාදී, ධනකාමී, සුබෝපහෝගී ජීවිත ක්‍රමය ආරක්ෂා කර ගැනීමට අධිරාජ්‍ය නියෝජිත වරපුරුෂයින්ගේ හෝ නියෝජිතයින්ගේ සියුම් උපාය මාර්ගයන් නිසා ඇතැම්විට මේ යුගාන්ත යුද්ධය, මේ රට ජාතිහේදවාදී ස්වයන්තයක හා එමගින් ඇති වෙන ත්‍රාසජනක රුධිර පූජාවක ස්වරූපය ගැනීමටද ඉඩ ඇත්තේය. එම සටන එබඳු මුහුණුවරක් ගතහොත් ඒ ජාතික අපරාධය ගැන සම්පූර්ණ වගකීම් භාරය අදිරද ගැන වත්මන් රජයේ උර හිස් මත පැවරෙන්නේය. රටක් යහමග ගෙන යෑමේ භාරදුර කාර්යය පැවරී ඇති වනීමාන රජය හා එහි නායකයෝ තමන්ගේ දේශපාලන නිස්සාරත්වය, අකර්මත්‍ය භාවය හා ශුන්‍යත්වය පසුගිය අවුරුදු දෙක හමාරක් තිස්සේ හොඳින් මැනවින් පළ කර සිටියහ. ජාතික හා සමාජයීය ප්‍රශ්න යහතින් විසඳනු තබා ඒවායේ ගම්හිරත්වය හා මහත්තත්වය හරි හැටි මැනගැනීමටත් ඔවුන් අපොහොසත්ව ඇති බැව් දැන් ඔප්පු වී හමාරය. එහෙයින්, ගරු කථානායකතුමනි, වර්තමාන වයෝවෘද්ධ දේශපාලන නායකත්වයේ නිස්සාරභාවය හා ශුන්‍යත්වය පැහැදිලි කරන මේ අර්බුද අවසාවේදී වර්තමාන අගමැතිතුමා ප්‍රමුඛ ධනවාදී නායකත්වයෙන් එක් අයුද්මක් කිරීමට අවසර දුන මැනවි. ඔබතුමාද අදහන, ඔබතුමා උදේ හවස යාච්ඤා කරන සර්වබලධාරී දෙවියන්ගේ නාමයෙන්, මේ රටේ පොදු ජනතාවගේ හා විශේෂයෙන්ම අහිත, අහිමානවත් තරුණ පරපුරේ ජාතික අපෙක්ෂාවන් සපුරාලිය නොහැකි වූ වර්තමාන රජය සාමයෙන්, නම්බුවෙන් හා ව්‍යවස්ථානුකූලව,

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය රාජ්‍ය පාලන තන්ත්‍රය හ ඔවුන්ගේ අනාගතය මේ තරුණ පරපුරටම පවරා තිහඬව අසින් වන ලෙස ඩඩ්ලි ඡෙල්ටන් සේනානායක අගමැතිතුමාගෙනුත්, එතුමාගේ මහලු සෙබල මුළුවෙනුත් ඉල්ලා සිටීමට අවසර දුන මැනවි.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

ආමෙන් !

අ. හා. 6.40

ජී. ජී. පොන්නම්බලම් මයා. (යාපනය)

(திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம்—யாழ்ப்பாணம்)

(Mr. G. G. Ponnambalam—Jaffna)

Mr. Speaker, may I say, in fairness to the last speaker, that I did endeavour to follow precisely the thesis that he was trying to establish. He has taken the time of one of his Colleagues and spoken for over forty-five minutes.

Be that as it may, I did make a very earnest effort to try and follow precisely the point he was trying to make. I failed, maybe due to a lack of understanding on my part.

How Harlem Ghettos, the bombing of North Vietnam, and Mao's cultural revolution have anything to do with the problem, a very deep problem, with which the entire country is confronted, I must confess that, even in a flight of rhetoric, I am unable to comprehend.

I was deeply moved by the attitude and the utterances of the hon. Member for Colombo South (Mr. Bernard Soysa), and I was thinking that this present tragedy that is being enacted before this country, before this House, on this question of higher education would be a matter on which the attitude of mind displayed by the hon. Member for Colombo South would produce the best possible results.

කල් තැබීම :

I admit that all of us cannot be infallible. In fact none of us can be infallible, not even the Minister of Education. But giving the Minister credit for good intentions, giving him credit for honesty of purpose, and giving him all the excuses for the mistakes that a man is likely to make whether in the Cabinet or outside it, cannot we put our heads together to try and see what is fundamentally wrong?

May I say this: that we on either side of the House, individually or collectively, are not equipped to pronounce or to prescribe the precise medicines for a very deep-seated malaise in the realm of higher education in this country.

One point was made by the Hon. Prime Minister about which I was a bit surprised. He said—in fact that is correct—that by means of a regulation published in the Government Gazette the Colombo University was sought to be created by way of a Motion introduced by the Minister of Education.

I had objected to this method of introducing legislation in regard to the incorporation of universities contemplated in the Higher Education Act. I have said so in this House and I have said so elsewhere; I have said so to the Government Group.

Here is an example, with all the goodwill and all the good intentions on both sides of the House, of what happens when a regulation is introduced by reference to a notification in the Government Gazette.

These regulations are carried on from day to day, from week to week, from one Order Book to another, and eventually they are taken up for discussion.

Some of us are culpable. I admit I am culpable. A very cursory contribution was made I believe by the hon. Member for Colombo South (Mr. Bernard Joysa) on that occasion, and there was hardly an

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය

explanation by the Minister of Education, and the Motion was passed almost without discussion.

Just because the Motion was passed in that way—the Motion in regard to the establishment of a university at Colombo or the Colombo University or the University of Ceylon in Colombo—it does not matter which—it does not mean that we have obtained the considered *imprimatur*, the considered sanction, and the considered approval of the representatives of the people, or for that matter that we have public opinion behind us. I would like the Minister and the Cabinet to consider this.

I must say this. I simply cannot, and will not, subscribe to every attempt to impute motives, to question one's veracity, and so on. I do not think that it does any honour either to the speaker from the Opposition or to this House.

I repeat, giving full marks for the good and honourable intentions of the Minister and the Cabinet, let us face the fact that we have obviously blundered, obviously taken a wrong step or, at least, shall I say, taken a hasty step, and in so doing we have created problems; and in attempting to meet a problem we have come out with a hasty solution which has again created problems, and in this way from week to week it is really useless wasting one's time in trying to memorize and have a brief in regard to the various statements made. Actually, that is not the purpose in view.

I repeat that there is a very, very big problem, a deep-seated problem, in the matter of university education in this country. We have appointed commission after commission and apparently their reports have been pigeon-holed. The situation was getting out of hand and suddenly the situation was met by an improvisation, namely, the creation of a university in Colombo, whatever that may mean.

කල් තැබීම :

[සෞන් නම්බලම් මය.]

What was all this talk about status and name over which the hon. Member was emitting such a lot of hot air for half an hour? Surely, it is not a question of status or name! It is the question of what we have done about university education which has created such deep-seated discontent. It is not a struggle between the capitalists and the socialists. That is bunkum! He was talking utter gibberish! The fact of the matter is that we have not provided for an expanding population with a large number of students coming out of a large number of institutions asking for, pulsating for higher education, to enter the portals of a university.

I agree with the Hon. Prime Minister that nobody would want to change the name of a university that exists and has existed, namely, the University of Ceylon. I believe it is churlish and petty for us to change it; nobody would want to change it. Let the University of Ceylon continue. May I say this? It is not the continuance of the University of Ceylon that matters; nor is it the name or parity of status of what we are going to create in Colombo or elsewhere. What matters is the working out of a scheme with the assistance of people qualified to do so, of providing for the means of imparting university education to a growing population of students.

Now what happened was that a couple of months back you introduced this particular regulation and created overnight the University of Colombo. Apart from whether one agrees with it or not, do you not see that you created the problem by your own solution? Has it ever been considered that a large number of students residing in Colombo today entered the University of Ceylon and have spent one, two and three years—in some faculties four years, that is, the Medical Faculty—when there was no question of any separation of the status or being of these two bodies? Nobody ever

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය

thought what was to happen to them? Hey presto, you created the University of Colombo and then began to wonder what was to happen to those who had been students already! That question was never considered apparently at the time that this university came into being. Secondly, when it came to providing admission for students into the universities, were the students told at the time they sat their entrance examination, to which particular university, campus or place they would go? Surely they were right to feel dissatisfied if, after they had sat for an examination, suddenly and peremptorily they were told, "Now you belong to the University of Colombo and the other man belongs to the University of Peradeniya". What might have been done was this: to have either set higher standards or allotted particular faculties of learning to the two different seats. And, if I may say so with great respect, there is not the slightest doubt about it that Peradeniya would be the very best seat for certain of the faculties of the university in exactly the same way as Colombo would be the more admirable, more acceptable and the better seat of learning for certain other faculties. All these might have been considered before these rather ill-digested regulations were brought in, the consequences of which nobody seems to know. Nobody would bait this Government, except perhaps the last speaker, that the seat of the University of Ceylon is Peradeniya. We do not want a lot of learning, or references to the University Act or anything else either to concede or rebut it. There is no question about it, but that the framers of that Act and the sponsors of the university movement living at that time and in that age contemplated a residential university at Peradeniya. Those times have gone. The whole idea has been jettisoned. We have external students residing outside the campus trying to follow lectures. We had students in Colombo listening to or attending so-called lectures

කල් තැබීම:

the racecourse also belonging to the University of Ceylon, students who I believe cannot even espy the lecturers who lecture to them from the cubicles, lecturers who do not know the students who are attending their lectures, indeed lectures who do not know whether they are giving lectures at all or playing dominoes! These are the problems to be met.

I do not think we are moving forward by indulging in this kind of sterile criticism, making debating points for or against the Government. What we have got to do is to accept the incontrovertible position that in the realm of higher university education there is an unholy mess, absolute chaos.

My hon. Friend, the Member for Colombo South (Mr. Bernard Soysa) referred to the Needham Commission Report. I certainly agree with the main recommendations. At the moment I cannot recall all the specific and detailed recommendations. I believe the Needham Commission, comprised of Mr. Needham and one other from outside Ceylon, invited by Ceylon as experts in the realm of education, recommended the constitution of three campuses of the University of Ceylon. I do not say that that is the last word on the subject. I agree with that suggestion. I think it is one of the best suggestions that have been made—one university with three campuses. You can distribute the faculties if you like. There is no necessity for all faculties to be seated to be located in every single campus or in every single town. These can be distributed.

Now, Sir, none of the considered recommendations of educational experts have been gone into, and we continue with a hand to mouth existence from day to day making various statements as and when problems arise. And I say it is unfair—unfair to the Government, unfair to this House, unfair to the country, and more than all unfair to the students. They just do not know where they are.

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය

Where on earth, Mr. Speaker, if I may be allowed the colloquialism, have you heard of students going on strike except in recent years? They are boycotting lectures. For what? I should have thought it was considered punishment to send students away, to prevent them from attending lectures. Now we have students boycotting lectures. That is because their position is so uncertain. They do not know, and nobody seems to assure them in regard to their future. So may I say, Mr. Speaker, that the comforting illusion that under the Higher Education Act all wisdom can be concentrated in one place, in the Ministry, and that anything that goes out from there is the last word on the subject, is not going to solve problems, as we have seen now.

I say that it is not too late, even if it is already late, for us to go into this question, if necessary anew, by getting some experts of unquestioned ability, of unquestioned calibre, of international repute, to advise us on this subject.

With all the goodwill in the world—and I am not disparaging the Minister of Education—one cannot be the last word on a subject like higher education. I do not think anyone in this country has heard the last word on the subject. May I say that we cannot possibly solve this problem by going on making statements, trying to palliate, trying to assuage, the disturbed feelings of students. There is a much deeper malady that has got to be sought out and cured, and that cannot be done by making spasmodic utterances and statements. I say that the whole question will have to be considered and thought out anew in a spirit of service, of dedication, to the unfortunate students of this country.

අ. හා. 6.55

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

ගරු කථානායකතුමනි, මා මීට පෙර දවසකදී කරන ලද ප්‍රකාශයක් උඩ විවෘත කිරීමට අවස්ථාව ඉල්ලා සිටි විරුද්ධ

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය

அப்போது பி. ப. 7 மணியாகிவிடவே, சபையின்

அப்போது பி. ப. 7 மணியாகிவிடவே, சபையின் ஒத்திவைப்பிற்கான பிரேரணை, வினா விடுக்கப்படாமலே காலாவதியாயிற்று.

பிரேரணை பிரேரிக்கப்பட்டு, வினா எடுத்தியம்பப் பெற்றது.

“ சபை இப்பொழுது ஒத்திவைக்கப் பெறுமாக ”.—
[கௌரவ டட்லி சேனாநாயக்க].

It being 7 P.M., the Motion for the Adjournment of the House lapsed without Question put.

Motion made, and Question proposed,
 "That this House do now adjourn."—
 [The Hon. Dudley Senanayake.]

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු අගමැති
තුමා කීවාක් මෙන්ම විශ්ව විද්‍යාලයේ
කොළඹ ශාඛාව පෝරාදෙනියෙන් වෙන්
කිරීම පාලනයට මෙන්ම දියුණුවටද, අදාල
වන කරුණක් ලෙස පොදුවේ කවුරුත්
විසිනුත් සලකන ලද හෙයින්
ජූලි මාසයේ දී පමණ කොළඹ
ශාඛාව ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයෙන් වෙන්
කොට කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලය නමින්
ස්වාධීනව පවත්වා ගෙන යායුතු යයි මා
කළ යෝජනාව—දකුණු කොළඹ සම
මන්ත්‍රිතුමා ඒ පිළිබඳව ප්‍රශ්න කීපයක්
මතු කළ නමුත්—මේ මුළු සභාවම ඒක
ජන්දයෙන් සම්මත කළා. මෙහි ලොකු
වරදක් හෝ බරපතල අපරාධයක්
නිබෙනවා නම් ඒ සම්බන්ධව විරුද්ධකම්
දැක්වීමට ඒ අවස්ථාවේ මේ සභාවට ඉඩ
නිබුණා. ඒ වැඩේ හරි කියා ඒ අවස්ථාවේ
අවබෝධ වුණා. විශ්ව විද්‍යාලයක සම
තත්ත්වය හෝ අසම තත්ත්වය හෝ
ඇති වන්නේ එහි නමින් නොව එහි
වැඩ කරගෙන යාමේදී ලබන පරිභානිය
හෝ දියුණුව හෝ උඩ බව කාගේත්
වැටහීමවූ නිසා විය හැකියි, එසේ වූයේ.
නම කුමක් වුවත් වැඩේ තරක නම් මේ
රටේවත් ලෝකයේ වෙන රටකවත් එවැනි
ආයතනයක් කීර්තියට පත් වන්නේ
නැහැ. “කුමාරයා” යනුවෙන් කීවත්
මිනිසාගේ වැඩේ බල නම් ඔහු කුමාරයකු
වන්නේ නැහැ ; ඔහු බල වෙනවා. “කපුරු
හාමි” කීවත් කට ගද නම් මොකටද ?
සමහරුත් නම උසස් කර ගන්නට උත්
සාහ කරන්නේ තමන්ගේ දර්වලකම් මතු

වලපතේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා (වී. බී. එම්. හේරත් මයා.) තුණ්ඩුවක් ගැන කථා කළා. සමුපකාර තොග වෙළෙඳ ආයතනය පිළිබඳව පත් කළ කොමිෂන් සභාවේ වාර්තාව පැමිණියාට පසුව ඒ ගැන නැවත මතුවූ කරතවා. තුණ්ඩු ගියේ කොහෙන්ද, තුණ්ඩුවලට වුණේ කුමක්ද, තුණ්ඩු නිසා මොන මොන අයළා ක්‍රම ඇති වී තිබෙනවාද, කියා ඒ අවස්ථාවේදී කතා වේවි. විශ්ව විද්‍යාල ආයතන ගැන කථා කරන විට තුණ්ඩු ගැන කථා කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. පරිප්පු, සීනි, උම්බලකඩ ආදී දේවල් පිළිබඳ සාකච්ඡාවකදී එවැනි දේවල් ගැන කථා කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා.

එකල්හි වේලාව අ. හා. 7 වූයෙන්, ප්‍රශ්නය නොවිමසන ලදුව මන්ත්‍රි මණ්ඩලය කල් තැබීමේ හෝස්තාව අහෝසි විය.

සේවනාව යළිත් ඉදිරිපත් කරන ලදීත්, ප්‍රශ්නය සහතිමුඛ කරන ලදී :

“මන්ත්‍රී මණ්ඩලය දැන් කල් තැබිය යුතුය.”—
[ගරු ඩබ්ලිව් ජෝනාතානක.]

කල් තැබීම :

වේය කියන භය නිසයි. අපේ බුදු හාමුදුරු වත් වහන්සේට, වෙනත් නම් තබා ගත්තේ නැහැ. උන් වහන්සේ “සර්වඥ බුදුන්” පමණයි. ඒ වාගේම අගසව් වත්ගේ නම් “සුරියුත්” සහ “මුගලන්”. ආයතනයක හෝ පුද්ගල යකුගේ හෝ ක්‍රියාකාරීත්වය උඩයි, ඒ ආයතනයේ හෝ පුද්ගලයාගේ කීර්තිය පැතිර යන්නේ. එසේ හෙයින් “කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලය” යනුවෙන් එම විශ්ව විද්‍යාලයට නම් දීම ගැන එහි ගුරුන් සහ සිසුන් කැමැති වෙතැයි මා අවංකවම කල් පනා කළා. ඒ නම ලබා ගන්නට ඒ අය ආඩම්බර වෙතැයි මා කල්පනා කළා. පේරාදෙණියේ ලංකා විශ්ව විද්‍යාලය සමග තරඟ කොට මතු අනාගතයේදී එම විශ්ව විද්‍යාලය යට කරගෙන නැගී සිටීමේ ශක්තිය ඇති කර ගැනීමට උත්සාහ කර තැයි මා හිතුවා. මා අදත් ඒ විධියට කල්පනා කරනවා.

මෙහිදී තවත් වැදගත් දෙයක් මතක් කළ යුතුයි. “කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලය” යන නමට අද එහි කපිකාවාරිය ධුර දරන හෝ මහාවාරිය ධුරය දරන හෝ අය එදා විරුද්ධ වුණේ නැහැ. ඔය මහාවාරිය හුවර් හෝ අනෙක් අය හෝ එදා ඒ සඳහා කිසිම විරුද්ධත්වයක් පෑවේ නැහැ. කොළඹ නැවතීමට කැමැත්තන් හා පේරාදෙණියෙන් නට කැමැත්තන් කවුරුත් කවුරුත් දැයි විමසූ අවස්ථාවේදී කොළඹ සිටි අය කොළඹම සිටින්නට කැමැති වූ අතර සම හරුන් පේරාදෙණියේ සිට කොළඹට පැමිණෙන්නටත් කැමැති වුණා. තම ගැන කරදර වන්නට පටන් ගත්තේ ඊට පසු වයි. ඔක්තෝබර් 18 වැනිදා වන තුරු නම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් මතු වුණේ නැහැ ; විරුද්ධත්වයක් මතු වුණේ නැහැ. වෛද්‍ය ශිෂ්‍යයන් කිසිම අරගලයක් නැතිව ඔක්තෝබර් මස 4 වනදා සිට 18 වැනිදා දක්වා පංක්තිවලට ගියා, විශ්ව විද්‍යාලය ස්වාධීන වී, තම ලැබී, කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයට බැඳෙන්නට කැමති ගුරුවරුන් පේරාදෙණියේ සිට කොළඹටත් පැමිණ, තත්ත්වය තහවුරු වුණාට පසුවයි, තම ගැන රාවයක් පැතිර යන්නට පටන් ගත්තේ. මේ ගැන මුලින්ම වෛද්‍ය ශිෂ්‍යයන් අතර සාකච්ඡාවක් පැතිරී ගියා. සමහර විට ඒ ගොල්ලන් මේ පිළිබඳව අවංක හැඟීමකින් යුක්තව ක්‍රියා කරත්

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය

නට ඇති. ඒ අය එක් අවස්ථාවකදී මා මුණ ගසෙන්නට ආවා. හමු විය යුත්තේ මා නොව විශ්ව විද්‍යාලයේ මහාධිකාරී මණ්ඩලය හෝ උපකුලපති හෝ උසස් අධ්‍යාපන සභාවේ සභාපති හෝ වුවත්, ඇමතිවරයාට ඊට ඇඟිලි ගැසීමට බලයක් නැති වුවත්, ඇමතිවරයා අතගැසිය යුත්තේ විශ්ව විද්‍යාලයේ අධිකාරීන්ට ඒ විශ්ව විද්‍යාලය පාලනය කර ගන්නට බැරි අවස්ථාවකදී වුවත්, ශිෂ්‍යයන් කෙරෙහි තුබුණු කරුණාව නිසා මා ඔවුන්ට ඇහුම් කන් දුන්නා. තමන් මුලින් බැඳුණේ ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයට බවත්, එහෙත් දැන් තමන්ට ලැබෙන්නට යන්නේ කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ උපාධි බවත්, ලංකා විශ්ව විද්‍යාලය ගැන ලෝකයේ හැම තැනම පිළිගැනීමක් ඇති බවත් ඒ අය මට සඳහන් කළා. උපාධි ලබා ගැනීමෙන් පසුව පර්යේෂණ ආදී වෙනත් ශාස්ත්‍රීය කටයුතුවලින් පශ්චාත් උපාධි ලබා ගැනීමට අවශ්‍ය වුණු විට ඒ සම්බන්ධ යෙන් සැලකෙන්නේ ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයේ උපාධිය බවත් ඒ අය කීවා. ඔව්, එය ඇත්ත වන්නට පුළුවනි. මා නම් එහෙම හිතුවේ නැහැ. එහෙත් එහෙම හිතන්නට ඉඩ තිබෙනවා. මක්නිසාද ? ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයත්, කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයත්, විදෙස්දය විශ්ව විද්‍යාලයත්, විද්‍යාලංකාර විශ්ව විද්‍යාලයත්, එකම උසස් අධ්‍යාපන මණ්ඩලයකින් පාලනය වන, එකම විභාගයකින් සමත් වී ඇතුළු වන ශිෂ්‍යයන්ගෙන් යුක්ත සමාන ආයතන 4 ක්. රජයේ සම්පූර්ණ වියදමින් තබන්නට වන, රජය විසින් පිළිගන්නා ලද, සමාන ආයතන 4 කින් වෙන වෙනම ප්‍රදානය කරන උපාධිවල වෙනසක් ලෝකයේ කොතැනකවත් ඇති වේ යැයි මා නම් හිතන්නේ නැහැ ; වෙනසක් ඇති වන්නේත් නැහැ. එහෙත් එවැනි වෙනසක් ඇති වේ යැයි කවුරුත් හෝ අවංකවම සැකයක් පහළ කළා.

එහිදී මා විසින් එම ශිෂ්‍යයන් උසස් අධ්‍යාපන මණ්ඩලය වෙත යැවිය යුතුව තිබුණ නමුත්, උසස් අධ්‍යාපන මණ්ඩලය සහ මහාධිකාරී මණ්ඩලය සමඟ සාකච්ඡා කර ඔවුන්ට අනුග්‍රහයක් ලබා දිය යුතු යැයි සිතා මා කීවා, “එහෙම නම් එකම විභාගයක් ගන්නට සලස්වා, 1967 ඔක්තෝබර් මාසයට පෙර ඇතුළු වුණු ශිෂ්‍යයන්ට ලංකා

කල් තැබීම :

[ගරු ඊරියංගෝල]

විශ්ව විද්‍යාලයේ උපාධි ලබා ගන්නට සලස්වා දෙන්නම් ; ඒ පිළිබඳව නීතියෙන් බාධාවක් තිබුණොත් නීතිය වෙනස් කළ හැකියි” කියා. එදා ඒ ලමයින් එයින්ම සතුටු වුණා. අසතුටු වුණා යැයි යමකු කිය තවා නම් එය අමුලික බොරුවක්. එදා ඔවුන්ට වුවමනා කළේ ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයේ උපාධි ලබා ගැනීමටයි. කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ උපාධිය අළුත් එකක් නිසා එය ඔවුන්ගේ දියුණුවට, අනාගත අධ්‍යාපනයට බාධාවක් වේ යැයි ඔවුන් සිතුවා. ඔවුන් එසේ සිතුවේ අවංකවම යැයි මා හිතනවා.

මේ පිළිබඳ එකින් එක විස්තර කරන්නට මට දැන් මතක නැහැ. කලින් කථා වේදී මා ඒ විස්තර හැමෙකක්ම කියන්නට ඇති. හැබැයි මා කීවා, “නම පිළිබඳව වෙනසක් කරන්නට පුළුවන් දැයි සොයා බලා, අගමැතිතුමා සමග, කැබිනට් මණ්ඩලය සමග සාකච්ඡා කර විස්තර කියන්නම් ; බැරි වුණොත් අඩු තරමින් මෙහෙමවත් කරන්නම්” කියා. මගේ මතකයේ හැටියට විශ්ව විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍ය බල මණ්ඩලයේ සභාපති ශිෂ්‍යයාත් එදා හිටියා. තැත් නම් වෙන දවසකවත් හිටියා. “නම පිළිබඳව වෙනසක් කරන්නට පුළුවන් නම් කරන්නම් ; බැරි නම් අනෙක නම් සිදු කර දෙනවාමයි” මා කීවා. ඊට පසුව—මා හිතන්නේ උත්තර දෙන්නට පමා වුණු නිසා—විශ්ව විද්‍යාලයේ ගුරු භවතකු—මා හිතන හැටියට මහාචාර්යවරයකු—පත්තර වල ප්‍රකාශයක් ප්‍රසිද්ධ කර තිබුණා, “එසේ ඇමතිවරයා යෝජනා කර තිබෙනත්, එය නීති විරෝධීය” කියා. එවැනි අය තමයි, එතැන ඉන්නේ. ඒ අය සැහෙන මිනිස්සු. ඒ පුද්ගලයා එම ප්‍රකාශය කළේ හොඳ අදහසකින් නම්, ඇමතිවරයා කියා තිබූ දේ නීති විරෝධී නම් ඒ පිළිබඳව ඇමතිවරයා සමග සාකච්ඡා කළ යුතුව තිබුණා ; ඇමතිවරයාට උපදෙස් දිය යුතුව තිබුණා. එය නීති විරෝධී නම්, මේ ගරු සභාව ඉදිරියේ කාරණය විස්තර කර දී එම විරෝධී නීතිය වෙනස් කරන්නට ඇමතිවරයාට පුළුවනි. ඒ ප්‍රකාශය කර තිබෙන්නේ එක්කෝ අහිංසක ශිෂ්‍යයන් නොමග යවන අදහසින් ; නැත්නම් මේ පිළිබඳව සමථයකට පැමිණෙන්නට දරන උත්සාහය ව්‍යර්ථ කරන අදහසින් ; එහෙමත් නැත්නම්

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය නොදැනුවත්කමින්. මේ තුනෙන් එකක් අනුවයි, එම ප්‍රකාශය කර තිබෙන්නේ. එය නොදැනුවත්කමින් කළ ප්‍රකාශයක් නම්, ඔහු මහාචාර්ය ධුරයට සුදුසු නැහැ.

අනෙක් පුද්ගලයා නම් මෙයයි : මහාධිකාරී මණ්ඩලය මා පත් කළේ කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලය සඳහායි. අවාසනාවකට මෙන් එම මණ්ඩලයට නීතිඥයන් කීප දෙනෙකු වැඩිපුර පත් වී තිබෙනවා. කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයට පත් කරනු ලැබූ ඒ උදවිය මහාධිකාරී මණ්ඩලයේ පත්වීම් භාර ගෙන ඉන් පසු එයින් අස් නොවීම, නම ගැන කථා කරන සැටි ඇසීමෙන් මා පුද්ගලයෙකුත් පුද්ගලයට පත් වුණා. පත්වීම් භාර ගැනීමෙන් පසු ඒ උදවියටත් නම හොඳ නැති බව පෙනී ගොස් තිබෙනවා. ඒ නම හොඳ නැත්නම් ඒ සම්බන්ධයෙන් මට උපදෙස් දීම වෙනුවට මේ අය කර තිබෙන්නේ නම ගැන පුවත්පත්වලට නිවේදන පිටත් කිරීමයි. මෙවැනි දේ සිදු වෙතොත් මේ රටේ වැඩ කිරීම අමාරුයි. උගතුන් සමග වැඩ කරද්දී මෙවැනි දේ සිදු වන මේ රටේ දේශපාලනයේ නිරත අප සාමාන්‍ය මහජනයා සමග මේ තරමින් වත් වැඩ කරගෙන යෑම ආශ්චර්යයක් නොවෙයිද ?

ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට නොයෙක් අදහස් දෙමින් ඔවුන් කුල්මත් කර මේ ප්‍රශ්නයට දේශපාලකයින් ඇතුළු වුණා. විශ්ව විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍ය සටනට චිත්ත පෙළේ නායකයාත්, සී. එම්. යූ. සංගමයේ නායකයාත් පැමිණ සිටිනු මා දුටුවා. ශිෂ්‍යයන් අවංක නම්—සමහර විට වැඩි දෙනා අවංකයි—අනුන්ගේ දේශපාලන අතකොළ බවට පත් වන්නට වුවමනා නැහැ. ශිෂ්‍යයන් නොමග යවා තමන්ගේ දේශපාලන පරමාර්ථයන් ඉටු කර ගැනීමට සූදානම් වන දේශපාලන නායකයන් ගැන මා අනුකම්පා කරනවා. කෙසේ හෝ අපේ ලමයින් නොමග යැවීම ගැන මා කනගාටු වෙනවා. මේ අය අන්තිමේදී වැඩ වර්ජනය කළා. ඉන් පසු පිටස්තර විශ්ව විද්‍යාලයකට සම්බන්ධ බල මණ්ඩලයක සභාපතිවරයකු වශයෙන් පෙනී සිටින, විශ්ව විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍යයන්ගෙනුත් යුක්ත සමිතියක ස්වාමීන්වගත්සේ නමක් තවත් ශිෂ්‍යයන් කිහිප දෙනෙකු සමග මා හමු වී කියා සිටියේ මේ ලමයින්ට ආපසු පංක්ති

කල් තැබීම :

වලට යෑමට විධියක් තිබෙනවා නම් හොඳ බවයි ; ස්වල්ප දෙනකු විසින් විශාල පිරිසක් අනාථ භාවයට පත් කරනු ලැබ සිටින බව කියා සිටියා ; පාඩම් හැදෑරීමට පිළිවෙලක් නැති නිසා ආපසු යෑමට පිළිවෙලක් සලසා දෙන්නැයි ඉල්ලා සිටියා. එය මට අයිති දෙයක් නොවන බව මා කියා සිටියා. මලලසේකර මහත්මයාට නැත්නම් මහාධිකාරී මණ්ඩලයට එය අයිති වැඩකැයි මා කියා සිටියා. ඉන් පසු මගෙන් කරන ලද ඉල්ලීම කුමක්ද ? ගරු ඇමතිතුමා එහාට දැන් නුවොත් උන්නැහේලා වැඩ පිළිවෙලක් සලසනු ඇතැයි, මා සමග කිව්වා. එය ඇසීමෙන් ළමයින් කෙරෙහි ඇති වූ අනුකම්පාව නිසා, ඔවුනට පිහිට වීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් මා කළේ මවිසින් අත නොගැසිය යුතු ප්‍රශ්නයකට අත ගසන්නට යාමයි.

එසේ ගොස් වූ දේ බලන්න, කථා නායකතුමනි. හැම විද්‍යා පීඨයකටම අයත් ශිෂ්‍ය නායකයින් එතොත් සාකච්ඡා කරන්නෙමැයි මා ඉන් පසු ප්‍රකාශ කළා. ඒ අය ආවා. ශිෂ්‍ය සංවිධානයේ නායකයා වශයෙන් එක් ළමයෙක් ආවා. තවත්, වෛද්‍ය සංගමයේ සභාපති හා උප සභාපතිත් ආවා. ඔය විධියට සියලුම පීඨවලින් නියෝජිතයින් ආවා. ඒ සියලු දෙනාම බොහෝම ආදරයෙන් පිළිගෙන සාකච්ඡා කළා. ඉන් පසු මා ඒ අයට මෙසේ කියා සිටියා. “හොඳයි, දැන් තිබෙන ප්‍රශ්නය මේ නම් පිළිබඳ ප්‍රශ්නය නොවැ ? බාධාවකට තිබෙන්නේ නම් නම්, මේ ඔක්කොම විපත්වලට හේතුව මේ නම් වෙනස් කිරීම නම්, මේ විශ්ව විද්‍යාලය ස්වාධීන විශ්ව විද්‍යාලයක් කිරීමේ ප්‍රශ්නය මින් පසු වෙලාවක, මේවා සතුවුද්‍රයක වන පරිදි පිළියෙල කළාට පසු—සංසිදුණාට පසු, සමථයකට පැමිණි පසු—කල්පනා කර බලමු. ඒ අනුව නැවතත් කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලය ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයේ ශාඛාව වශයෙන් තිබුණු තැනටම ආපසු ගෙනාවොත් ළමයින් මොකද කියන්නේ ? කියා මා ඇසුවා. විරුද්ධ වන්නට බැහැ නොවැ. විරුද්ධත්වයට හේතු වූ කාරණය නැති කිරීම ගැන විරුද්ධ නොවිය හැකියි. නීත්‍යානුකූලව එසේ කළ හැකි බවට උත්තර දෙන්නැයි ඔවුන් කිව්වා.

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය දේශපාලකයන් කොපමණ දුරට එපා වෙලා තිබෙනවාදැයි කියතොත්, දේශපාලකයන් කියන වචනයක්වත් පිළිගන්නට මේ රටේ අය සූදානම් නැහැ. ඒ තරමට වන්නේ මෙතන කියන මිථ්‍යා කථා, අරවා මේවා නිසයි. මා කිව්වා, “ඔව්, මා ඒ ගැන කථා කරන්නම්” ය කියා. එය කැබිනට් මණ්ඩලයට දමා කැබිනට් මණ්ඩලය කැමති වුණොත් ඒ විධියට කටයුතු යොදන්නම්ය කියා මා කිව්වා. මා එය කැබිනට් මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කළා. හබරුදුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා දැන් මොනවාදෝ කිව්වා. නමුත් කැබිනට් මණ්ඩලයෙන් මට සම්පූර්ණ නිදහස දී තිබුණා. සමථයකට පත් වන පරිද්දෙන් මෙය හැකි තරම් ඉක්මනින් තීරවුල් කරන්නට මට කැබිනට් මණ්ඩලයෙන් අණ නැත්නම් බලය දී තිබුණා. ඒ බලය ඇතිවයි මා කථා කළේ. පසුව මා එය කැබිනට් මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කළා. ඒ අවස්ථාවේදී කැබිනට් මණ්ඩලය, “ඔව්, ඒ විධියට නම් ශිෂ්‍යයින් එය පිළි අරගෙන පත්ති වර්ජනය අත්හැරියොත් අපත් එය අනුමත කරනවාය” කිව්වා. වෙන කවුරු කුමක් කීවාද කියා මා දන්නේ නැහැ.

පසුව මා ලියුමකුත් යැව්වා. ඒ ගැන මා කණගාටු වෙනවා. විශ්ව විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍ය බල මණ්ඩලයන් අධ්‍යාපන අමාත්‍යවරයාත් අතර ඇති වූ සාකච්ඡාවේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් කැබිනට් මණ්ඩලයෙන් අනුදැනුම ඇතිව කලින් ලත් බලයද ඇතිව මා යැවූ ඒ ලියුමත් ආණ්ඩුවටත් ආණ්ඩුවේ නායකයනටත් නිතරම මඬ ගසන්නට සූදානම් වී සිටින පුද්ගලයකු අතට ගියේ කෙසේද කියා මා දැන් දන්නවා. මට කණගාටුයි මේ විශ්ව විද්‍යාල ගැන. මේවා සකස් කළ යුතු බව ඇත්තයි. එහෙම කළොත් වර්ජනය අත හරිනවාය කී නමුත් ඒ වචනයෙහි පිහිටියේ නැහැ. වර්ජනය තව දුරටත් ගෙන ගියා. සමහර විට ලියුම සමච්චලයට භාජන කරන්නට ඇති. ඒ වැඩේ සිදු වී තිබෙන හැටි මට දැන් පෙනෙනවා. ඊට පසුව තමයි මා අගමැතිතුමා හමුවට ආවේ. ඒක පිළිගත්තේ නැහැ, වර්ජනය ගෙන යනවා, එම නිසා අගමැතිතුමා ඉදිරිපත් වී මෙය සමථයකට පත් කරන්නට උත්සාහ කරන්නය කියා මා අගමැතිතුමාට කිව්වා. එතැන සිට කථාව තමුත්තාත්

කල් තැබීම :

[ගරු ඊරියගොල්ල]

සේලා දන්නවා. අගමැතිතුමාගේ වචන හැන්සාඩ් වාර්තාවේ තිබෙනවා. හබරාදුවේ මන්ත්‍රීතුමා ඒ වචනත් වෙනස් විධියකට විස්තර කරන්නට උත්සාහ කිරීම ගැන මා කණගාටු වෙනවා. රටේ ස්ථිර පුද්ගලයා තමන්ගේ මිමිමෙන් මණින්නට එපා. තත්ත්වය ඒකයි. ඊට පසු අගමැතිතුමා ඉදිරිපත් කළ විසඳුම තමයි ඒ. එය හැන්සාඩ් වාර්තාවේ තිබෙනවා. එම නිසා මා ඒ ගැන කථා කරන්නට අදහස් කරන්නේ නැහැ. උප කුලපති, උසස් අධ්‍යාපන මණ්ඩලයේ සභාපති ඇතුළු සියලු දෙනාම සමග සාකච්ඡා කර එම තීරණයට බැස්සා.

මේ වෛද්‍ය ශිෂ්‍යයන් වෙනමම විශ්ව විද්‍යාලයක් ඉල්ලන්නට පටන් ගත්තේ හුඟක් පහු වෙලයි. කලින් වුවමනා කළේ ශ්‍රී ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයේ උපාධියයි. දවසින් දවස සතියෙන් සතිය මේ අයගේ අදහස් මොන මොන විධියට වෙනස් වෙන වාද කියා මා දන්නේ නැහැ. අනාගතය ගැන මා කණගාටුයි.

අර්බුද ගැන දැන් කථා කරනවා. අප බලයට පත් වී තවම අවුරුදු දෙකකුත් මාස අටක් පමණයි. කොයි කාලයේ ඉගෙන ගත් අයද මේ? කොයි කාලයේ ඇති වූ අර්බුදද මේ? විද්‍යාලංකාර විශ්ව විද්‍යාලයේ දූෂණ ගැන කථා කරනවා. මේවා කොයි කාලයේදී ඇති වූ දූෂණද? මේවා විසඳන්නට අපට කෝ කාලයක්? සමහර විට ලග දීම ඔබ්බට වාර්තා පිට වෙනවා ඇති. උසස් අධ්‍යාපන මණ්ඩලය ඒවා පිළිබඳව කටයුතු කරනවා ඇති. දකුණු කොළඹ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (බර්නාඩ් සොයිසා මයා.) මේ කරුණු ගැන හොඳට දන්නවා. සමහර විට ඒ අයගේ වැඩ තවම පටන් ගෙන නැතිව ඇති. “ඔටොනෝමි” එක ඉල්ලා කැගැසූ නිසා අප “ඔටොනෝමි” එක දී තිබෙනවා. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ඒ “ඔටොනෝමි” එකට ඇඟිලි ගසන්නට යන්නේ නැහැ. උසස් අධ්‍යාපන මණ්ඩලය පත් කර තිබෙනවා. ඒ පත්වීම් හරිද වැරදිද කියා මා දන්නේ නැහැ. ඒ වැඩේ තවමත් නොකෙරුණා නම් මා කණගාටු වෙනවා. උසස් අධ්‍යාපන මණ්ඩලයට මා ඒ ගැන මතක් කරනවා. මේ කරුණු තිබෙනවා නම් ඒවා උසස් අධ්‍යාපන මණ්ඩලයට මතක් කර

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය සුදුසු වැඩ පිළිවෙළක් යෙදිය යුතුය කියා අගමැතිතුමා දැන් මට කියා සිටියා. උප කුලපති හැදිමටත්, විශ්ව විද්‍යාල හැදිමටත්, ඇමතිවරුන් හැදිමටත් පෙර තමන්ගේ කටයුතු සාමකාමීව තර්ජනයෙන් තොරව කර ගැනීමට ශිෂ්‍යයන් සකස් කිරීමටයි අප බලාපොරොත්තු වන්නේ. අලුත් අධ්‍යාපන පනත ක්‍රියාත්මක වුණාට පසුව අපට ඒ කාර්යය ඉටු කිරීමට පුළුවන් වනවා ඇති.

මෙලෙස ගියොත් අපට අනාගතයක් නැහැ. අපේ සමාජයේ උසස්ම දක්ෂම පිරිස වශයෙන් තෝරා කෝටි ගණනක් වියදම් කර, මේ ආණ්ඩුව හෝ වේවා ගිය ආණ්ඩුව හෝ වේවා, එන ආණ්ඩුව හෝ වේවා කරන වියදමෙන් තමන්ට මෙන්ම සමාජයටත් පිරිමැස්මක් ඇති වන ලෙසත්, ආදර්ශයක් වන ලෙසත් කටයුතු කිරීම ඒ උසස් දක්ෂ පිරිසගේ යුතුකමයි. එහෙත් එක එක දේශපාලකයන් සහ දේශසාලන පක්ෂ තර කිරීමේ යෙදෙන්නට ගියහොත් අපට රටේ නායකත්වයක් නැතිව යනවා. මේ පසුගිය අවුරුදු 25ක් තිස්සේම නායකයකු බිහි කරන්න විශ්ව විද්‍යාලයට බැරි වුණා. 1942 දී පටන් ගත්තා. අද 1967 යි. කොහොමද නායකයන් බිහි කරන්නේ? නායකත්වයට සුදුසු, ඇතුළේ සිටින අය පිටස්තර දේශපාලකයන්ගේ අතකොලු බවට පත් වනවා නම් කොහොමද නායකයන් බිහි කරන්නේ? අප බලාපොරොත්තු වන්නේ, විශ්ව විද්‍යාලයට එන උසස්ම දක්ෂම අය නිදහස්ව තමන්ගේ දියුණුව පමණක් තකා නොව ජාතියේ අනාගතයද තකා ජාතියේ නායකත්වය ගන්නට සුදුස්සන් වීම මිසක් චීන පිළට හෝ වෙන පිළකට හෝ කත් අදින අනුගාමිකයන් වීම නොවෙයි. මා අදහස් කරනවා, විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍යයන් එය සලකා බැලුවොත් මෙයින් තම ජාතියට කරන්නා වූද තමන්ටම කර ගන්නට යන්නා වූද විපතෙන් මිදෙන්නට ඒ තරම් වෙලාවක් ගත නොවේය කියා.

සභාපතිතුමනි, මෙහි තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. අගමැතිතුමා කීව්වා, 1967 ට කලින් බැඳුණු අයට පමණක් නොව, 1967 දී බැඳුණු අයට වුණත් ලංකා විශ්ව විද්‍යාල උපාධිය ගන්නට කැමති නම් එය

කල් තැබීම :

ගන්නට ඉඩ සලසා දෙනවාය කියා. ගුරු වරුන් කියනවලු එහෙම බැරිය කියා. ගුරු වරුයා නීතිය හදන්නේ? ගුරුවරුන් නො වෙයි, නීති සාදනු ලබන්නේ අප විසිනුයි. අමාත්‍යයා කියනවා නම් පුළුවන් කියා කොහොමද ගුරුවරුන් ඊට උසින් බැහැ කියන්නේ. එක එක පත්තරේ දානවා එක එක ඒවා කියනව කියා. ගුරුවරුන් ඔපමණ හොඳනම්—මා කතාශාටුවෙන් සද හන් කරන්න කැමතියි, ලමයින් සියයක් හසුරුවා ගන්නට පුළුවන් එකම ගුරුවර යකු නැති බව. ඒ නිසා මේ ලමයින්ගෙන් අප අනාගතයේදී හොඳ ගුරුවරුන් හදන්න බලාපොරොත්තු වනවා. ගුරුවරුන්ට පුළුවන්කම තිබිය යුත්තේ ලමයින් පෙළඹවීම නොවෙයි; ලමයින් ආණ්ඩුවට විරුද්ධව වැඩ කරන දාමරික පිරිසක් කිරීම නොවෙයි; සාමකාමී මධ්‍යස්ථ මතධාරී හරි වැරදි තේරෙන ජාතියේ අනාගත පරම් පරාවට ආදර්ශයක් දක්වන නායකයන් බවට පත් කිරීමයි. එසේ වේවාය කියා මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

දැන් කපා කරනවා, කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයට 5 ලක්ෂයයි, පේරාදෙණි විශ්ව විද්‍යාලයට 11 ලක්ෂයයි කියා; දැන් ක්‍රමයේ හැටියට 16 දෙකට බෙදෙන්නේ 11 සහ 5 වශයෙනුයි කියා මෙයින් පෙනෙනවා නොවේද සමහර ලමයින් නොමග යවා තිබෙන තරම? පේරාදෙණියේ ලමයින් ගේ නේවාසික ස්ථාන 9ක් තිබෙනවා. ශාලා ගණනාවක් තිබෙනවා. වත්තත් සමග අක්කර 500කට වැඩි ප්‍රදේශයක් තිබෙනවා. ඒ සියල්ලම පරිපාලනය කළ යුතුයි. ඒ ඇරුණු විට රෙජිස්ට්‍රාර්ට, උප කුලපතිට ගාස්තු ගෙවිය යුතුයි. ඒ විධියේ නොයෙක් වියදම් තිබෙනවා. මෙහාට වඩා ගුරුවරුන් ඉන්නවා. මීට වඩා විද්‍යා පීඨ තිබෙනවා. කොළඹ තත්ත්වය ඊට වෙනසි. එසේ වුණත් කොළඹ ඉඩකඩ අතින් දුර්වල බව අප දන්නවා. ශාලා ආදිය හරි හැටි නැහැ. බලාපොරොත්තු රහිතව එක විටම ලමයින් 3,000ක් බඳවාගන්නට සිදු වුණා. මේවා හරියට අප කළ වැරදි හැටියටයි පණ්ඩිතවරුන් වාගේ විරුද්ධ පක්ෂයේ ඉඳගෙන අපුරාවට කපා කරන්නේ. කවුරු කළ ඒවාද මේ? කවුද මේ අපරාධය කෙළේ? අපේ ආණ්ඩුවද? එසේ නැත් නම් ඊට කලින් සිටි ආණ්ඩුව

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින කොසන්සුන් තත්ත්වය ද? දැනගෙන හෝ නොදැන හෝ මේ විපත සිදු වී තිබෙනවා. මෙය ජාතික විපතක්. දකුණු කොළඹ මන්ත්‍රිතුමා කීවා වාගේ අප කවුරුන් එකතු වී මේ ජාතික විපතෙන් මේ රටත් ලමයින්ගත් අනාගත පරම්පරාවත් ආරක්ෂා කළ යුතුයි. එයට අනුබල දෙනවා වෙනුවට මේ ලෝකෙ නැති වලේ භූත දොඩවමින් පටියට පල්ලයහින් ගහන්න උත්සාහ කරමින්, ඉස්සරහින් හෝ පස්සෙන් හෝ ඕනෑ තැනකින් —[බාධාකිරීම්] මේ තර්කයෙන් දිනන්න ය ආවෙ. සත්‍යය තර්කය නොවෙයි. තර්කයට සත්‍යය අසු වන්නේ නැහැ. ඕනෑම දෙයක් ගැන තර්ක කරන්නට පුළුවන්. තර්කයෙන් සත්‍යය යටපත් කරන්නට බැහැ. ඒ නිසා මේ අපරාධය කර ගන්නට එපාය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. පාඩුව තමන්ටමයි. ආණ්ඩුවට විරුද්ධ ව රැස්වීම් පිකක් තබන්නට පුළුවන්. ශාලා සම්බන්ධයෙන් හෝ කටිකාවාය්වරුන් හිඟ වීම නිසා හෝ යම්කිසි කරදරයක් හෝ අපහසුවක් හෝ සිදු වී තිබෙනවා නම් ඒ පිළිබඳව කටයුතු කිරීමට අගමැතිතුමා නියම කර තිබෙනවා. ඒක කරන්නට දෙන්නේ නැහැ. තර්ජනය කරනවාය කියා හිතන්නට එපා. ලමයින්ගේ අනාගතය නැති කරන්නට අප බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. අවුරුදු විසි ගණනකට අපට නායකයකු බිහි කර ගන්නට බැරි වුණා. පරණ නායකයන් නැති වුණාම ඉන්නේ කවිද? හබරාදුවේ මන්ත්‍රිතුමා (ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.) කීවා නායකය යන්නේ නාතිකම් ගැන. නාති පික ඉවර වුණාම මොක්කද, උන්ගේ තැන ගන්නේ? ඒ නිසා මේ ලමයින්ගෙන්වත් අනාගත නායකයන් සකස් වේවායි අප ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

ලෝකයේ වෙන තැන්වල විකාර කළාට අප විකාර කරන්නට වුවමනා නැහැ. එංගලන්තයේ හෝ කැලිෆෝර්නියාවේ හෝ ස්ටැෆ්ෆර්ඩ් කළාට අප ස්ටැෆ්ෆර්ඩ් කරන්නේ මොකටද? ඒ අයගේ වනවරකම්, අශීලාවා රකම්, අප අනුගමනය කරන්නේ ඇයි? ලෝකයේ ඉතාම උදාර ධර්මයක් උඩ ගොඩනැගුණු සංස්කෘතියක් යටතේ සකස් වුණු අපේ ජාතිය දැන් නැති වේ ගෙන යනවා. ඒ ජාතිය යථා තත්ත්වයට ගෙන ඒමේ ශක්තිය විශ්ව විද්‍යාල

විශ්ව විද්‍යාලවල පවතින නොසන්සුන් තත්ත්වය

විය හැකි නායකත්වය දැරීමට සුදුසු ස්වාධීන අදහස් ඇති උදාර පුද්ගලයන් වීමේ මහඟු වේතනාව ඔවුන්ගේ හදපත් වල මතු වේවායි මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

අපට කරන්නට පුළුවන් හැම දෙයක්ම කරන බව අවසාන වශයෙන් මා ප්‍රකාශ කරනවා. සාකච්ඡා කර ඒ කටයුතු කරන්නට අප බලාපොරොත්තු වෙනවා. පන්නි වර්ජනයෙන් අපට පාඩුවක් නැහැ. හෙට සිට පන්නි වර්ජනය අත්හරින ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. අත්හොහරිනවා නම් මට කරන්නට දෙයක් නැහැ.

මන්නි මණ්ඩලය ඊට අනුකූලව
1967 නොවැම්බර් 21 වන අඟහරුවාදා
පූ. හා. 10 වන තෙක් කල් ගියේය.

அதன்படி, சபை 1967 நவம்பர் 21, செவ்வாய்க்கிழமை மு.ப. 10 மணிவரை ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

And it being 7.30 P.M., MR. SPEAKER adjourned the House without Question put.

Adjourned accordingly until
10 A.M. on Tuesday, 21st
November 1967.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

௨. இலக்கம் : இலக்கம் எவ்வளவு தான் படிக்க வேண்டுமோ அதற்குரிய இலக்கம் 12-க்கு
 ரூ. 32.00. அச்சுறுத்திய பிரதிகள் ரூ. 35.00. இலக்கம் 6-க்கு இலக்கம் 30-க்கு
 இலக்கம் 30-க்கு இலக்கம் 45-க்கு இலக்கம் 45-க்கு இலக்கம் 45-க்கு இலக்கம் 45-க்கு
 இலக்கம் 45-க்கு இலக்கம் 45-க்கு இலக்கம் 45-க்கு இலக்கம் 45-க்கு இலக்கம் 45-க்கு

சந்தா : பணம் கொடுத்த தேதியை யடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு
 ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00). 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம்;
 தனிப்பிரதி சதம் 30, தபால்மூலம் 45 சதம், முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு
 அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த. பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment
 Rs. 32.00 (uncorrected copies Rs. 35.00). Half rates for 6 months, each part
 30 cents, by post 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT,
 GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1